

รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
ในคณะกรรมการวิสามัญบันทึกเจตนารมณ์ จดหมายเหตุและรายงานการประชุม
พิจารณาจัดทำร่างบันทึกเจตนารมณ์รายมาตรา
ครั้งที่ ๒๘/๒๕๕๐
วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๕๐๒ ชั้น ๕ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๔๕ นาฬิกา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ วรปัญญาอนันต์ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขออนุญาตเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุมทราบ

๑.๑ ขออนุญาตหารือก็คือ มีบันทึกการประชุม ๔ ครั้ง ซึ่งได้มีการตรวจทาน แต่เนื่องจากมีรายละเอียดมาก อย่างเช่น มีครั้งหนึ่งหนำซ้ำกว่าหน้า ครั้งที่ได้ประชุมถึงสองทุ่มครึ่ง เพราะฉะนั้นคิดว่าหลังจากที่มีการรายงานต่อ สสร. แล้ว เข้าใจว่ามีการประชุมอีกเพื่อปรับแก้ไขและรับรอง จะขออนุญาตเลื่อนการรับรองบันทึกการประชุม ๔ ครั้งที่กำลังอยู่ ไปรับรองครั้งเดียวในการประชุมครั้งต่อไปนะครับ ซึ่งในระเบียบวาระอื่น ๆ จะขออนุญาตหารือนะครับว่าจะประชุมครั้งต่อไปเมื่อไรนะครับ ที่ผมคิดว่าไว้จะขออนุญาตหารือในตอนนั้นก็คือ อาจจะเป็นวันศุกร์ที่ ๒๔ สิงหาคม ก็ได้ครับ หรือจะเป็นวันอื่นเดี่ยวจะหารืออีกครั้งหนึ่งนะครับ

๑.๒ กำหนดที่สภาร่างรัฐธรรมนูญประชุม เพื่อให้มีการรายงานความคืบหน้าในการดำเนินงาน จะเป็นเอกสารเล่มนี้ เอกสารเล่มนี้จะเป็นเอกสารที่ใช้ในการรายงานความคืบหน้าในการดำเนินงานของคณะกรรมการ จะเป็นวันศุกร์นี้เลย ไม่ใช่วันที่ ๒๐ เป็นวันศุกร์นี้อยู่ในระเบียบวาระที่ ๒ สภาร่างรัฐธรรมนูญนัดประชุมตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา แต่ว่าระเบียบวาระที่ ๑ จะเป็นรายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการรับฟังความเห็นของประชาชนของภาคเหนือ แล้วก็ของคณะกรรมการวิสามัญบันทึกเจตนารมณ์ จดหมายเหตุและตรวจรายงานการประชุม นั้น จะเป็นชุดที่ ๒ ที่เขาไปรายงาน จะอยู่ในระเบียบวาระที่ ๒ เพราะฉะนั้นก็คิดว่าคงประมาณเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกาหรือเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา แต่ว่าคงจะต้องขอเรียนเชิญ Standby ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ถ้าเป็นไปได้นะครับที่ห้องประชุมของอาคาร ๑ ชั้น ๓ เพราะฉะนั้นจะเป็นวันที่ ๑๗ เลยนะครับ ไม่ใช่วันที่ ๒๐ นะครับ

๑.๓ จะมีงานเลี้ยงสังสรรค์คณะกรรมการวิสามัญบันทึกเจตนารมณ์ จดหมายเหตุและตรวจรายงานการประชุม ที่กำหนดนัดไว้วันอังคารที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ จะเป็นเวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ที่ห้องตะเภาแก้ว โรงแรมริเวอร์ไซด์ ผมเข้าใจว่าจะแจ้งในที่ประชุมวันพรุ่งนี้อีกครั้งหนึ่ง ไซ้ใหม่ครับ
ในที่ประชุมคณะกรรมการ เพราะฉะนั้นวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ จะเป็นเวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา
ห้องตะเภาแก้ว โรงแรมริเวอร์ไซด์ สำหรับวันนี้จะเป็นที่โรงแรมตรง เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกาอยู่ตรงบริเวณ
วิสุทธิกษัตริย์ จะเป็นแยกตรงสะพานพระราม ๘ จากนั้นก็ออกไปออกทางเทเวศร์ แล้วก็แล้วค่อยเข้าตรงแยก
วิสุทธิกษัตริย์ ก็จะอยู่ฝั่งซ้ายมือ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม ขอเลื่อนไปสำหรับการประชุมครั้งต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา

๓.๑ พิจารณาเรื่องที่จะจัดทำต้นฉบับเพื่อเตรียมจัดพิมพ์หลังจากที่ได้ตรวจแก้ทั้งหมดแล้ว

นะครับ มีประเด็นที่ค้างซึ่งผมขออนุญาตเสนอให้ที่ประชุมช่วยพิจารณาก็คือ

ประเด็นที่ในที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นมีการขอในการประชุมครั้งต่าง ๆ มาสำรวจ
ว่ามีอันไหนที่ตกหล่นอีกหรือไม่ ที่เป็นการ Recheck เป็นการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งว่ามันจำเป็นหรือไม่
ที่จะต้องบันทึกไว้ในเจตนารมณ์ เนื่องจากว่าไม่ได้ผลิตสำเนาแจกท่านอนุกรรมการนะครับ จะต้องดูไป
พร้อมกันบนจอเลย เพราะต้นฉบับมีอยู่เพียงชุดเดียวเท่านั้นนะครับ เพราะฉะนั้นก็ขอคุณบนจอเลยนะครับ

จุดแรกจะเกี่ยวข้องกับมาตรา ๔๖ นะครับ มาตรา ๔๖ นั้น จากการประชุมสภาร่าง
รัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ) เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐ ก็มีประเด็นช่วย
ดูที่มาตรา ๔๖ จะเป็นบุคลากรด้านสื่อ พนักงานลูกจ้างเอกชน สสร. ท่านมานิจ สุขสมจิตร เสนอขอเพิ่มเติมว่า
ทั้งนี้ ต้องมีกลไกควบคุมกันเองขององค์กรวิชาชีพนั้น อยากให้มีการบันทึกในเจตนารมณ์ว่าไม่ต้องมาออก
กฎหมายให้พวกสื่อ เพราะสื่อเขาไม่ต้องการให้ออกกฎหมาย เพราะเขาต้องการตั้งประเด็นตามธรรมชาติ
อันนี้เป็นประเด็นหรือครับว่าเราต้องมาเติมอะไรอีกหรือไม่ จากข้อความที่เราเขียนไว้ในบันทึกเจตนารมณ์
ในหน้า ๔๐ ไว้แล้วนะครับ จะเป็นหรือไม่ครับ คือในดับทจะเขียนอยู่แล้วนะครับว่ามีสิทธิจัดตั้งองค์กร
เพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพและความเป็นธรรม รวมทั้งมีกลไกควบคุมกันเองขององค์กรวิชาชีพ แล้วเราก็เขียน
บันทึกเจตนารมณ์ในหน้า ๔๐ อย่างนี้นะครับ จะขออนุญาตหารือครับว่าต้องเติมอีกหรือไม่ครับ ขอเชิญ
อาจารย์รัฐภากรณ์ครับ

นางรัฐภากรณ์ แก้วสนิท : อาจารย์คะ คิดว่าเราไม่น่าเติม เพราะว่าจริง ๆ แล้วมีองค์กร
วิชาชีพควบคุมตรวจสอบกันเอง คือไม่ต้องมาบอกว่าไม่ต้องออกกฎหมาย คืออาจจะออกหรือไม่ออก อยู่ที่
สถานการณ์ตรงนั้น แต่ถ้ามากำหนดว่าไม่ต้องออกกฎหมาย เพราะไม่ต้องการให้ออก คือใคร ๆ ก็ไม่ยอม
ให้ออกทั้งนั้น เพียงแต่ว่าในแต่ละสถานการณ์ถ้ามันจะต้องออก มีเสียงเรียกร้องให้ออกหรือไม่ให้ออกก็อีก
เรื่องหนึ่งที่เราเขียนไว้แบบนี้ เราก็เขียนกลาง ๆ อยู่แล้วนะคะว่าให้มีองค์กรวิชาชีพควบคุมตรวจสอบ
กันเอง

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : มีความเห็นอย่างอื่นไหมครับ มาตรา ๔๖ ถ้าไม่มีกฎหมายอะไรก็ต้องอ้างตัวบทรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ อยู่แล้ว แล้วก็ในอนาคตอาจจะมีคำจำกัดความที่ชัดเจนที่จำเป็นต้องออกกฎหมายมารับ ถ้าเกิดไม่มีความชัดเจน แต่ในกฎหมายเขามีหลักการอยู่แล้วว่าให้มีกลไกควบคุมกันเองขององค์กรวิชาชีพ ไม่ใช่ให้รัฐไปควบคุม อันนี้ถ้าเราจะชี้แจง ชี้แจงทำนองนี้ได้ไหมครับ แล้วก็จะเป็นมติได้ไหมครับ ตรงนี้ว่าไม่ต้องบันทึกอะไรเพิ่ม เว้นเสียแต่ว่าในที่ประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญนั้น ซึ่งในวันนั้นเราต้องไป Standby แล้วก็อาจารย์คมสันบอกว่าจะช่วยเป็นกำลังสำคัญอีกท่านหนึ่งนอกเหนือไปจากพวกเรา เพราะอาจารย์คมสันก็เป็นรองประธานคณะกรรมการอยู่ด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะเป็นมติในที่นี้ก่อนนะครับว่า ยังไม่ต้องบันทึกอะไรเพิ่มเติมครับ ขอขอบคุณครับ

ต่อไปนะครับ มาตรา ๔๘ ในการประชุม ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๐ มาตรา ๔๘ เรื่องเจ้าของสื่อทั้งหลาย อาจารย์ปกรณ์ ปรียากรณ์ เสนอไว้ในการประชุมครั้งนั้นว่า การครอบงำสื่อด้วยการให้บันทึกในเจตนารมณ์ว่า ประเทศไทยเรานั้นก้าวหน้าไปถึงจุดที่จะป้องกันไม่ให้เกิดเรื่องนี้ขึ้น เราก็บันทึกว่า บัญญัติเป็นครั้งแรก เราหมายเหตุดู ๑ เราบอกว่า เขียนเป็นครั้งแรก ที่นี้จะขออนุญาตเรียนปรึกษาครับว่าต้องเขียนอะไรเพิ่มเติมตามข้อสังเกตของอาจารย์ปกรณ์หรือไม่ พี่คณิตเชิญครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ในส่วนของอาจารย์ปกรณ์ ผมคงไม่มีความเห็นเพิ่มเติมครับ แต่ผมมานั่งดูตรงมาตรา ๔๘ ผมเกิดข้อสงสัยอยู่จุดหนึ่งว่า ต่อไปภายหน้าจะมีการโต้แย้งกันใหม่ว่า คู่สร้างคู่สม คุณดำรง พุฒตาล จะเป็นไม่ได้ เพราะว่า เป็นสื่อเหมือนกัน ที่นี้ตรงนั้นอยากจะฝากถามนักวิชาการว่า ตอนที่คุยกันนั้นนะครับ ทาง สสร. กิติ หรือคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่ดี ที่บอกว่าห้ามนักการเมืองเข้ามาเป็นเจ้าของสื่อ กิจการหนังสือพิมพ์ ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง โทรคมนาคม ไม่ว่าตนเอง ของผู้อื่น ที่นี้พอ กิจการหนังสือพิมพ์ มันไม่ได้หมายความว่ารวมถึงสื่อด้วยใช่ไหม เพียงแค่กิจการหนังสือพิมพ์จริง ๆ นะครับ สื่อการพิมพ์อื่น ๆ มันไม่ได้หมายความว่ารวมด้วยใช่ไหม ถ้าเมื่อเกิดใช้นะครับ ก็อาจจะได้เขียนไปเสียเลย เพราะต่อไปอาจจะมีการโต้แย้งกันมากขึ้น เช่น คำว่า กิจการหนังสือพิมพ์ นี้ไม่ได้หมายความว่ารวมถึงสิ่งตีพิมพ์อื่น ซึ่งไม่ใช่มีลักษณะเหมือนกับหนังสือพิมพ์ ตรงนี้อยากจะขออนุญาตนักวิชาการคำถามแรกก่อนครับว่า มีการกล่าวถึงแยกแยะตรงนี้ไหมครับ

นายพรรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : เขามีให้ไปดูในพระราชบัญญัติกิจการหนังสือพิมพ์ครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าอย่างนั้นนะครับ เพื่อให้ง่ายก็เขียนตามนี้เลย หมายเหตุเลยว่าเกี่ยวกับเรื่องกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์หรือโทรคมนาคมให้ไปดูในกฎหมายที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการนั้น ๆ อย่างนั้นพอจะไปได้ไหมครับ หรือจะประดิษฐ์ถ้อยคำให้ Cover ตรงนี้อย่างไรเพื่อให้จะได้ไม่ต้องเกิดการโต้เถียงในอนาคต ขอขอบคุณครับ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นำพร ๑/๔

ประธาน : ขออีกครั้งหนึ่ง เมื่อสักครู่นี้พูดถึงกฎหมายฉบับไหนนะครับ กฎหมายว่าด้วยเรื่องอะไรครับ พระราชบัญญัติกิจการหนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้นให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกิจการหนังสือพิมพ์

นายประโกศล สภาวสุ : ท่านประธานขออนุญาตนะครับ

ประธาน : เชิญท่านประโกศลครับ

นายประโกศล สภาวสุ : ผมไปเผยแพร่รัฐธรรมนูญที่อำเภอผักไห่ เมื่อสองสามวันที่แล้ว มีประชาชนถามมาเหมือนกันว่า กรณีหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารเข้าข่ายในมาตรา ๒๘ หรือไม่ แล้วเขาก็พูดถึงท่านดำรง พุฒตาล เหมือนกัน เพราะว่าท่านเป็นคนอยุธยาครับ เป็นห่วงว่าถ้าเล่นการเมืองต่อไปแล้วจะสามารถเป็นเจ้าของนิตยสารที่ท่านมีชื่อเสียงอยู่นี้ได้หรือไม่ ผมก็โทรศัพท์หาเลขานุการอาจารย์คมสัน ถามถึงประเด็นนี้วันนั้นเดี๋ยวนั้นเลย เพราะผมเองก็สับสน เผอิญก็ติดต่อลูกน้องท่านไม่ได้ เลขานุการบอกว่าให้ไปดู พรบ. จดแจ้งการพิมพ์ ผมก็ไม่เห็นตัวเนื้อ พรบ. มาก่อนว่าในเนื้อเป็นอย่างไร แล้วไม่ทราบว่าจะออกสภา สนช. หรือยัง

ประธาน : อาจารย์ปัญญาบอกว่า พรบ. จดแจ้งการพิมพ์รวมหมด รวมคู่สร้างคู่สมด้วยใช่ไหมครับ เพราะเป็นสิ่งพิมพ์ใช่ไหมครับ

นายปัญญา ประเสริฐศรี : ใช่ มันจะรวมถึงสิ่งพิมพ์ทั้งหลาย

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาตครับ ตอนที่ได้มีการอภิปรายกันเกี่ยวกับมาตรา ๔๘ ตอนนั้นยังเป็นมาตรา ๔๖ ในร่างเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๐ นะครับ วันนั้นผมอยู่ด้วย วันนั้นผมได้เรียนกับอาจารย์คมสันเกี่ยวกับประเด็นนี้เอง เพราะตอนนั้นร่างผิด ร่างเป็นว่า นักการเมืองสามารถกระทำในมาตรา ๔๔ ร่างมาตรา ๔๔ แต่ว่าเอกชนทำไม่ได้ ตามมาตรา ๔๖ ตามร่างนั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ ณ วันนั้นผมอยู่ด้วยไม่ได้แยกแยะว่ากิจการหนังสือพิมพ์คืออะไร เพียงแต่ว่าวัตถุประสงค์ต้องการไม่ให้ลักษณะที่ว้าโน้มน้าวชักจูงหรือทำให้ชาวคนในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง หรือไม่เป็นความจริง แต่หลังจากนั้นได้มีการพัฒนาไปอีกอย่างไร ตรงนั้นผมไม่ทราบแล้ว เพราะฉะนั้นผมเลยตั้งข้อสังเกตตรงนี้เอาไว้ ขอบคุณครับ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ถ้าเกิดป้องกันความสับสน ท่านประธานขออนุญาตครับ ไม่ทราบเราจะบรรจุรายละเอียดตรงนี้ในเนื้อหาต่อไปในหมายเหตุหรืออะไรได้ไหมครับว่า เราจะหมายถึงอะไรบ้าง หรือจะให้ไปดูตรงไหนอะไรอย่างไร ก็จะได้ประกันว่าจะไม่คลุมเครือในประเด็นนี้ครับ ประเด็นของกิจการสิ่งพิมพ์ทั้งหลาย

ประธาน : อาจารย์ปกรณ์ที่อยู่บนจอบอกว่า เป็นเรื่องครอบงำสื่อด้วยกัน ไม่ทราบว่าใช่หรือไม่ มาตรา ๔๘ ไม่ให้ไปครอบงำสื่อด้วยกัน แต่ดูเหมือนมาตรา ๔๘ จะพูดทำนองว่าไม่ได้ครอบงำคนอื่นอย่างเดียวนะ ไม่ให้เป็นเจ้าของกิจการด้วย ทีนี้มีปัญหาเรื่องกฎหมาย ๒ ฉบับที่อ้างอิงไปถึงก็คือจะเป็นกฎหมายฉบับใดกันแน่ กฎหมายว่าด้วยกิจการหนังสือพิมพ์หรือว่า พรบ. จดแจ้งการพิมพ์ เมื่อคืน ท่านคณิตถามผมใช่ไหมครับ ถ้าความเห็นผมต้องดูออกไปจากมาตรา ๔๘ ด้วย คือจะดูเจตนารมณ์อย่างเดียวไม่ได้ไปคู่กับตัวอักษรที่เขียนเอาไว้ในมาตรา ๔๘ ด้วย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าไปถึงจุดแจ้งการพิมพ์สิ่งพิมพ์ทุกชนิดจะออกไปไกลเกินไป เพราะจริง ๆ แล้วตัวบทเขาเน้นในเรื่องกิจการหนังสือพิมพ์วิฤกษ์กระจายเสียงอะไรต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ในถ้อยคำตรงนี้ ถ้าอยู่ในถ้อยคำตรงนี้ก็น่าจะเป็นกฎหมายว่าด้วยกิจการหนังสือพิมพ์เป็นหลักมากกว่าเรื่องจดแจ้ง เพราะทุกอย่างต้องไปจดแจ้ง อันนั้นเป็นเรื่องวัตถุประสงค์เรื่องอื่น แต่ไม่ใช่กฎหมายที่ว่าด้วยกิจการหนังสือพิมพ์แต่อย่างใด แล้วก็ไม่น่าจะตรงกับเจตนารมณ์ของมาตรา ๔๘ แต่อย่างใด เพราะฉะนั้นคิดว่าเราคงไม่พยายามไปอ้างอิงถึง พรบ. จดแจ้งการพิมพ์ ถ้าจะกล่าวถึงรายละเอียดเพิ่มเติมลงไป ถ้าจะเดิมน่าจะเติมเรื่องกฎหมายว่าด้วยกิจการหนังสือพิมพ์มากกว่า ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ ผมไม่ทราบว่ามาตรานี้เราจะต้องไปแก้ไขอย่างไรดี ท่านคณิตครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าอย่างนั้นนะครับ ผมเห็นว่าตรงประเด็น เพราะว่ามาตรา ๔๘ พูดถึงกิจการหนังสือพิมพ์ ไม่ได้พูดถึงกิจการสิ่งตีพิมพ์ คำสองคำต่างกัน ผมเข้าใจว่า ถ้าอย่างนั้นผมเห็นด้วยกับอาจารย์สมเกียรติที่จะระบุเจตนารมณ์วรรคสองว่า กิจการหนังสือพิมพ์ให้หมายความตาม พรบ.

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

กิจการหนังสือพิมพ์ ส่วนคำว่า พรบ. ตรงนี้ขอให้ไปดูคำที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเกิดที่เราพูดขึ้นมาไม่ถูกต้อง คำต่อคำ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เช่นท่านเสนอว่า ให้เติมหมายเหตุแทรกเข้าไปใช่ไหมครับ คำว่า กิจการหนังสือพิมพ์ให้หมายความถึงความหมายตามกฎหมายว่าด้วยกิจการหนังสือพิมพ์หรือเป็นไปตามความหมายที่ปรากฏในกฎหมายว่าด้วยกิจการหนังสือพิมพ์เราวางอย่างนี้ไว้ ต้นฉบับที่จะไปตีพิมพ์เพื่อความสมบูรณ์ ที่นี้เขาแก้ไขทันแล้ว เพราะว่าเราเข้า สสร. ไปตั้งอย่างนี้แล้ว ทั้งเล่มนี้แล้ว ทันไหมครับ เติมหมายเหตุเข้าไปข้อหนึ่งได้ไหมครับว่า คำว่า กิจการหนังสือพิมพ์นั้น มีความหมายเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกิจการหนังสือพิมพ์อย่างนี้ได้ไหมครับ ท่านวัชรินทร์คิดว่าต้องเติมหมายเหตุข้อหนึ่งไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย : ไม่ต้องเติม

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ขอโทษนะคะ

ประธาน : เชิญอาจารย์รัฐภาภรณ์ครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : เพราะว่าถ้าเป็นหนังสือพิมพ์ก็อาจจะกินไปเยอะ ซึ่งแน่นอนไม่เหมือนสิ่งพิมพ์ สิ่งพิมพ์อาจจะแยกสาร วิชาการ สารคดีอย่างนี้ก็เป็นสิ่งพิมพ์ แต่ถ้าเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทรายปักษ์ รายอะไร พวกเราพวกนี้ควรจะอยู่หนังสือพิมพ์ เพราะว่าถ้าอย่างคู่สร้างคู่สมก็ยังทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบ ถ้าใครเป็นเจ้าของหนังสือพวกนี้ เพราะว่าไม่ใช่เรื่องวิชาการไม่ใช่เรื่องในเชิงสารคดี แต่มันก็จะเป็นคอลัมภ์อะไรก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าเอาตามที่ท่านว่า หมายเหตุเป็น พรบ. อะไรที่เกี่ยวข้องก็ โอ.เค. เพราะตามความเห็นคือมันต้องรวมอยู่แล้ว

ประธาน : คือจริง ๆ แล้วคนที่จะมาตีความเรื่องพวกนี้ สงสัยต้องเป็นศาลรัฐธรรมนูญ ถ้ามีปัญหา ไม่แน่ใจว่าจะเป็นองค์กรไหนขึ้นอยู่กับคดีที่ไปเริ่มศาลนั้น ก็จะเริ่มต้นในการที่จะพิจารณาเรื่องนี้ แต่ว่าพิจารณารูปเล่ม ไม่รู้จะไปเริ่มที่ศาลไหน ก็ดูแนวโน้มแล้ว ถ้ามีคดีเกิดขึ้นน่าจะเป็นคดีที่ไปขึ้นที่ศาลรัฐธรรมนูญเลย ไม่น่าจะเริ่มที่ศาลปกครอง หรือว่าศาลอื่น เพราะว่าถ้าเข้าข้อห้ามตรงนั้นมันก็มาเข้าข้อห้ามตามรัฐธรรมนูญ เว้นเสียแต่ว่าเกิดมีเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยกิจการหนังสือพิมพ์ไม่รับต่อให้เช็คชื่อแล้ว บอกคนไม่รับ อันนี้ก็อาจจะไม่รู้จะไปเริ่มที่ศาลปกครองไปที่อะไรหรือไม่ อย่างไรก็ตามเราก็บันทึกไว้แล้วว่าในเจตนารมณ์ตัวดำเราก็บอกว่า เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเข้าเป็นเจ้าของกิจการ เราก็จะรู้ไว้แล้วว่า เป็นเจ้าของหรือถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ และจะมีวิฤกษ์กระจายเสียวิฤกษ์โทรทัศน์หรือโทรคมนาคม รวมถึงการแทรกแซงทั้งทางตรงและทางอ้อม อันนี้เราเขียนไว้ วัตถุประสงค์ไม่ให้มีการแทรกแซงทั้งทางตรงและทางอ้อมเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็คือเจตนารมณ์ของมาตรานี้ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดจะมีข้อสงสัยในที่สุดจากตรงนี้ ศาลปกครองหรือว่าระบบศาล หรือเป็นศาลรัฐธรรมนูญ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ก็จะต้องเอาส่วนนี้ไปพิจารณาประกอบอยู่แล้ว ซึ่งก็ยังไม่แน่ใจว่าจะทำได้หรือว่าทำไม่ได้อย่างไร แต่ว่าถ้าดูกันเราเองเราก็ไม่ใช่องค์กรที่จะมานั่งพิจารณาใช้ใหม่ครับว่า ทำได้หรือทำไม่ได้อย่างไร แต่เราก็จะพยายามที่จะบันทึกเอาไว้ตามที่ปรากฏ ที่นี้ประเด็นผมขออนุญาตจะให้ดูของอาจารย์ปกรณ์บอกว่า เป็นเรื่องการครอบงำสื่อด้วยกัน เราบันทึกเอาไว้ว่า เราก้าวมาถึงจุดที่ป้องกันไม่ให้เกิดเรื่องนี้ขึ้น ไม่ให้เกิดเรื่องการครอบงำสื่อด้วยกันขึ้น ขออนุญาตนะครับ นั้นสรุปแล้วดูเหมือนว่าจะบันทึกหรือไม่บันทึกก็ได้ใช้ใหม่จะเติมเป็นหมายเหตุอีกข้อหนึ่งหรือไม่ได้ ท่านวัชรินทร์เชิญครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : สงสัยคำว่า กิจการหนังสือพิมพ์ แต่ว่าไปขยายความไปถึงสื่อสิ่งพิมพ์นั้นแหละ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : คือบังเอิญมีคนสอบถามกันว่า กิจการหนังสือพิมพ์มันรวมถึงสิ่งตีพิมพ์ด้วยหรือไม่ ผมก็เลยถึงยกตัวอย่างมาว่า ถ้าอย่างนั้นเราจะเขียนเลยใหม่ว่าเป็นไปตาม พรบ. กิจการหนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้นความหมายก็ไปดูในกฎหมายฉบับนั้น

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : แปลความว่าสิ่งพิมพ์ พรบ. ว่าด้วยการควบคุมการตีพิมพ์คนละอย่างเลย ผมว่าในตัวมันชัดอยู่แล้วมันหนังสือพิมพ์ คำนิยาม ผมว่ามันชัดอยู่แล้ว ถ้าจะขยายความไปถึงสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ด้วย ไม่น่าจะถึงนั้น ผมว่าตีความไม่ถึง แล้วแต่จะใส่ ไม่ใส่ น่าจะไปอยู่แล้ว

ประธาน : มี ๒ ประเด็น ประเด็นแรก ก็คือคำว่า กิจการหนังสือพิมพ์เราเห็นว่ามันน่าจะชัดเจนเพียงพออยู่ ที่นี้อีกส่วนหนึ่ง คือ บนจอของอาจารย์ปกรณ์ ๒ ประเด็น เอาประเด็นเรื่องคำว่า กิจการหนังสือพิมพ์ก่อนตกลงว่าเราจะเขียนไว้ครับ ควรจะอ้างถึงกฎหมายว่าด้วยกิจการหนังสือพิมพ์หรือไม่ ท่านวัชรินทร์เห็นว่า ไม่จำเป็นต้องไปเขียนอีกแล้ว เพราะว่าชัดเจนเพียงพอแล้ว ถ้าอย่างนั้นที่จริงเราก็เขียนไว้อยู่แล้ว ว่า เป็นเรื่องกิจการหนังสือพิมพ์ ถ้าอย่างนั้น

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ก็ผ่านครับ

ประธาน : ที่นี้เหลือบนจอครับ ไม่ทราบว่าเป็นหมายเหตุข้อ ๑ เราบอกว่าเราบัญญัติไว้ครั้งนี้เป็นครั้งแรกแล้ว ข้อความจะสื่อความหมายตรงกับที่อาจารย์ปกรณ์อภิปรายในสภาร่างรัฐธรรมนูญหรือไม่ครับ เชิญท่านประโกชณ์

นายประโกชณ์ สภาวสุ : กรณีข้อแนะนำเรื่องการบันทึกเจตนารมณ์ของท่านปกรณ์ ไม่ทราบว่า ผิดมาตราหรือเปล่า ไม่ใช่มาตรา ๔๗ เรื่องการครองสิทธิข้ามสื่อ นะครับ เพราะว่าในมาตรา ๔๘ ไม่เห็นพูดถึงเรื่องของการเข้าไปก้าวล่วงครอบงำสื่อด้วยกันเอง ในบรรทัดไหนที่บอกถึง ถ้าเป็นเจ้าของเฉย ๆ แต่ว่าในนี้ท่านได้บอกว่า การครอบงำสื่อด้วยการให้บันทึกในเจตนารมณ์ว่าการครอบงำสื่อด้วยกันหมายถึงการครองสิทธิข้ามสื่อไม่ใช่หรือครับ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ซึ่งเราก็เขียนไว้ในมาตรา ๔๗ ในข้อ ๔ แล้วก็ในหมายเหตุข้อ ๑ ไซ้ใหม่ครับ
ถ้าอย่างนั้นถือว่ามีแล้วไซ้ใหม่ครับ ต้องเติมอีกใหม่ครับ อาจารย์รัฐภาภรณ์ครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธาน ดิฉันอ่านแล้วยังไม่เห็นเลยว่า ไซ้เข้าไปแล้วจะเป็นประโยคอะไร ถึงแม้ว่าเราใส่ในมาตรา ๔๗ แล้วก็ตาม เขียนอย่างนี้ไม่รู้จะเขียนไปทำไม ประเทศไทยก้าวหน้าไปถึงจุดที่จะต้องทำให้เกิดเรื่องนี้ขึ้นอะไรอย่างนี้ ไซ้เข้าไปก็ไม่เห็นมีประโยชน์

ประธาน : เราเห็นเป็นเนื้อหาที่มีความหมายเดียวกันไว้อยู่แล้ว ถ้าอย่างนั้นจะได้ผ่าน
ถ้าอย่างนั้นขอบคุณครับ

ต่อไปมาตรา ๔๗ เอาข้อความที่พิมพ์คณะนักวิชาการเขาเสนอเป็นเกณฑ์บางที่อาจจะผิด
มาตราก็ได้ ต่อไปมาตรา ๔๗ นะครับ มาตรา ๔๗ อันนี้เราพูดกันบ่อยมาก

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานเราเคยทำได้ตัวใหญ่ ๆ กว่านี้เราทำไม่ได้หรือ
ทำให้ตัวใหญ่ ๆ กว่านี้หน่อย เพราะว่าถ้าเห็นตัวอย่างนี้อ่านไม่ออก เราก็จะไม่อ่านแล้ว

ประธาน : ผมถึงหนีมานั่งตรงนี้ เพราะว่าอยู่ตรงโน้นมองไม่เห็นอะไรเลย มานั่งตรงนี้
โอ.เค. ครับ คุณธวัช บวรวิชัยกุล ในวรรคสอง เขาพูดถึงวรรคสองว่าบุคคลย่อมมีสิทธิในการมีส่วนร่วม
กับสถานศึกษา เพื่อจัดการศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่รัฐจัดขึ้น รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
ในวรรคสองให้มีความหมายว่า ห้ามไม่ให้ไปเป็นเหตุในการอ้างเพื่อที่จะไปเก็บเงินเพิ่มเติม ไม่ว่าจะเก็บ
ค่าแป๊ะเจี๊ยะ หรือเก็บอย่างหนึ่งอย่างใด ท่านพูดถึงแป๊ะเจี๊ยะ คราวนี้แป๊ะเจี๊ยะรวมหรือยังครับ เราบอกไม่
เก็บค่าใช้จ่าย เก็บอะไรไม่ได้เลย ที่นี้ต้องพูดถึงค่าแป๊ะเจี๊ยะใหม่ครับ

นายคณิต วัลยะเพชร : ในเจตนารมณ์ข้อ ๑ บอกว่าโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายที่บุคคลมีอยู่
อย่างเสมอกัน (๒) ก็บอกโดยห้ามเก็บค่าใช้จ่าย ผมว่า ค่าใช้จ่ายเราเติมคำว่า ใด ๆ ก็ได้ ก็ชัดแล้วค่าใช้จ่าย
อื่น ๆ ด้วยหรือเปล่า

ประธาน : ตอนนี้ก็ห้ามเก็บอยู่ กระทรวงศึกษาเขาสั่งห้ามเก็บอยู่

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : เมื่อก่อนห้ามเก็บได้โต๊ะ แต่เดี๋ยวนี้เอาขึ้นมาบนโต๊ะได้ เพียง
แต่ว่าของกระทรวงศึกษาระเบียบล่าสุดสมัยคนรวยเป็นรัฐมนตรี เขาก็บอกว่า ถ้าเก็บบนโต๊ะได้ เพียงแต่ว่า
ไม่ให้เอาค่าที่จ่ายหรือไม่จ่าย ไปเป็นปัจจัยในการที่จะให้สิทธิเข้าเรียนหรือไม่ อาจารย์นี่ก็ออกใหม่คะ
สมัยคนรวย ๆ แบบย่นตรกิมมาเป็นรัฐมนตรี หมายความว่า คือให้เก็บเงินได้ อาจารย์เห็นไหมทุกวันนี้เขา
เก็บนะคะ เวลาเข้าเรียนคนละเท่านี้เท่านี้ เพียงแต่เขาบอกว่าการที่เด็กไม่ให้ ถ้าไม่จ่ายคุณก็จะมาเป็น
เหตุว่าไม่รับเข้าเรียนไม่ได้ คือไม่ให้บังคับ แต่ที่จริงมันไม่มีหรอก ใครของ กทม. เพิ่งจะยกเลิกได้ ห้ามเก็บ
ทุกบาท เพราะว่าเขาก็บอกว่า คนไม่เก็บเราก็อนุโลม ถามว่าอนุโลมอย่างไรให้ผ่อนส่งอย่างนี้คะ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เท่าที่ผมฟังนะ ก็คือเขาก็จะมีบริจาคอะไรนี่ล่ะแล้วที่นี้เวลาไปประกาศหน้าเสาธง ก็จะแขวะพวกที่ไม่จ่าย ไม่อะไร กระทบกระทบอยู่ตลอด คนเขาก็น้อยใจนะ ชาวบ้านผมว่า ลูกเขาก็มีปมด้อย คล้าย ๆ กับแม่ไม่มีเงินไปบริจาค แล้วเขาก็จะพูดกระทบอยู่เรื่อย มันมีต่างจังหวัดเป็นอย่างนั้น

ประธาน : เราอยากจะเติมคำว่า แป๊ะเจี๊ยะ ลงไปหรือเปล่าครับ เป็นคำสามัญ หรือเปล่าไม่ทราบนะครับ

นายคณิต วัลยะพีชร์ : เงินกินเปล่า โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เงินกินเปล่าอาจจะเป็นข้อ ๒ ก็ได้ครับ ก็มีอยู่แล้ว โดยห้ามเก็บค่าใช้จ่าย

ประธาน : คือข้อ ๒ เป็นบุคคลที่รัฐต้องการให้ความคุ้มครองเป็นพิเศษ ถ้าจะเติมน่าจะ เป็นข้อ ๑ ใช่มั้ยครับ

นายคณิต วัลยะพีชร์ : ถ้าอย่างนั้นก็เติมทั้ง ๒ ข้อเลย ข้อ ๑ และข้อ ๒ ห้ามเก็บเงินกินเปล่าทั้ง ๒ อัน

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : เพราะว่าในข้อแรกมันจะมีบรรทัดที่ ๓ ห้ามเก็บค่าใช้จ่าย ในหลักสูตรนั้น ๆ เพราะถ้าอันนี้เราบอกว่า ห้ามเก็บค่าใช้จ่ายทั้งเป็นเงินกินเปล่าและค่าใช้จ่ายในหลักสูตร นั้น ๆ ก็ได้

ประธาน : เดี่ยวผมกำลังดู อยู่ในบรรทัดที่ ๓ ของข้อ ๑ ใช่มั้ยครับ โดยห้ามเก็บเงินกินเปล่าและค่าใช้จ่ายในหลักสูตรนั้น ๆ แล้วข้อ ๒ บรรทัดที่ ๔ โดยห้ามเก็บเงินกินเปล่าและค่าใช้จ่ายใด ๆ ใช่มั้ยครับ เชิญอาจารย์ปัญญาครับ

นายปัญญา ประเสริฐศรี : ท่านประธาน ตรง เงินกินเปล่า ผมยังมีความรู้สึกที่ว่าถ้าใช้ภาษานี้แล้วมันอาจจะไม่ได้เป็นประโยชน์เลย เพราะว่าจริง ๆ ที่โรงเรียนเขาบังคับ ตอนที่เขาบังคับเขาไม่เรียกเงินกินเปล่า เขาไม่ได้เรียกเก็บ แต่เขาใช้วิธีการให้บริจาค จะบริจาคหรือไม่บริจาคมก็ได้ เขาจะใช้คำนี้ นะครับ เป็นเงินบริจาค ให้บริจาคหรือไม่บริจาคมก็ได้ แล้วถ้าเป็นเงินเรียกกินเปล่า ในความหมายที่ว่ากินเปล่า แป๊ะเจี๊ยะจริง ๆ ส่วนใหญ่แล้วโรงเรียนเขาจะไม่รับเอง มันจะไปรับไว้ในหมวดของเงินสมาคม ผู้ปกครองและครู มันไปอยู่ตรงนั้นครับ แล้วสมาคมนี้มันจัดตั้งโดยเป็นนิติบุคคลขึ้นมาอีกต่างหากเลยแยกออกจากโรงเรียน เพราะฉะนั้นเวลาคนที่เรียกเก็บมันไม่ใช่ตัวโรงเรียน ไล่ไปตามกฎหมายอย่างไร ๆ เดี่ยวโรงเรียนเขาก็บอกเขาไม่ได้ทำ

ประธาน : มันมีปัญหาทางกฎหมาย คือถ้ามีคนเป็นผู้ใจบุญไม่มีลูกส่งคนเข้าโรงเรียน มีสิทธิบริจาคได้ถูกไหมครับ ถ้าไม่บริจาคไม่มีที่นั่นเข้าเรียนนี่คือเงินแป๊ะเจี๊ยะ ใช่มั้ยครับ ปัญหาคือว่าเราจะเขียนอย่างไร ไม่อย่างนั้นเอาให้คนเข้าใจเลยแป๊ะเจี๊ยะไปเลย แต่ไม่รู้ว่าจะทำได้หรือไม่ เพราะแป๊ะเจี๊ยะ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

คนรู้มันคืออะไร แต่ถ้าเงินบริจาคมันไม่ใช่ ในทางกฎหมายมันไม่ใช่ แล้วคนเขาจะไปเลี้ยงเงินบริจาคบ้าง ผ่านทางสมาคมครู ผู้ปกครอง ศิษย์เก่าบ้างครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันมีกฎของกระทรวงการคลังที่ยกเว้น คือถ้าบริจาค การศึกษา ถ้าเป็นเงินก็เอามาหักภาษีได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่เกินรายได้สุทธิ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าเป็นบริจาค สิ่งของซึ่งไปสร้างสะพาน สร้างหอสมุดอะไรนี่ เขาลดได้ ๒ เท่า ก็คือสมมุติว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท เขาก็เอามาลดภาษีได้ ๒๐๐,๐๐๐ บาทเลย ซึ่งมันก็เป็นส่วนที่จูงใจให้คนช่วยทางการศึกษา แต่ถ้าเรา ไปห้ามเลย ผมก็เกรงว่ามันจะไปกระทบตัวนี้ใหม่ แต่ผมผมก็บริจาคปีละ ๑๕,๐๐๐ บาท ผมก็ได้มาลด ๑๕,๐๐๐ บาทอย่างนี้มันจะกระทบใหม่

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : อาจารย์คะ ถ้าอย่างนั้นเราน่าจะบอกว่าห้ามเรียกเก็บเงิน ค่าใด ๆ เงินกินเปล่าหรือค่าอะไรจากผู้ปกครอง ได้ไหมคะ

นายปัญญา ประเสริฐศรี : ถ้าเราจะใช้คำว่า ห้ามมิให้รับบริจาคหรือเรียกเก็บเงินกิน เปล่า หรือระดมทรัพยากรจากผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนกับการรับเด็กเข้าเรียน

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ประธานโทษ เขาไม่ได้ใช้แลกเปลี่ยนนะคะอาจารย์ เพียงแต่ ว่าถ้าสมมุติเราบอกว่าห้ามเรียกเก็บจากผู้ปกครอง กฎหมายการศึกษาเขาให้ใช้คำว่า ระดมทรัพยากร ที่จริง ระดมทรัพยากร มันใช้ได้ อย่างสมมุติว่าอย่างพวกเรามีลูกอยู่โรงเรียน แล้วโรงเรียนนี้เขาสอนเรื่อง ประชาธิปไตย ก็ผู้ปกครองนี้แหละเป็นคนไป อย่างนี้ระดมทรัพยากร หรืออย่างบางโรงเรียนเด็กก็ผู้ปกครอง เป็นทันตแพทย์ เขาก็จะไปตรวจฟันให้ฟรี อย่างนี้เป็นการระดมทรัพยากร เพียงแต่ถ้าเราเน้นที่เรื่องเงิน ที่นี้พออบอกระดมทรัพยากรครูก็ตีความสบายเลยเก็บเงิน ที่นี้ถ้าสมมุติว่าเขาบอกว่าเขาไม่ได้แลกเปลี่ยนนะ คะ คุณไม่จ่ายก็ได้ แต่ถ้าไม่จ่ายแล้วเด็กก็จะเรียนอย่างมีความสุข ถ้าสมมุติว่าเขาบอกว่าไม่ให้เรียกเก็บ อันนี้กับผู้ปกครอง ซึ่งเด็กเรียนอยู่ ไม่ให้เรียกเก็บ แต่ที่นี้ถ้าจะบริจาคเอง หรือถ้าอาจารย์จะบริจาค อย่างนี้ นะคะ คนอื่นนอกจากจะบริจาคก็อีกเรื่องหนึ่ง เพียงแต่ว่า ๑. ก็คือไม่ให้เรียกรับหรือรับบริจาคจากผู้ปกครอง แล้วก็อยากจะให้บอกว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ทราบว่ามันจะกินความได้ว่าทางอ้อมคือสมาคม ผู้ปกครองทั้งหลาย พวกนี้เก็บเงินไม่ทราบจะเป็นทางตรง ทางอ้อมได้ไหมนะคะ เพราะว่าสมาคมเขาก็บอก เขาเอาเงินมาใช้จ่ายเรื่องโรงเรียน ไม่ใช่ไปใช้จ่ายอย่างอื่น มันใช้จ่ายในโรงเรียนคะ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ทั้งทางตรง ทางอ้อม ผมโน้ตไว้เตรียมเสนอแล้ว หน้าคำว่า ทั้งนี้ หลังคำว่า หลักสูตร หน้าคำว่า ทั้งนี้ เติมคำว่า ทั้งทางตรงและทางอ้อม แต่ส่วนเกี่ยวกับเรื่องที่ว่าเงินกิน เปล่าหรือว่าระดมทรัพยากรอะไรทั้งหลาย ผมว่าถ้าเราเขียนไปก็ดี ตีกันเอาไว้ แต่ส่วนที่ว่าตีกันไว้แล้วเขายัง เลี้ยงออกไปทั้ง ๆ ที่เราเขียนมัดไว้หมดแล้วอย่างนี้ ก็เป็นเรื่องที่เขาจะต้องโดนทางวินัยพิจารณาแล้วว่า

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ผิดหรือไม่ผิดอย่างไร ผมว่าคงต้องเขียนกติกาเอาไว้ แล้วก็ให้คนตัดสินว่าได้มีการทำผิดกติกาหรือไม่ดีกว่า
นะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือเขียนให้ชัดไปเลย ถ้าบริจาคนั้นคือหมายความว่า
ห้ามเก็บเงินกินเปล่า หรือกันไว้ว่า ทางตรง ทางอ้อมจากผู้ปกครองของนักเรียน อย่างนี้ห้ามไปเลย แต่ถ้า
เป็นกรณีคนอื่น เช่น คนใจบุญอย่างนี้ จะบริจาคตักได้มาลดภาษีอย่างนี้ ซึ่งผมก็ทำปีหนึ่งตั้งเป็นแสน ๆ บาท
พรรคพวกก็ไปร่วมกัน ก็ได้มาลดภาษีกันทั้งนั้น ส่วนใหญ่ก็จะเป็นอย่างนั้น

นายปัญญา ประเสริฐศรี : เรื่องการบริจาคตักหรือการระดมทรัพย์การมันมีได้ แต่ต้องไม่มี
ตอนที่เขารับเด็กเข้าเรียน ทุกวันนี้ไประดมทรัพย์การตอนรับเด็กเข้าเรียน เพราะฉะนั้นผู้ปกครองที่อยากจะ
ให้ลูกเรียนก็เลยจำต้องยอมจ่าย แต่ถ้าหากว่าปล่อยให้เขารับเด็กเข้าเรียนให้เสร็จเรียบร้อยไปแล้ว เด็ก
เข้าเรียนกันเสร็จเรียบร้อย แล้วตอนนั้นจึงค่อยรับบริจาค ใครอยากจะมาบริจาคตักก็บริจาคตัก ใครอยากจะมา
ช่วยเหลือโรงเรียนอย่างไรก็ช่วยเหลือ ถ้าทำอย่างนั้นมันก็จะไม่มีปัญหาเรื่องแป๊ะเจี๊ยะ แต่ทุกวันนี้มันเล่นรับ
ก่อนที่จะรับเด็กเข้าเรียน ช่วงที่กำลังจะรับเด็กเข้าเรียนนี่เอาละ

ประธาน : คือมันมี ๒ ช่วง ช่วงรับเด็กเข้าเรียน ช่วงแป๊ะเจี๊ยะ หลังจากนั้นก็เป็นเรื่อง
ของกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร รวมหลักสูตรอะไรทั้งหลาย นอกหลักสูตร รวมหลักสูตร เราเขียนแล้ว
ที่นี้เข้าใจว่าเรื่องเงินกินเปล่าหรือเงินบริจาคตักต้องกำกับด้วยว่าจากผู้ปกครอง อันนี้ก็เห็นด้วยกันแล้วนะครับ
ที่นี้ไม่ทราบว่าคุณใช้จ่ายในหลักสูตร รวมหลักสูตรในสถานศึกษา ตรงนี้ก็เก็บจากใคร ก็จากผู้ปกครองอยู่
แล้วใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นเอาคำว่า ห้ามเก็บเงินกินเปล่าหรือเงินบริจาคตักจากผู้ปกครองในขณะพิจารณา
การรับเข้าศึกษา ตรงนี้ได้ไหมครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ไม่ได้ค่ะ เพราะว่าที่จริงถ้าบอกกับบอกแค่นี้พอแล้ว คือไม่ต้อง
ไปเปิดช่อง เพราะว่าถ้าเปิดช่องก็จะเรียกรับบริจาคตักอยู่เรื่อย ๆ ไปคิดทีหลังก็ได้ เมื่อทีหลังถ้าคุณจ่ายน้อย
บริจาคตักหรือไม่บริจาคตักมันก็มีผลต่อการเรียนของเด็กที่จะใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียน เดียวก็ไปประกาศอย่างที่ว่า
อาจารย์วัชรินทร์ว่า คนนี้บริจาคตักมาก ลูกคนนี้ไม่บริจาคตักเลย นี่มาเรียนพี่น้อง ๔ คน ไม่บริจาคตักอะไรสักอย่าง
ให้โรงเรียนอะไรอย่างนี้ค่ะ

ประธาน : มันไม่มีบริจาคตักอย่างเดียวนะครับ กิจกรรมประเภทสัมพันธกัตถุญญาก็มี
ใช่ไหมครับ จัดแวลก็ก็มี ก็ทำกันอยู่ ผมก็เป็นผู้ปกครองอยู่ก็เจออยู่ ที่นี้จะห้ามใช่ไหมครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ของในนี้เราก็บอกกิจกรรมพิเศษหรือกิจกรรมนอกหลักสูตร
อย่างนั้นก็เป็นพิเศษใช่ไหมครับ ซึ่งเราห้าม ไม่ใช่ในนี้ห้ามคะอาจารย์ หรือไม่เกี่ยวเนื่องก็ตาม แม้ใช้ชื่อว่าเป็น
กิจกรรมพิเศษหรือกิจกรรมนอกหลักสูตร ล้วนถือเป็นกิจกรรมตามหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดขึ้น

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : มันไม่ต้องกำหนดระยะเวลา ผมเห็นด้วย เพราะคนถ้าเผื่อเกิดกำหนดก็จะตื่นออกใช้ใหม่ครับ เพราะว่าคนปกติที่จะบริจาค จะบริจาคเอาช่วงเดือนธันวาคม ผมบริจาคทุกครั้ง ผมจะบริจาคช่วงเดือนธันวาคม แล้วก็เคลมได้เลยเดือนมกราคม

ประธาน : โอ.เค. ครับ ถ้าอย่างนั้นอย่างนี้ครับว่า โดยห้ามเก็บเงินบริจาคหรือค่าใช้จ่ายในหลักสูตรนั้น ๆ จากผู้ปกครอง อย่างนี้ได้ไหมครับ

นายประโภชน์ สภาวสุ : ท่านประธานครับ ทำไมเราไม่เอาเรื่องพวกนี้ไปอยู่ในหมายเหตุมากกว่ามั้งครับ รู้สึกมันจะเป็นเรื่องปลุกย่อยเกินไป

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : เรื่องใหญ่ นะคะ

นายประโภชน์ สภาวสุ : หมายถึงลงไปรายละเอียดของหมายเหตุมันจะชัด คือเรามักจะใช้เนื้อที่หมายเหตุเพื่อจะอธิบายความของคำต่าง ๆ ผมว่าเราน่าจะถือโอกาสตรงนี้ใช้ด้วยเหมือนกัน จะได้เป็นบรรทัดฐานเดียวกัน

ประธาน : หมายเหตุนี้พูดเฉพาะเรื่อง ประโยคตรงนี้ที่คิดว่าน่าจะเติมใช้ใหม่ครับ หรือเติมเฉพาะเรื่องเงินบริจาคจากผู้ปกครอง รวมถึงการห้าม การให้เงินบริจาค การเก็บเงินบริจาคจากผู้ปกครองด้วย น่าจะได้ นะครับ อย่างเช่น เดิมต่อเข้าไปจากข้อ ๓ เดิมเป็น ๓/๑ ไว้ก่อนนะครับ

นายวัชรินทร์ บัณฑิตวิญญูสกุล : น่าจะมีอีกคำหนึ่งครับอาจารย์ คำว่า บำรุงการศึกษา บำรุงห้องน้ำ อย่างนี้ เก็บเทอมละ ๓๐๐ บาทอย่างนี้ มีนะ โรงเรียนที่จังหวัดอุดรธานีเก็บ หลานผมยังไม่จ่าย ๓๐๐ บาท

ประธาน : ท่านวัชรินทร์ครับ เงินบำรุง กับ เงินบริจาค เหมือนกันไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัณฑิตวิญญูสกุล : คือมันเสียงคำ เขาเรียกเป็นว่า บำรุงห้องน้ำชาย เขาก็เรียกเก็บคนละ ๓๐๐ บาทต่อปี

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ไม่อย่างนั้นทำไมอาจารย์ไม่ใช้อย่างที่มีท่านใดพูดตอนแรกเลย ห้ามเก็บค่าใช้จ่ายใด ๆ เอาใด ๆ ไม่อย่างนั้นมันก็จะเสียง แล้วเราก็จะเก็บค่าได้ไม่หมดคะ ผู้ปกครองเพราะในเมื่อเขาห้ามอยู่แล้วใช้ใหม่คะ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาห้าม เพราะอย่างอื่นห้ามเลย แล้วเวลาเก็บเก็บไปทำรั้ว ป้ายโรงเรียนหินอ่อนอย่างนี้ ในขณะที่รั้วยังเป็นรั้วลวดหนาม

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าอย่างนั้นนะครับ ข้อ ๑ บรรทัดที่ ๓ โดยห้ามเก็บ เดิมจุดที่ ๑ นะครับ เงินกินเปล่า เงินบริจาค และ ต่อมาเมื่ออยู่แล้วคือ ค่าใช้จ่าย เดิมคำว่า ใด ๆ ต่อไปก็มีอยู่แล้วในหลักสูตรนั้น ๆ เดิมคำว่า จากผู้ปกครอง แล้วก็ไปเรื่อยเลยจนกระทั่งถึงบรรทัดที่ ๕ คำว่า หลักสูตร เดิมคำว่า ทั้งทางตรง และ ทางอ้อม ถ้าเป็นอย่างนี้ก็เก็บความได้หมด

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ต้องถามท่านประโชภรณ์ครับ โอ.เค. เอาตามที่ท่านคิดเสนอ โดยห้ามเก็บเงิน กินเปล่า เงินบริจาค และค่าใช้จ่ายใด ๆ เงินบำรุงอีกคำหนึ่งครับ เงินบำรุงสถานศึกษาอย่างนั้นหรือเงินบำรุง เฉย ๆ โดยห้ามเก็บเงินกินเปล่า เงินบริจาค เงินบำรุง และค่าใช้จ่ายใด ๆ ในหลักสูตรนั้น ๆ จากผู้ปกครอง สำหรับทุกกิจกรรมตามหลักสูตรทุกประเภทที่จัดขึ้นในสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตรโดยตรง หรือกิจกรรมร่วมหลักสูตรทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ต้องบอกว่า เช่น ผ่านทางสมาคม ผู้ปกครองไม่ต้อง โอ.เค. ที่นี้ผมขออนุญาตย้อนกลับไปกรอบของอาจารย์เจิมศักดิ์ของคุณวัชราเข้าใจว่า รวมอยู่แล้วใช่ไหมครับ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพิ่มเติมเข้าใจว่าจะอยู่ในข้อ ๓ ใช่ไหมครับ อันนี้ ผ่านได้ ต่อไปยังมีต่อจากอาจารย์เจิมศักดิ์ ท่านวัชรา หงส์ประภัสร์ ขอให้บันทึกในเจตนารมณ์ว่าการศึกษานี้ไม่เฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น การศึกษาในวรรคสองนี้ หมายถึงการศึกษาสูงกว่านั้นด้วย คือเขา เลือกรับได้ สูงกว่านั้นก็คือ สูงกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐานเขาถึงตัดคำว่า ขั้นพื้นฐานออกไป

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : สนับสนุนรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยเท่าเทียมกับคนที่ด้อย คุณภาพ หรือผู้อยู่ภาวะยากไร้ ยากลำบาก ได้รับการศึกษาถึงขั้นอุดมศึกษาได้ ในความหมายของท่านวัชรา

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธาน ในมาตรา ๔๙ ไม่มีตรงไหนที่บอกว่าการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานเลย ไม่น้อยกว่าสิบสองปี เดิมที่มันเคยมีคำว่า ขั้นพื้นฐาน แล้วก็ตัดออก แล้วก็ไม่ทราบแปลว่าอะไร โอ.เค. แม้ระยะเวลาการศึกษาจะไม่ต่อเนื่องก็ตาม

ประธาน : ข้อ ๑ มีความเสมอภาพและมีอิสระในการเลือกรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปี แม้ระยะเวลาการศึกษาจะไม่ต่อเนื่องก็ตาม ต้องเติมอย่างของท่านวัชรา

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : แล้วถ้าวรรคสอง

ประธาน : วรรคสองกลุ่มที่ ต้องการคุ้มครองเป็นพิเศษครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : แต่ถ้าไม่ต่อเนื่องอะไรอย่างนี้ ก็เหมือนกันไม่ใช่คะ หรือว่าคุ้มครองกลุ่มวรรคสองด้วย เพราะว่าไม่ได้บอกว่า ชั้นในพื้นฐานอยู่แล้ว

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขอโทษนะครับ มาตรา ๔๙ วรรคสองไม่ได้จำกัดว่าสิบสองปีแล้วไม่ได้บอกว่า ต่อเนื่องหรือไม่ ในความหมายก็คงอยากจะทำให้โอกาสผู้ยากไร้ หรือผู้ที่ด้อยโอกาสทางด้านต่าง ๆ ได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับบุคคลอื่น คำว่า เท่าเทียมกับบุคคลอื่นนั้นบางทีอาจจะไปไกลถึงขั้นกว่าสิบสองปี คือ ไปถึงอุดมศึกษาก็อาจจะเป็นไปได้ตามที่ท่านวัชราได้ตั้งข้อสังเกต หรือว่าอยากจะทำให้เป็นนะครับ พอผมมาอ่านซ้ำอีกทีหนึ่งแล้ว ผมมีความรู้สึกว่าจะ น่าจะได้ตามที่ท่านวัชราตั้งข้อสังเกตหรืออยากจะทำให้บันทึกเอาไว้ ขอบคุณครับ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : อาจะกว่าสิบสองปี ก็ได้กว่าจะจบ ม. ๖ เขาอาจจะเรียนสิบสามปี สิบสี่ปี ก็ได้เพราะเขามีการระดมสมอง แต่จะถึงอุดมศึกษาหรือไม่ มันไม่ได้สื่อไปถึงว่าจะถึงหรือไม่ถึงเขาอาจจะไปได้ถึงอุดมศึกษาก็ได้

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : คำว่า สูงกว่าก็คงต้องสูงกว่า ในระดับปกติของเกณฑ์เฉลี่ย ณ ขณะนั้น ถ้าต่อไปของเราไปถึงเหมือนอินเดีย คือ บริญญาโทกันทั้งนั้นใช่ไหมครับ เราก็อาจจะต้องไปถึงขั้นนั้น แต่ปัจจุบันนี้ของเรายังไม่ถึง ปัจจัยก็แค่ ม. ๖

ประธาน : ที่ท่านประโกชฌ์บอกก็มีประเด็นนะครับ เพราะว่าวรรคสองบอกว่า กลุ่มดังกล่าวต้องได้รับสิทธิตามววรรคหนึ่ง ก็คือ มีสิทธิที่ได้รับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่นี้นับอย่างไร ๗ ในที่สุดมันก็ไปจบที่ ม. ๖ แต่เลือกรับการศึกษา ไม่รู้จะเป็นอย่างไร เพราะในที่สุดรัฐก็ต้องไม่เก็บค่าใช้จ่ายอยู่แล้ว แล้วเรื่องนั้นจะไม่ต่อเนื่องกันได้อย่างไร แต่ว่าจริง ๆ แล้วถ้าดูตามธรรมชาติแล้ว มันก็ไปจบ ม. ๖ ก็เหมือนกับคนอื่น คนอื่นเขามีสิทธิเท่านี้ คุณอยู่กลุ่มนี้ววรรคสองต้องมีสิทธิเท่านี้ด้วย อาจารย์รัฐฎาภรณ์ขอเชิญครับ

นางรัฐฎาภรณ์ แก้วสนิท : กำลังดูว่าเรามีววรรคสองนอกเหนือจากปี ๒๕๔๐ ก็คือเรามีววรรคสองเข้ามา แล้วววรรคสองตรงนี้คนกลุ่มนี้ก็คือจะต้องได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษ ถ้าเราพูดถึงมาตรา ๓๐ ก็คือมาตรา ๓๐ ววรรคสี่ คือ ต้องมีมาตรการพิเศษให้กับพวกเขา เพื่อให้เขาได้รับสิทธิเท่าเทียมกับผู้อื่น เพราะฉะนั้นเขาก็จะได้รับสิทธิเท่าเทียมกับผู้อื่นก็คือไม่น้อยกว่าสิบสองปี แต่ว่ามากกว่าจะได้รับสิทธิไม่น้อยกว่าสิบสองปีแล้ว ถ้าเขาต้องการการสนับสนุนอะไรก็ตาม เมื่อเขาเป็น คนพิการ คนยากไร้อาจจะได้รับทุน อาจจะได้รับเครื่องมืออุปกรณ์ทั้งหลาย รัฐต้องสนับสนุนให้เขาโดยไม่มีข้อแม้ตามอย่างนี้ เพื่อให้เขาได้มีโอกาสได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับผู้อื่น กับผู้อื่นก็คือสิบสองปี เหมือนผู้อื่น แต่มาตรการพิเศษก็สนับสนุนให้เขาได้ ถ้าไปไม่ได้ใช่ต้องมีอุปกรณ์ทั้งหลาย เพียงแต่ว่าได้เท่าเทียมกับผู้อื่น ตรงเท่าเทียมกับผู้อื่นนะคะ

ประธาน : คือทุกระดับใช่ไหมครับ ทุกระดับที่รัฐจัดให้คนอื่นสำหรับกลุ่มนี้ก็ต้องจัดให้ได้ สิทธิเท่าเทียมกัน เข้าใจว่า จะเข้าใจตรงกันว่าต้องมีสิทธิตรงนี้ เพราะว่าเขียนไว้ในข้อ ๒ ใช่ไหมครับว่ามีสิทธิได้รับการสนับสนุนจากรัฐ เพื่อให้ได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับบุคคลอื่น อันนี้ก็เขียนอยู่ คือต้องมีการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้มีการศึกษาเท่าเทียมกับบุคคลอื่น ก็ย้ำว่ามีสิทธินี้แน่นอนนะครับ อันนี้อาจจะเกินสิบสองปีก็ได้ อันนี้ก็ใช่ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เพราะว่าเท่าที่ผมฟังดู คือ คล้ายกับว่ามันอยู่ที่การเริ่มต้น ถ้าเริ่มตั้งแต่ ป. ๑ มันก็จะไปสิ้นสุด ม. ๖ สิบสองปี แต่ถ้าเกิดเขาไม่ได้เริ่มต้นรับทุนจากรัฐบาล ตอน ป. ๑ อาจะมาจบ ม. ๑ อย่างนี้ก็อาจะ Extend ไปถึงมหาวิทยาลัยได้ คืออย่างน้อยไม่เกินสองปีใช่ไหมครับ

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ถ้าเกิดมันห้ามเก็บค่าใช้จ่าย ไม่รู้จะไปยกเว้นให้เขาตอนปีไหน ในที่สุดต้องนับไปทั้งหมดอยู่แล้ว ในที่สุดมันก็เริ่ม ป. ๑ แล้วก็ไปจบ มันอาจจะเริ่มตั้งแต่อนุบาลแล้วก็ไปจบ ม. ๓ แต่ถ้าเริ่ม ม. ๑ ก็ต้องไปจบ ม. ๖ เป็นการยากที่จะบอกว่า ไปถึงระดับอุดมศึกษาได้ แต่ว่าวรรคสอง เรื่องรถเข็น เรื่องทางลาด ทางอะไรไปหมดแน่ ถ้ารัฐจัดปริญญาตรี ปริญญาโทอะไรต่าง ๆ ก็ต้องจัดให้เท่าเทียม มิใช่จะไป Discriminate กลุ่มคนเหล่านี้ รัฐต้องสนับสนุน อันนี้ผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์รัชฎาภรณ์ แต่ว่าในส่วนของการเรียนฟรีสิบสองปี คือมองอย่างไร ยากมากครับที่จะเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาได้ เขาเพียงแต่ว่า ไม่ให้เริ่ม ป. ๑ เสมอไปอาจจะเริ่มตั้งแต่อนุบาล หรือว่าก่อนอนุบาล ถ้าหากว่า อบต. หรือใครเขาไปจัดเขา อันนั้นเขาอาจจะเลือกรับตั้งแต่ตรงนั้นเลย และเป็นประโยชน์กับเขา ก็อาจจะไปจบ ขอให้ครบสิบสองปี ก็จบกันสำหรับคน ๆ นั้น ก็คิดว่าจะเป็นอย่างนั้น แต่เข้าใจที่เราเขียนมาก็ด้วยความตรงอยู่แล้วใช้ใหม่ครับว่าก็มีสิทธิได้รับสนับสนุนจากรัฐ เพื่อให้ได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับบุคคลอื่น อันนี้ก็เขียนไว้อยู่แล้ว นอกจากว่าถ้าเห็นว่าไม่เข้าใจเพียงพอที่จะเติมของท่านวิชา หงส์ประภัศร ลงไปว่าไม่ใช่เฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น อาจจะรวมถึงการศึกษาสูงกว่านั้นด้วย สำหรับในส่วนของข้อ ๒ บรรทัดสุดท้ายนะครับ อาจารย์รัชฎาภรณ์ครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ก็ตินะคะ เพียงแต่ทำให้ชัดว่า ตรงบรรทัดสุดท้ายไม่ว่าระดับไหนก็ตาม รัฐต้องสนับสนุนให้เขาได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับผู้อื่นไม่ว่า คือมันจะต้องช่วยพิเศษ อย่างเช่นในมหาวิทยาลัยอย่างนี้ก็ต้องมีเครื่องที่จะให้เขาเรียนได้เหมือนผู้อื่นอะไรอย่างนี้ คือให้เห็นว่าพิเศษตรงนี้สนับสนุนจากรัฐก็คือให้เท่าเทียมกับบุคคลอื่นในทุกระดับ คือให้เขามีโอกาสได้เรียนอย่างนี้คะ

ประธาน : ท่านประโชชน์ครับ

นายประโชชน์ สภาวสุ : ท่านวิชาอยากจะให้ได้รับการศึกษาสูงกว่า ประเด็นอยู่ที่สูงกว่า ไม่ได้อยู่ที่ว่าเครื่องไม้เครื่องมืออะไรที่มากไม่ใช่ เขาต้องการให้ยื่นสูงกว่า Serious ครับ ไปถึงจุดไหนก็ไม่รู้ ถ้าเราเขียนไป แล้วเราเองก็ยังไม่รู้ก็เท่ากับเราไปสร้างภาระให้เขาวุ่นวายกันไปใหญ่ เดียวก็จะมาร้องบอกว่า เจตนารมณเขียนว่าสูงได้ ทำไม่ถึงไม่ให้การสนับสนุนจะกลายเป็นปัญหาที่เราไปสร้างไว้ให้เขาด้วย เราต้องระบุดันะครับ ผมว่าไปถามท่านวิชาในสภาให้ชัดเจนดีกว่า ว่าท่านต้องอะไรกันแน่ แล้วก็ถามที่ประชุมด้วยว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับท่านวิชาจริงหรือเปล่า แล้วเราค่อยมาเขียนดีกว่า คือ โยนไปให้เขาทำงานให้เราเลย เพราะไม่ชัดครับ คั้นมาแค่นี้ไม่ชัด

ประธาน : น่าจะผ่านไป เพราะว่าในที่สุดแล้วท่านวิชา ก็อาจจะได้เอกสารนี้ไป ก็อาจจะมาอภิปรายอยู่แล้ว นั่นก็เอาเป็นว่าตรงนี้ยังไม่เติมลงไปนะครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ขอโทษนะคะ ท่านประธานที่เขาเสนอมาทั้งหลาย เขาเห็นบัณฑิตกเจตนารมณเราหรือยัง

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : เขาอภิปรายตอนเห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญแปดข้อที่

นายรัฐภักดิ์ แก้วสนิท : ด้วยรัฐธรรมนูญ ถ้าอย่างนั้นที่จริง

นายประโกศล สภาวสุ : เอาเข้าไปก่อนดีกว่า

นางรัฐภักดิ์ แก้วสนิท : ใช่ ๆ แล้วค่อยให้เขาทำอีกที ถ้าเราทำตอนนี้ได้เราต้อง
ทำใหม่อีกอย่างที่ท่านประโกศลพูด ถ้าเป็นข้อเสนอของ ๑ คน เขาต้องมาเห็นนี้เสียก่อนว่า อย่างนี้มัน
ครอบคลุมไหม ถ้าไม่อย่างนั้นเดี๋ยวท่านต้องแก้ไขละเนอะคะ เป็นปีกเลยคะ

ประธาน : ผมเรียนอย่างนี้ คือ เขาให้เราทำการบ้าน ว่าคุณทำการบ้านหรือยัง เขา
ประชุมกันไปแล้วเขาก็บ้านที่ไว้แล้วชุดนี้เขาไม่รู้ว่าเขาแยกเป็นคนละชุดกัน เรามีชุดตรวจรายงานการประชุม
เป็นอนุกรรมการชุดหนึ่ง อนุกรรมการบ้านที่เจตนาธรรมใหม่ครับ เพราะฉะนั้นวันที่เสนอก็คือ ให้
เรามาทวนดูว่าที่เราทำหน้าที่ เราทำหน้าที่ครบถ้วนหรือเปล่า เพราะอย่างไรเราไปชี้แจงเขาไม่ได้ ยังไม่ได้
ดูมา เขาบอก แล้วทำไมไม่ไปดูมา เลยต้องทำการบ้านล่วงหน้าบ้าง อยากจะขอให้ช่วยดูนิดหนึ่งนะครับ
เพราะผมก็ห่วงมากกว่าเราจะทำงานไม่เสร็จสมบูรณ์ ตรงนี้เรามีมติไว้ก่อนตรงนี้ยังไม่ต้องบันทึก
ลงไปครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ผมดูแล้วบางอัน มันตรงกันข้ามกับเนื้อเรื่อง ผมว่าที่เขา
บอกบันทึกเจตนาธรรม แบบอาจารย์วิชาหรือใคร ๆ ก็เห็นบอกบันทึกเจตนาธรรม แต่ผมดูแล้วไม่ได้เรื่องเลย
ตรงกันข้ามเลย เราจะไปบันทึกได้อย่างไร คนละเรื่อง หรือมันขัดต่อเจตนาธรรมของเรื่องนั้นจริง ๆ อย่างนี้
แบบมาตรา ๔๙ นี้ถ้าพูดถึงโดยทั่วไปเข้าใจก็หมายถึง Primary school ใช่ไหม หรือว่าไม่น่าจะเกิน ม. ๖
แต่ถ้าจะไปขยายออกไปนั้นก็ต้องมีระบบลงทะเบียนจะลงอย่างไร แล้วจะให้คู่มือเขาอย่างไร ถ้าเขาไป
เรียนชั้นมหาวิทยาลัยอย่างนี้ ซึ่งก็เป็นเรื่องผมว่าก็น่าจะเกินกว่าเจตนาธรรม ไม่น่าจะตรงเท่าไร คือ บางอัน
ฝากอยู่เรื่อย และผมเห็นเขาฝากตลอดในสภา แต่มันละเรื่อง

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าอย่างนั้นทิ้งไปก่อนแล้วกัน แล้วถ้าเมื่อเกิดท่านวัชรินทร์เห็นว่า
ขาด ท่านวัชรินทร์ Raise ขึ้นมาก็จะได้ Debate กันใน สสร. ครับผม

ประธาน : เชิญท่านประโกศลครับ

นายประโกศล สภาวสุ : ผมเห็นด้วยกับท่านประธานว่า เราควรจะต้องดูทุกข้อความ แต่ว่า
ก็รู้สึกว่าการที่เราไม่มาดูซ้ำจั่ง กังง ๆ

ประธาน : พิเศษครับ

นายประโกศล สภาวสุ : ถ้าเราไม่ดู แล้วตอบไปว่าเรายังไม่รู้ถือว่า เรากพร่องในหน้าที่
อย่างมากนะครับ แล้วเราจะได้ตั้ง Guard ถูกว่าเขาจะมาทิ่มแทงอย่างไรครับ ที่นี้จะจับใหม่ตั้งเยอะเยอะ
นั่นก็อีกเป็นประเด็นหนึ่ง

คณะอนุกรรมการบัณฑิตกเจตนาธรรมณ์
วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นวพร ๔/๕

ประธาน : ตรงนี้เมื่อกั้นข้อ ๒ เราต้องบัณฑิตข้อความใน Format เดียวกันแบบข้อ ๑
เดี๋ยวจะตกลงไป ข้อ ๒ ที่ว่าโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย อย่าลืมทำข้อความ Format เดียวกันด้วย ย้ายมาอยู่
Format เดียวกัน ที่นี้ส่วนของท่านวิชาเราคิดว่ายังไม่ต้องเติมอะไรลงไป เพราะว่าจริง ๆ แล้วไม่ใช่ว่า
จะต้องให้เขาได้เรียนถึงอุดมศึกษาอะไร แต่ว่าแค่ระดับอุดมศึกษาในห้องสมุดต่าง ๆ อาจจะมีเครื่องอ่าน
อักษรเบลล์ คนพิการทางสายตาหรือพิการทางหูมีคนเป็นล่ามภาษามือ หรืออะไรที่ต้องจัดสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น
มากกว่า ซึ่งเราก็พูดกัน แล้วเราก็เข้าใจตรงกันอยู่ เพียงแต่อาจจะต้องรอท่านวิชามาขยายความตอน
ที่อภิปรายหมายความว่าอะไร ตรงนี้ในส่วนนี้ยังไม่ต้องบัณฑิตนี้ต่อไปท่านสวิงในวรรคสามองค์กรวิชาชีพ
องค์กรเอกชน รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนหรือชุมชนที่มีศักยภาพ วัฒนธรรม หรือ
คุณค่าทางประวัติศาสตร์ มีอำนาจในการจัดการศึกษาอบรม และกำหนดหลักสูตรตามความเชื่อวัฒนธรรม
ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตัวเอง และรัฐจะต้องรับรองหลักสูตรของการศึกษานั้นให้มีวิษยะฐานะเท่าเทียมกับ
หลักสูตรการศึกษาที่เป็นทางการ มาจากไหนไม่ทราบครับ คืออ่านจากมาตรา ๔๙ แล้วไม่ใช่ครับ

- ๕/๑

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายคณิต วัลยะเพชร : ผมว่าก็คงเห็นเหมือนกับที่ท่านประโฆษณ์ไว้เมื่อก่อนครับ คือว่า คงทิ้งไปก่อนแล้วก็ถ้าเผื่อเกิดท่านเห็นว่าของท่านผ่านท่านเสนอมาก็คงได้ Debate กันต่อ

ประธาน : เอาอย่างนั้นครับ ปีกนี้เดี๋ยวผมรับว่าผมจะไปทำสำเนาแจกวันศุกร์นี้ครับ เราต้องมีอยู่ในมือ อันนี้คงต้องมีแน่ ท่านประโฆษณ์เชิญครับ

นายประโฆษณ์ สภาวสุ : ขอขอบคุณครับท่านประธาน คืออย่างนี้ครับ การทำงานของเรา ในช่วงสุดท้ายถ้ามันเป็นอย่างนี้ผมคิดว่า เราควรจะอ่านแต่ละประเด็นพร้อม ๆ กันไป ส่วนเราจะมาแปล ถ้อยคำคงไม่ใช่เวลานี้แล้ว ถึงแม้ว่าเราแปลถ้อยคำก็ไม่ไปปรากฏอยู่ในสภาร่างรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว ถูกไหมครับ เพราะฉะนั้นเราควรจะมานั่งแล้วสรุปว่าความคิดเห็นรวมต่อสิ่งนี้เป็นอย่างไร พอเราสรุปไป เราผ่านไปเลย ต้องแก้ไข แก้ไขทำนองไหนเราก็คิดของเราว่าทำนองไหนดีไหมครับ

ประธาน : ไปเร็ว ๆ เลยครับเดี๋ยวไม่เสร็จ เพราะฉะนั้นตรงนี้ดูเหมือนว่ายังไม่ต้องบันทึก ผ่านไปนะครับ คุณวิทยา บริบูรณ์ทรัพย์ การศึกษาทางการเลือก

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ คือยังไม่ใส่ก็ไม่ใช่ไร เพียงแต่ว่าของคุณสวิง ก็มีนัยของมันตรงที่ ถ้าสมมุติเราจะใส่ที่จะพูดนี่นะคะ อย่าง (๓) ในเจตนารมณ์ข้อสุดท้าย ให้การศึกษา ทางเลือกอื่นของประชาชนอย่างกว้างขวางเหมาะสม เหมาะสมตรงนี้คะที่เราจะบอกว่าเหมาะสมตาม วัฒนธรรมความเชื่อ วัฒนธรรมหรืออะไรอย่างนี้ โดยไม่ถูกแทรกแซงโดยรัฐ ก็คือการรับรองหลักสูตรของเขา อยู่แล้ว เพียงแต่ว่าถ้าสมมุติว่าเกิดตอนหลัง ถ้าเราจะเพิ่มเราก็จะเพิ่มที่ตรงนี้ได้ เหมาะสมตามวัฒนธรรม

ประธาน : โอ.เค. ครับ ถ้าอย่างนั้น Note ไว้ก่อนว่าเหมาะสมอย่างไร อาจจะมาพิจารณา จากคำอธิบายของคุณสวิงนะครับ อันนี้บันทึกไว้ก่อนนี้นะครับ จดไว้ก่อนนี้นะครับ ต่อไปของคุณวิทยา ไข่มุขครับ การศึกษาทางเลือกของประชาชน อ้างถึง พรบ. การศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๑๒ ได้แก่องค์กร วิชาชีพเอกชน บุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน สถาบันศาสนา สถาบันประกอบการ และสถาบันทางสังคมอื่น ๆ การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิตนั้น ย่อม ได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมจากรัฐ คือขยายความการศึกษาทางเลือกของประชาชนให้เป็นการศึกษา ที่หน่วยงานองค์กรชุมชนต่าง ๆ สามารถจัดการศึกษาได้ ไม่ว่าจะบุคคลหรือสถานประกอบการก็ตาม ทั้งนี้จะสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา ๑๒ ตรงนี้ไม่รู้จะไปประกอบคำว่า เหมาะสม เหมือนเดิมหรือเปล่า ได้ไหมครับของคุณวิทยานะครับ

มาตรา ๕๒ สสร. อลิสา พันธุศักดิ์ อยากให้บันทึกในเจตนารมณ์ว่า ต้องการคุ้มครอง เฉพาะผู้ถูกระทำเท่านั้น ก็คุ้มครองเฉพาะผู้ถูกระทำอยู่แล้วไข่มุขครับ น่าจะผ่านได้ครับไม่ต้องบันทึก นะครับ โอ.เค. นะครับ อันนี้เข้าใจตรงกัน ต่อนะครับ

คุณสุรัชย์ เลียงบุญเลิศชัย บอกว่า สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมคำนึงถึงความสัมพันธ์
ในครอบครัวด้วย

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : มั่นรวมอยู่แล้ว

ประธาน : รวมใช่ไหมครับ ผ่านนะครับ ต่อไปมาตรา ๕๔ นะครับ

มาตรา ๕๕ อาจารย์วิชา มหาคุณ ตามที่อาจารย์วิชา หงส์ประภัศร อยากจะให้เดิมกรณี
ที่ผู้พิการ ทูพพลภาพ ถ้าไม่มีรายได้เพียงพอ ไม่สามารถดูแลตัวเองได้ ก็ให้รัฐจัดสวัสดิการและความ
ช่วยเหลือให้ด้วยตามเจตนารมณ์ แล้วกรณีของผู้พิการโดยหลักทั่วไปสิทธิจะอยู่ในมาตรา ๕๔ วรรคแรก คือ
สิทธิในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวก นั่นคือมาตรานี้เป็นมาตรฐาน
ขั้นต่ำ สำหรับผู้พิการจะได้รับ นอกจากนี้ก็มีระบบเสริมในมาตรา ๕๓ ในกรณีที่คนพิการมีอายุเกินกว่า
หกสิบปีบริบูรณ์ และมาตรา ๕๔ ในกรณีที่คนพิการซึ่งเป็นผู้ซึ่งไร้ที่อยู่อาศัย และไม่มีรายได้เพียงพอแก่
การยังชีพ โดยสรุปแล้วคนพิการได้รับความคุ้มครองอย่างทั่วถึงแล้ว ท่านอธิบายเชื่อมโยงมาตราต่าง ๆ
ท่านขยายความให้

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ก็ผ่านค่ะ

ประธาน : ผ่านได้ครับ ต่อไปเลยนะครับ มาตรา ๕๖ สิทธิในเรื่องข้อมูลข่าวสารและ
การร้องเรียนใช่ไหมครับ คุณพิสิฐ ลิ้อาธรรม บอกว่า ความมั่นคงของรัฐในมาตรา ๕๖ หมายความว่ารวมถึง
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วย

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ผมว่าไปไกลนะครับ

ประธาน : ความมั่นคงของรัฐ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ผมไม่เข้าใจครับว่าหมายถึงถึง
อะไรความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : นักกฎหมายอ่านกฎหมายไม่เข้าใจ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมเข้าใจว่าอย่างนี้นะครับ ทางท่านพิสิฐที่ท่านได้อธิบายไว้
อยากให้พูดถึงกรณีที่ว่า ความมั่นคงของรัฐ ให้ตีความไปถึงความมั่นคง เมื่อหมายถึงว่าเกี่ยวกับเรื่อง
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ถ้าเมื่อเกิดเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลนั้นจะกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่าง
ประเทศ ก็ให้รวมอยู่ในอันนี้ด้วย ผมต้องการจะขยายความให้ความหมายคำว่า ความมั่นคงของรัฐ รวมถึง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : แต่ทุกวันนี้ในความหมายนี้มันกว้างอยู่แล้ว ความมั่นคง
ของรัฐ โดยเฉพาะทางรัฐรวมถึงเศรษฐกิจ การเมือง อะไรทั้งหมดรวมไปหมดแล้ว ความหมายมันกว้าง
กว่าสมัยก่อนเยอะ เป็นที่เข้าใจอยู่แล้ว

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : เพราะฉะนั้นเราไม่ควรจะใส่ค่ะ เพราะว่าความสัมพันธ์
ระหว่างประเทศบางเรื่องประชาชนก็ควรจะมี แต่บางเรื่องก็ไม่มี แต่ถ้าไปใส่มันจะปิดหมดเลย ไม่ต้องใส่ค่ะ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : มันกลายเป็นข้อยกเว้น แล้วก็ต้องถูกปิดเอาไว้ ถ้าอย่างนั้นน่าจะไม่นับที่ก
นะครับ ต่อไปมาตรา ๕๙ คุณพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ บอกว่า อย่างรวดเร็ว คือรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะ
เป็นได้ครับ มันรวดเร็วก็คือรวดเร็ว มาตรา ๖๐ นะครับ

มาตรา ๖๐ คุณหลักชัย กิตติพล คำว่า หน่วยงานของรัฐ หมายถึง หน่วยงานของรัฐ
ทุกประเภท ซึ่งรวมถึงผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วย ต้องให้ข้อมูล
ข่าวสาร และต้องให้ประชาชนติดตามได้

นายคณิต วัลยะเพชร : มันก็ต้องเป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว

ประธาน : เขียนว่าอย่างไรครับ

นายคณิต วัลยะเพชร : หน่วยงานของรัฐมันก็ตีความของมันอยู่ คำว่า หน่วยงานของรัฐ
มันไปได้ไกลกว่าที่ผู้อภิปรายอภิปรายไว้เสียอีก ผมว่าถ้าเขียนไว้แค่นั้นก็จะกลายเป็นว่าจำกัดความลดลงมา
ผมว่าคงปล่อยไว้ดีกว่าครับ

ประธาน : ครับ เว้นแต่ในหมายเหตุจะหมายความว่า หน่วยของรัฐนี้รวมหมด แล้วก็รวมถึง
องค์กรอิสระต่าง ๆ ด้วยจำเป็นต้องเขียนใหม่ครับ ที่จริงรวมอยู่แล้ว ถ้าเขียนว่าหน่วยงานของรัฐรวมหมด
โอ.เค. นะครับ ถ้าอย่างนั้นไม่ต้องบันทึกนะครับ ต่อไปมาตรา ๖๔

มาตรา ๖๔ คุณสมเกียรติ รอดเจริญ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่ารวมถึง รัฐวิสาหกิจและ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย ในระบบกฎหมายก็รวมอยู่แล้วนะครับ ต่อไปมาตรา ๖๗ นะครับ

มาตรา ๖๗ คุณสมเกียรติ รอดเจริญ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรม ความหมาย
ครอบคลุมรวมทั้งหมดของภาครัฐและภาคเอกชน

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : มันรวมอยู่แล้วว่า รัฐอนุญาต กับ รัฐทำเอง

ประธาน : เราเขียนไว้ใช่ไหมครับ

นายคณิต วัลยะเพชร : เราเขียนไว้แล้วครับ

ประธาน : รวมแล้วใช่ไหมครับ โอ.เค. นะครับ ต่อไป คุณหลักชัย กิตติพล ขอเพิ่มเติม
สิทธิในการฟ้องร้องตามมาตรานี้ให้ครอบคลุมถึงภาคเอกชน ไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือนิติบุคคลด้วย
แต่นายอัคร จารุจินดา เป็นกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่า มาตรานี้มุ่งคุ้มครองถึงสิทธิชุมชนเป็น
ประการหลัก ส่วนบุคคลที่ได้รับความเสียหายก็มีสิทธิตามมาตรา ๔๐ ที่จะฟ้องร้องคดีได้อยู่แล้ว จึงขอ
บันทึกในเจตนารมณ์ ผมว่าคุณอัครอธิบายว่า ไม่ใช่ คุณหลักชัยขอให้บันทึกเจตนารมณ์

นายคณิต วัลยะเพชร : บันทึกเจตนารมณ์ในมาตรา ๔๐ กระมัง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มาตรานี้มันหมายถึงสิทธิของบุคคลของกลุ่มบุคคล
เป็น Correlative ไม่ใช่ Individual เพราะ Individual นี้ก็หายไป แล้วเขามาปนกันได้อย่างไรมันคนละอย่าง

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ตกลงว่าไม่ใช่ใหม่ครับ

นายคณิต วัลยะเพชร : ถ้าเพื่อเกิดจะขอให้บันทึกนั้นนะครับ ก็คือว่าหลังจากรู้ว่าไม่ใช่ มาตรานี้แต่เป็นมาตรา ๔๐ ก็คงอยากจะขอให้บันทึกในมาตรา ๔๐ แต่เราได้บันทึกในมาตรา ๔๐ ข้อ ๑ ไว้แล้ว เพราะฉะนั้นก็ Cover แล้วครับ ผ่านครับ

ประธาน : โอ.เค. ครับ ต่อไปมาตรา ๔๐ (๓) อาจารย์วุฒิสรา ต้นไชย บอกว่า ใน (๓) นี้ ประสงค์ที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการด้วย

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คืออย่างนี้อาจารย์ เรื่องนี้มันจะไปสอดคล้องกับภารกิจ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่บอกว่า (๔)

ประธาน : มีเขียนแล้วครับ เขียนในตัวบทแล้วครับ คาดว่าน่าจะผ่านได้นะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ครับ ผมว่ามีอยู่แล้วครับ

ประธาน : เป็น (๔) มีครับ ที่แรกหาไม่เจอมันผิดอนุมาตรา ต่อไป

มาตรา ๔๑ (๑) คุณสวิง ต้นอุต บอกว่า โดยให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วม ในกระบวนการยุติธรรมคือ ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติและการบังคับการให้เป็นไปตาม กฎหมาย นั่นคือกระบวนการยุติธรรมโดยชุมชน ซึ่งครอบคลุมไปถึงกระบวนการยุติธรรมแบบสมานฉันท์ หรือกระบวนการไกล่เกลี่ยประนีประนอมข้อพิพาทด้วย

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ในเรื่องนี้มี การพูดถึงแต่กรอบและกรอบ ๑ ตอนแรก ๆ ว่า ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม แต่ในที่สุดก็หลุดไป แต่ว่าผมว่ามันไปอยู่ที่ ผมจำได้ว่ามีอยู่ มาตราหนึ่งทีบอกว่า พัฒนาอะไรอย่างนี้ จะอยู่ในส่วนที่ ๕ มาตรา ๔๑ จะอยู่ตรงนี้

ประธาน : เขาบอกว่า ให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากฎหมายและการยุติธรรม แต่เจตนารมณ์เราเขียนไว้แล้วนะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ครับ อยู่ในมาตรา ๔๑

ประธาน : ผ่านได้ครับ เพราะในเจตนารมณ์เขียนไว้กว้างแล้วครับ เจตนารมณ์ใหญ่เลย เพื่อกำหนดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากฎหมายและการยุติธรรม เขียนไว้แล้วครับ ต่อไป คุณสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รัฐต้องสนับสนุนให้มีองค์กรทางวิชาชีพในการช่วยเหลือทางกฎหมายของ ประชาชนทั้งในทางแพ่ง ทางอาญาและทางปกครอง องค์กรวิชาชีพ ซึ่งหมายถึงองค์กรอื่น ๆ ทุกองค์กร ไม่เฉพาะองค์กรวิชาชีพทางกฎหมายเท่านั้น

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : มาตรา ๔๑ ใช่ไหมครับ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : เราได้บันทึกเอาไว้ใน (๔) เจตนารมณ์ข้อ ๔ นะครับ ช่วยเหลือหรือสนับสนุนให้องค์กรภาคเอกชนมีส่วนร่วม

ประธาน : ชัดนะครับ องค์กรภาคเอกชน โอ.เค. ครับ ชัดหมดเลยนะครับ ต่อไปนะครับ อาจารย์วิชา มหาคุณ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ไครนะ ดูกรอบ ๑ เก่งจัง

ประธาน : ขออนุญาต การช่วยเหลือในทางกฎหมายมีความหมายรวมถึงการช่วยเหลือจากความรุนแรงในครอบครัว บันทึกในเจตนารมณ์นอกจากช่วยเหลือในเรื่องทั่วไปแล้ว ต้องช่วยเหลือในเรื่องความรุนแรงในครอบครัวเป็นพิเศษดูแลครอบครัวเป็นพิเศษอยู่แล้วใช่ไหมครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ข้อ ๔ เราบอกว่า ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว เราไม่ได้ใช้คำว่า พิเศษ แต่เราใช้คำว่า โดยเฉพาะความหมายเดียวกัน

ประธาน : เป็นพิเศษแล้วนะครับ ได้นะครับ

ต่อไปมาตรา ๘๐ (๔) อาจารย์วิชา มหาคุณ การบันทึกไว้ในเจตนารมณ์ เพราะเราไม่ใช่คำว่า ถ่ายโอน ก็จะไปบันทึกในเจตนารมณ์ว่าจะไม่ใช่เป็นเรื่องการถ่ายโอนอำนาจ กับตามมาตรา ๘๐ (๔) เขาไม่ใช่คำว่า ถ่ายโอน แต่ว่าใช้คำว่า มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ข้อนี้อาจารย์เดโชท่านพูดถึงว่า มีสิทธิที่จะเข้าไปจัด แต่ไม่ใช่หน้าที่โดยตรง มีสิทธิที่จะเข้าไปจัดได้ก็เขียนชัดอยู่

ประธาน : ตกลงว่า ไม่ต้องเติมคำนี้ลงไปใช่ไหมครับ คือส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการขอให้เพิ่มเติมถ้อยคำเข้าไป เพื่อความเข้าใจร่วมกันเท่านั้น

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ เราไม่ได้ใช้คำว่า ถ่ายโอนอยู่แล้ว แต่ที่จริงถ้าเราพูดถึง อันนั้นก็ให้เขาไปทำต่อ เพราะว่าในกฎหมาย ถ้ากฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขาก็จะมีอยู่ในอำนาจหน้าที่เรื่องการศึกษา เพียงแต่เขาก็ไม่ได้บอกว่าจะไร เขาก็ต้องไปดูเอาเอง เป็นอำนาจหน้าที่ ใช่ แต่ว่าถ้าในกฎหมายจัดตั้งจะเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่อันนั้นเขาก็ต้องไปแก้ไขเอาเอง ในนี้เราก็ไม่ได้ใช้คำว่า ถ่ายโอนอยู่แล้ว ผ่านท่านประธาน

ประธาน : ผ่านนะครับ ต่อไปคุณชาติชาย เจียมศรีพงษ์ ในเรื่องของ (๔) เหมือนเดิมที่ส่งเสริมสนับสนุนการกระจายอำนาจ ที่จริงคนละเรื่องกับการถ่ายโอนโรงเรียน ก็บันทึกในเจตนารมณ์ของกฎหมายในเรื่องของคุณภาพการศึกษานั้น ก็คงจะต้องมีทั้งร่างกาย และจิตใจ ในเรื่องของกีฬาและนันทนาการเหล่านั้น มีร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ กีฬาและนันทนาการนั้น อาจจะเป็นกีฬาในอาชีพก็ได้หมดหรือยังครับ ช่วยเหลือนลงมาหน่อย อันนี้ก็พำนักนันทนาการมันก็รวมอยู่ในการศึกษา (๔) อยู่นะครับ แล้วก็ประเด็นเหมือนเดิมก็คือไม่ใช่เรื่องถ่ายโอน คล้าย ๆ มีส่วนร่วม ผ่านไปนะครับ ไม่บันทึกนะครับ

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

คุณวินัส มานมุงศิลป์ คงไม่ต้องถึงขนาดบรจลงไปหรอก เพราะว่าเดี๋ยวนี้จะมีผลกระทบทางด้านงบประมาณอย่างไรอย่างหนึ่งในเรื่องในเรื่องของเจตนารมณ์ อาจจะใส่ในบทเฉพาะกาลเรื่องของกีฬา และนั่นหนากการ เขาแย้งกันเอง ผ่านไป

คุณอุทิศ ชูช่วย เจตนารมณ์ของ (๔) เพื่อที่จะประกาศให้ชัดเจนว่า การจัดการศึกษาไม่ผูกขาดอยู่เฉพาะกระทรวงศึกษาเท่านั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องเป็นเจตนารมณ์ที่เขียนอนูนี้ขึ้นมา เพราะเราคิดว่าการศึกษาของชาติ กระทรวงใดกระทรวงหนึ่งนั้นคงรับไปไม่ไหว เราก็ไม่ได้เขียนว่า ของกระทรวงศึกษานี้ครบใช้ไหมครบ รัฐต้องส่งเสริม อันนี้เราพิจารณามาแล้วครั้งหนึ่ง ผ่านนะครับ

ต่อไปมาตรา ๘๑ (๒) เรื่อยอันกลับมา มาตรา ๘๑ (๒) คุณอลิสสา พันธุศักดิ์ บันทึกเจตนารมณ์ว่า เน้นย้ำในเรื่องความรุนแรงสืบเนื่องจากมาตรา ๕๑ เป็นพิเศษ ระเบียบวาระมีแล้ว ผ่านนะ

มาตรา ๘๑ (๓) นะครับ ท่านวัชรา หงส์ประภัสร์ องค์การเพื่อการปฏิรูปกฎหมายให้เป็นองค์การอิสระ โดยประกอบด้วยตัวแทนของฝ่ายรัฐ และฝ่ายเอกชนตามมาตรา ๓๐๓ นั่นคือภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ตามมาตรา ๑๗๖ เสร็จแล้วนะครับ (๕) เขียนไว้แล้ว ข้อ ๕ นะครับ

ต่อไป คุณสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย องค์การเพื่อการปฏิรูปกฎหมายเข้าไปถึงกฎหมายทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายภายใน กฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อความผูกพันในเรื่องของพันธกิจในเรื่องของสิทธิมนุษยชน บันทึกว่า การปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเกี่ยวกับพันธกรณีระหว่างประเทศก็เป็นภารกิจที่มีความสำคัญขององค์กรนี้

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เปิดกว้างด้วยซ้ำไป ถ้ามว่าตรวจสอบกฎหมายต่าง ๆ ว่าขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ แล้วก็จะไรต่าง ๆ กว้างกว่าที่เขาอภิปรายครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานพูดถึงคุณวัชรา มาตรา ๘๑ (๓) เราไปรวมอยู่ใน (๕) ของเรา เพียงแต่ว่าบรรทัดที่ ๒ เราบอกว่าให้นักกฎหมายจากภาคส่วนต่าง ๆ มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง ภาคส่วนต่าง ๆ ไม่น่าเป็นนักกฎหมายอย่างเดียว ที่เขาบอกว่าควรจะมีทั้งฝ่ายรัฐและฝ่ายเอกชนที่ในกฎหมายเองก็มันต้องมีนักอื่นด้วย มีแต่นักกฎหมายจากภาคส่วนต่าง ๆ ไม่ใช่

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : และจากภาคส่วนต่าง ๆ โดยให้นักกฎหมายและ

ประธาน : คำว่า นักกฎหมาย เป็น บุคคล ใช่ไหมครับ โดยให้บุคคลจากส่วนภาคส่วนต่าง ๆ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : เพราะนักกฎหมายมันเป็นหลักอยู่แล้ว แต่ว่าตอนที่อยู่หัวหินคุยกับอาจารย์สมคิด เราเสนอข้อนี้ว่าจะต้องมีขึ้นมา แล้วก็จะต้องไม่ใช่เฉพาะนักกฎหมาย

ประธาน : ในตัวบทผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายนะครับก็ได้ เพราะฉะนั้นน่าจะเป็นบุคคลจากภาคส่วนต่าง ๆ ขอแก้เลย อันนี้ไม่ใช่ให้นักกฎหมายแล้วครับ โดยให้บุคคลจากส่วนต่าง ๆ นะครับ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ทางสำนักกฎหมายภาคเอกชนด้วย เช่น จาก
ทนายความ จากทั่วไป อาชีพอิสระก็มานั่งตรงนี้ได้ไหมครับ แต่ถ้าจะขยายเพิ่มก็เพิ่มว่าหรือเอกชน หรือบุคคล
ที่ไม่ใช่พนักงาน

ประธาน : อย่างนี้ครับ โดยให้บุคคลจากภาคส่วนต่าง ๆ ใช้นี้ไหมครับ ทั้งที่เป็นพนักงาน
และไม่ใช่พนักงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ไหมครับ ยาวไปครับ ทั้งที่เป็นผมทวน โดยให้บุคคลจาก
ภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นพนักงาน และไม่ใช่พนักงาน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคสังคม และอื่น ๆ
เลยนะครับ เขียนให้หมดเลย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน คำว่า ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนพอไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ได้ไหมครับ โดยให้นักกฎหมาย แล้วก็วรรคหรือบุคคล
อื่นจากภาคส่วนต่าง ๆ เพิ่มตรงนี้ลงไป นักกฎหมาย หรืออะไรเพิ่มเติมนี้ จากภาคส่วนต่าง ๆ

ประธาน : โอ.เค. ครับ เปลี่ยนเป็นว่า โดยให้นักกฎหมาย หรือบุคคลจากภาคส่วนต่าง ๆ
เอาแค่นี้พอ โอ.เค. ครับ โดยให้นักกฎหมาย หรือบุคคลจากภาคส่วนต่าง ๆ คำว่า ภาคส่วนต่าง ๆ ตั้งแล้ว
นะครับ โอ.เค. ครับ ขอขอบคุณครับ

ต่อไปนะครับ คุณสุรชัยเมื่อกี้พูดไปแล้วใช้นี้ไหมครับว่า ตกลงไม่ต้องเติม เรื่องโรคกับเพศ
ไม่ต้องเติมใช้นี้ไหมครับ

ต่อไปนะครับ มาตรา ๘๔ (๕) คุณมณญูศรี โชติเทวีญ (๕) การประกอบธุรกิจไม่ว่ารายเล็ก
รายใหญ่ ต้องได้รับสิทธิประโยชน์เท่าเทียมกัน ผ่านนะครับ

ต่อไปมาตรา ๘๔ (๘) คุณอัครพร จารุจินดา ใน (๘) คณะกรรมการใช้คำว่า ส่งเสริม
การรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบของสภาเกษตรกรนั้น วัตถุประสงค์ตรงนี้เป็นวัตถุประสงค์ที่จะ
ต้องการให้เป็นเช่นนั้น ไม่ต้องการกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐ กลุ่มเกษตรกรหรือแบบสภาเกษตรกร เรา
เขียนไว้แล้วว่าในลักษณะเช่นเดียวกับการรวมกลุ่มของสมาชิกสภาหอการค้าและสภาอุตสาหกรรมได้
นะครับ ไม่นั่นภาครัฐอยู่แล้วครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ไม่ได้เน้น เพราะว่า รู้สึกกฎหมายตัวนี้มันจะเข้าสภา
สนช. อยู่แล้ว และก็ภาครัฐเกินกว่ากึ่งหนึ่ง อันนี้ที่เขาร่างกันอยู่

ประธาน : เขาเป็นว่าตรงนี้ไม่ต้องบันทึกเราเขียนเอาไว้อยู่แล้วนะครับ ต่อไปเราจะลง
เกษตรกร หมายถึง เกษตรกรเท่านั้นที่มาอยู่สภานี้ แล้วก็ทำหน้าที่ดูแลผลประโยชน์ร่วมกันของตัวเกษตรกร
ใน (๘) มี ๒ เรื่อง

๑. โดยหน้าที่ของรัฐ ผ่านลงมาข้างล่าง

๒. ต้องให้เกษตรกรเขาสามารถรวมกลุ่มเป็นสภาเกษตรกรของตัวเอง

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

อันนี้ก็ผ่านเล็กลงไปนะครับ เราจะกลายเป็นเจาะจงว่ามีองค์กรเดียว จะพัฒนาได้หลายรูปแบบเราก็เขียนไว้ครอบคลุมแล้ว ผ่านนะครับ

คุณกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล ความเป็นอิสระ ก็คือไม่มีรัฐเข้ามาครอบงำประเด็นเดียวกัน คุณอัชพร อันนี้ที่เขาอภิปรายกัน คำว่า สนับสนุนให้ระบบสหกรณ์ให้เป็นอิสระหมายความว่า เขาสามารถดำเนินกิจการให้เป็นอิสระโดยไม่มีรัฐเข้ามาครอบงำ อันนี้ก็ประเด็นเดิม รัฐบาลจะต้องมีหน้าที่เข้าไปดูแลในเรื่องที่จะมาเกี่ยวข้องกับสหกรณ์ให้เป็นอิสระบ้าง ก็จะไปแก้ไข รวมทั้งตัวสหกรณ์เองก็สามารถที่จะเรียกร้องให้รัฐบาลไปแก้ไข เพื่อให้สามารถเป็นไปตามบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ได้ นี่ก็ความเป็นอิสระ อันนี้ก็ผ่านได้นะครับ

มาตรา ๘๔ (๑๓) คุณ ปริญญา ศิริสารการ (๑๓) เจตนารมณ์ในการขอแปรญัติขณะนี้ เราคำนึงถึงธุรกิจเล็ก ๆ ที่ไม่สามารถจะแข่งขันกับธุรกิจที่ใหญ่โตมากมายนัก รัฐควรสนับสนุนหรืออุ้มชูให้ธุรกิจเล็ก ๆ อยู่ได้ ให้มีความเข้มแข็ง มาตรา ๘๔ ข้อ ๑๓ ให้องค์กรภาคชนทางเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งระดับภาค ระดับท้องถิ่น ทุกขนาด โอ.เค. ครับ เติมคำว่า ทุกขนาดลงไปหลังคำว่า องค์กรภาคเอกชนทางเศรษฐกิจทุกขนาด ต่อไปนะครับ เล็กลงมา

มาตรา ๘๕ (๑) นโยบาย เรื่องที่ดินทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม คุณปริญญา หลักเกณฑ์หมายถึง หลักเกณฑ์ทางการปกครองและหลักเกณฑ์ทางสถาปัตยกรรม แต่วิชาการนี้ครอบคลุมหมด แต่ว่าหลักวิชาการมันครอบคลุมทุกอย่าง ไม่มีความ ผ่าน

มาตรา ๒๘๑ คุณเสรี นิเมะยุ รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระ แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักแห่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาค เพื่อให้เกิดการประสานงานที่เกิดบูรณะภาคในด้านการดำเนินงานของท้องถิ่น ที่ท้องถิ่นคนละ Concept กับท้องถิ่น นั้นผ่าน

คุณอาจารย์วุฒิสาร เป็นหลักประกันเรื่องความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รับรองการแบ่งระบบการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นอย่างชัดเจน รวมทั้งการกำหนดให้ส่วนราชการภูมิภาคนั้น เป็นจุดที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ กรรมการเห็นว่าไม่จำเป็นต้องเพิ่มเป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐมาตรา ๗๘ อยู่แล้ว ผ่าน

มาตรา ๒๘๒ อาจารย์สมชัย ฤชุพันธุ์ การกำกับดูแลคือดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติตามกฎหมาย เป็นการกำกับดูแลเท่าที่จำเป็นเท่านั้น โดยคำว่า มาตรฐานกลางนั้นไม่ใช่มาตรฐานเดียว แต่เป็นแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกไปปฏิบัติได้เองตามความเหมาะสม ต้องสนับสนุนให้องค์กรส่วนปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินงานตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ได้อย่างแท้จริง

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นางรชฎาภรณ์ แก้วสนิท : (๒) ของเรานะคะท่านประธาน บอกหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการกำกับดูแล ควรสอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบของ อปท. ที่แตกต่างกันในหลายรูปแบบ ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งเลือกปฏิบัติได้เองตามความเหมาะสม ก็น่าจะสอดคล้องกัน หน้าที่ ๒๗๑

นายคณิต วัลยะเพชร : เสริมนะคะ นอกจากนั้น (๓) เรายังบอกว่า การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยราชการส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคต้องส่งเสริมให้ภาคเอกชนในท้องถิ่นมีความเข้มแข็งจาก ๒ ข้อนี้ ผมว่า Cover ที่เขา Comment แล้วนะคะ

ประธาน : ไม่ต้องเติมนะคะ ต่อไปครับ อาจารย์วุฒิสาร ต้นไชย จริง ๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็มีคณะกรรมการกระจายอำนาจในการดูแลอยู่แล้ว ถ้าจะใส่ไว้ในบันทึกเจตนาธรรมณ์จะเพิ่มบทบาทในการดูแลมาตรฐานกลางในคณะกรรมการกระจายอำนาจ ไม่เอาะครับ

คุณสวิง ต้นอุดม กลไกตรวจสอบในการดำเนินงานควรหมายถึง รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ร่วมกับภาคประชาชน มีด้วยหรือครับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ท้องที่ หมายถึง พวกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่นี้เขาพยายามที่จะเอามาใส่ มันมีคนอภิปรายที่จะเอามาใส่แต่ที่จริงมันคนละเรื่องใส่ไม่ได้

ประธาน : มันไปไม่ได้ นะครับ ท้องที่ไปไม่ได้ อาจารย์วุฒิสาร ต้นไชย การกำหนดคำว่าราชการท้องที่ เคารพในการปฏิบัติงานร่วมกันของท้องที่ ท้องที่เขาก็ใส่ลงไปหลายมาตราแล้วนะคะ ผ่านไปนะคะ เพราะว่าจริง ๆ เขาพูดเต็มลงไปแล้วในส่วนขอแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐอยู่

มาตรา ๒๔๕ อาจารย์วุฒิสาร ต้นไชย เรื่องการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งการเมืองในท้องถิ่น จำนวนผู้มีสิทธิเข้าชื่อไม่มีการกำหนดไว้ เพื่อให้สอดคล้องกับความจริงของความแตกต่างขององค์กรท้องถิ่นแต่ละประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งขนาด ความหนาแน่นหรือจำนวนประชากรที่แตกต่างกัน โดยจะให้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติว่าด้วยการถอดถอนให้ง่ายขึ้น โดยคำนึงถึงสัดส่วนตัวเลขที่เหมาะสมของท้องถิ่นแต่ละประเภทโดยในบทเฉพาะกาลกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นทั้งหมดต้องปรับปรุงภายในสองปี ทั้งนี้ เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ผ่านไปนะคะ

มาตรา ๒๔๗ อาจารย์วุฒิสาร ต้นไชย ก็อธิบายอีกนะคะ ประชามติ มี ๒ รูปแบบ ประชามติแบบหารือ ประชามติแบบตัดสินใจ ซึ่งอาจกำหนดไว้ในประมวลกฎหมายท้องถิ่น มาตรา ๒๔๗ ไขใหม่ครับ ซึ่งในการที่จะออกกฎหมายต้องมีการกำหนดถึงความชัดเจนว่า สารสำคัญที่ต้องทำมีกรณีใดบ้าง การทำประชามติต้องมีกระบวนการของการรับฟังและกำหนดเรื่องของการริเริ่มว่าจะริเริ่มจากฝ่ายใด ซึ่งโดยหลักแล้วเป็นสิทธิขององค์กรท้องถิ่น เขียนแล้วนี่ครับ มี ๒ รูปแบบ ประชามติแบบหารือหรือแบบตัดสินใจ เขียนแล้วนะคะ ผ่านไปนะคะ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

คุณธีรวัฒน์ รมไพฑรทอง การกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ บัณฑิตกไว้ในเจตนาธรรมณ์ว่าให้ค้ำนึ่งถึง การกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นแก่ท้องถิ่นให้มีบูรณาการกัน

นางรฐฎาภรณ์ แก้วสนิท : ไม่ต้องพูดหรือตรงนี้แกไม่เข้าใจ เว้นไว้ก่อนนะ

ประธาน : พูดกันหลายครั้งเรื่องท้องถิ่น ท้องถิ่น อะไรนี่นะครับ ผ่านนะครับ

มาตรา ๒๘๘ อาจารย์วุฒิสาร ตันไชย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษา อบรมและการฝึกอาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น คือมีสิทธิจัดและเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐคือสนับสนุนนะครับ มีแล้วหน้า ๒๘๐ เขียนไว้แล้ว ต่อไป

สสร. ซาติชาย เจียมศรพงศ์ ในเรื่องของการจัดฝึกอบรมในเรื่องของการเข้าไปดูแลเรื่อง ของศิลปะ จาริตประเพณี เป็นเรื่องทีปฏิบัติมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว ก็เป็นประเพณีของไทย เพื่อที่จะจรรโลงให้มีคุณธรรม ศีลธรรม

นายคณิต วลัยะเพชร : เขียนไว้แล้วครับในข้อ ๑

ประธาน : ถูกต้องนะครับ ผ่าน มาตรา ๑๐๑ ย้อนกลับมามาตรา ๑๐๑ กรอบอื่นแล้ว หรือครับ กลับมารอบที่ ๒ ครับ อันนี้เป็นกรอบที่ ๒

สสร. สมยศ สมวิวัฒน์ชัย จากการรับฟังความเห็น ๑๒ องค์กร มีอยู่ ๒ องค์กร คือ คณะรัฐมนตรีกับสถาบันอุดมศึกษาที่เห็นว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรจบ การศึกษาขั้นต่ำในระดับปริญญาตรี โดยให้เหตุผลว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องทำงานในด้าน นิติบัญญัติและเป็นฝ่ายตรวจสอบฝ่ายบริหาร จึงควรมีความรู้คู่กับประสบการณ์และเป็นการยกระดับ ของสภาผู้แทนราษฎรและส่งเสริมให้มีการตื่นตัวในด้านของการศึกษาเพิ่มขึ้น อันนี้ไม่ได้นะครับ

มาตรา ๑๐๑ (๓) สสร. เสวต ทินกุล งามกรรมาธิการและขอให้บัณฑิตกในเจตนาธรรมณ์ การกำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรค การเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียว เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง ในกรณีที่มี การเลือกตั้งทั่วไปเพราะเหตุยุบสภา เพราะโดยปกติหากเป็นการเลือกตั้งทั่วไปที่มีใช่เพราะเหตุยุบสภา ผู้สมัครรับเลือกตั้งจะทราบเวลาแน่นอนว่าจะเลือกตั้งเมื่อใด การเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองจึงสามารถ ทำได้ภายในเก้าสิบวัน แต่หากเป็นการเลือกตั้งทั่วไปเพราะเหตุยุบสภา ผู้สมัครรับเลือกตั้งอาจเข้าเป็น สมาชิกพรรคการเมืองไม่ทันเก้าสิบวัน จึงได้ผ่อนคลายระยะเวลาลงมาเหลือสามสิบวัน อย่างไรก็ตาม ในการเลือกตั้งครั้งแรกภายหลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง พรรคใดพรรคหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันเลือกตั้ง เนื่องจากบุคคลยังไม่ทราบว่า เงื่อนไขใหม่ของรัฐธรรมนูญเป็นอย่างไร อันนี้ไม่มีอะไรนะครับ ผ่านครับ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

หน้าพร ๗/๓

นายคณิต วัลยะเพชร : ไม่มีอะไร

ประธาน : มาตรา ๑๐๖ (๑๐) สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อขาดประชุมเกินจำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนวันประชุม ในสมัยประชุมที่มีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากประธานสภาผู้แทนราษฎร

สสร. วุฒิสชาติ กัลยาณมิตร ขอให้บันทึกในเจตนารมณ์ว่า ในกรณีที่มิมีนัยของประชุม หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ถือว่าเป็นการขาดประชุมตามมาตรานี้ด้วย ไม่อยู่ที่เราคุยกันแล้ว

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ของเราพูดถึงกรณีว่าเขา

ประธาน : เราพูดกันแล้วใช่ไหมครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ใช่ มันเป็นคนละความหมายนะคะท่าน เราไม่รวม Walk-out แต่ถ้าประเภทหนึ่งประชุม มาเซ็นชื่อแล้วไปอย่างนี้คะ นั่นอีกเรื่องหนึ่ง ที่จริงเห็นด้วยนะคะ ใส่เข้าไป คือว่าเราไม่นับแต่ Walk-out แต่ถ้าไม่อยู่ในที่ประชุมเราก็ต้องตัด

นายคณิต วัลยะเพชร : ขออนุญาตครับ ที่เราเขียนใน (๓) ก็ดูเหมือนกับจะขัดนะครับ แต่ถ้าเราจะเขียนให้ชัดเพิ่มขึ้นอีก เพื่อให้ สส. ได้ตระหนักถึงหน้าที่ของตนจะต้องอยู่ตลอดเวลาการประชุม อันนั้นผมก็ว่ามันก็เป็นสิ่งที่ดี

ประธาน : ที่นี้การที่เขามาประชุมแล้วไม่อยู่ในที่ประชุม อาจจะไปประชุมกรรมการหรืออาจจะไปอะไร

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ไม่ได้ ๆ ซ้ำอ้าง อย่างนี้คะ เห็นด้วยกับท่านคณิต เราเอาอันที่ คุณวุฒิสชาติเสนอขึ้นเป็น (๓) แล้วพอ (๔) ก็บอกว่า การขาดประชุมตามสิทธิไม่รวมถึง Walk-out ท่านอย่าไปฟังประเภทที่บอกว่าติดประชุมกรรมการ ติดโน้นติดนี่นะคะ ที่จริงเขาสามารถที่จะกำหนดวันไม่ให้มันซ้อนกันได้ แต่พวกเขาชอบที่จะประชุมแต่เฉพาะกับวันพุธกับวันพฤหัสบดี เพื่อที่จะมาแค่ ๒ วันแล้วก็หนีกลับบ้าน เราต้องไม่รับผิดชอบ ไม่รับรู้เรื่องอย่างนี้

ประธาน : คืออย่างนี้ครับ คือเขามาเซ็นแล้ว แล้วเขามาตอนเริ่มเปิดประชุมใช่ไหมครับ เสร็จแล้วไม่อยู่ในที่ประชุมนี้ถือว่าขาดหรือยังครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ขาด

ประธาน : หมายถึงว่าต้องอยู่ประชุมตลอดเวลา

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : กรณีอย่างนี้ถือว่า ขาด อย่าไปสนับสนุนพวกมาเซ็นชื่อ แล้วก็ไป รับเบี้ยเลี้ยงแล้วก็ไปลี้คะ เขาต้องทำงาน

ประธาน : คือคำว่า ขาดประชุม นะครับ เขาไม่ได้ประชุม

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

หน้าพร ๗/๔

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เราต้องดูตาม (๑๐) ของเขาด้วย เขาบอกว่าขาดประชุมเกินเราต้องพยายาม Keep ตัวนี้แล้ว คือต้องรักษาอันนี้ไว้ให้ได้ ถ้าเขียนไปแล้วมันออกไปนอกนี้มันก็ไม่ใช้เจตนารมณ์

ประธาน : ปัญหาคือว่า ผมไม่รู้ข้อบังคับการประชุม ตามข้อบังคับการประชุมนี้ คำว่าขาดประชุม รวมถึงไม่อยู่ในที่ประชุมด้วยหรือเปล่าครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ปกติเขาไม่รวมใช้ไหม เขามาเซ็นชื่อแล้วเขาไปเขาก็นับ ไม่ใช่ อันนั้นนับตอนปรากฏตัวเวลาเขานับองค์ประชุม แต่เวลาเขาจะนับตาม (๑๐) ว่าขาดประชุมหรือไม่ ถ้าขาดเกินหนึ่งในสี่ เขาก็ต้องฟื้นสมาชิกภาพ มันไม่เคยขาดเลย เพราะว่ามันถึงก็เซ็นชื่อแต่ท่านก็จะเห็นว่าเวลาโหวตนี้มันมีอยู่แค่ ๓๐ คน มีอยู่แค่ ๔๐ คนอย่างนี้ มันก็ต้องขาดประชุม

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาตนะครับ คือขาดการประชุมกับไม่ครบองค์ประชุมเป็นคนละกรณีนะครับ ถ้าเผื่อเกิดไม่มาเซ็นชื่ออันนั้นขาดการประชุม แต่ถ้าเซ็นชื่ออยู่สักแป๊บหนึ่งพอเป็นพิธีแล้วก็ไปอย่างนั้นถือว่าไม่ขาด เพียงแต่ว่า ณ ขณะที่ท่าน้ององค์ประชุมไม่ถึงเป็นองค์ประชุม ไม่นับชื่อนับคนนับหัว ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ผมว่าในมาตรา ๑๐๖ (๑๐) เป็นคนละประเด็นกับเรื่องการนับองค์ประชุม เพราะตอนจะดูว่าจะโหวตจะชอบไม่ชอบหรือ คือถ้าอย่างนี้ผมดูแล้วก็ไม่ใช่กรณีขาดประชุม จึงไม่เห็นด้วยกับที่อภิปรายนะครับว่า ไม่อยู่ในที่ประชุมตอนนับองค์ประชุมให้ถือว่าขาดประชุมด้วย จะรุนแรงเกินไปหน่อยครับ คือดูแล้วมันไม่ใช่กรณีขาดประชุม ดูวิธีการประชุมทั่ว ๆ ไปด้วย ไม่เฉพาะในสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภานะครับ ในที่ประชุมอื่น ๆ เท่าที่เขาประชุมกันในทุกกระทรวง ทบวง กรม ก็ไม่เคยที่ว่าจะเป็นการขาดประชุมนะครับ มีปัญหาครับว่าหมายความว่าอย่างไร ท่านประโภชณ์ครับ

นายประโภชณ์ สภาวสุ : คือผู้อภิปรายต้องการให้กรอบของการทำงานเข้มข้นขึ้น แต่ว่าปัญหาอยู่ตรงนี้ ปัญหาอยู่ที่ว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญมีความเห็นชอบให้บันทึกไว้หรือไม่ ถ้าเขามีความเห็นชอบให้บันทึกไว้เราก็ต้องบันทึกไว้ครับ เราจะมาเอาความคิดเห็นของอนุกรรมการมาตัดสินตรงนี้ไม่ได้ เพียงแต่ว่าผมไม่แน่ใจว่าที่เขียน ๆ กันนี้สภาเขารับรองหรือเปล่า เพราะไม่มีใครไปแก้ไขก็เลยคิดว่ารับรอง อันนี้ผมว่าต้องยืนยันกับสภาอีกทีหนึ่ง ถ้าเกิดว่าเขามีความประสงค์จะเขียนลงไป และสภาที่มีความเห็นต้องเขียนลงไปนี่ก็คือเครียดไปเลย

ประธาน : ท่านหมายความว่าวันนั้นเราจะให้เตรียมการบ้านเป็นเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษร พิมพ์ไปแล้วก็แจกด้วยใช้ไหมครับ เพราะเป็นประเด็นถามด้วยใช้ไหมครับหรือว่าอย่างไรดีครับ คือถ้าไปถามด้วยวาจาก็จะถูกต่อว่า ปกติเข้าใจว่าต้องแจกต้องอะไรด้วยหรือเปล่า หรือขอให้ใช้บาร์มีของ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

หน้าพร ๗/๕

ท่านเดโชหรือท่านอาจารย์คมสันหรือท่านมีชัยช่วยถามเรื่องนี้ เพราะว่าตรงนี้เราก็มองว่ามีปัญหาว่าจะไปบันทึกนี้มีผลรุนแรงมากนะครับ ต้องถาม สรร.

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาตครับ คงต้องถามคุณภริมาครับ ปกติแล้วระเบียบการประชุมได้ Definition คำว่า ขาดการประชุม ไว้มีบ้างไหมครับ

นายประโกชณ์ สภาวสุ : สมมติว่ามีการนับองค์ประชุมถึง ๓ ครั้ง ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจหรืออะไรก็ตาม แล้วหมอนี่เกิดอยู่ ๒ ครั้ง อีกครั้งหนึ่งไม่อยู่ก็ถือว่าขาดนะครับ ถ้าเกิดว่าจะเขียนตามนี้ลงไปถูกไหมครับ นับ ๒ ครั้งอยู่จริง แต่ครั้งที่ ๓ เผอิญว่าเข้าห้องน้ำก็ดีหรือว่าเอาของไปให้ มีชาวบ้านมาเฮ ๆ อยู่หน้าสภา เอาของไปช่วยเขาหรือว่าไปถามเขาว่าเขาสารทุกข์สุกดิบเป็นอย่างไร แล้วเกิดต้นนับองค์ประชุมวิ่งเข้ามาไม่ทัน หมอนี่ขาดประชุมไปเลย ถ้าเจตนารมณ์เป็นอย่างนั้นก็ถือว่าเครียดอย่างนี้เลยจะมีปัญหาทันที แต่ถ้าสภาเขาบอกจะให้เครียดอย่างนี้เราก็มองว่าเขียน ขึ้นอยู่กับสภา ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเรา ถ้าสภาร่างรัฐธรรมนูญบอกว่าจะให้กำหนดเป็นอย่างนี้ ความหมายเป็นอย่างนี้ เราจะไปห้ามได้อย่างไร ผมว่าอย่างนั้น

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมเห็นประเด็นเหมือนกันนะครับ เพราะว่าเมื่อครั้งที่ตามคุณภิรมย์ ว่า ขาดการประชุม ตามระเบียบของรัฐธรรมนูญเป็นอย่างไร ถ้าเพื่อเป็นอย่างที่เราเข้าใจกันคือ มา ๕ นาทีเซ็นชื่อ แล้วไป อย่างนั้นถือว่าไม่ขาดการประชุม ถ้าเป็นอย่างนั้นตามรัฐธรรมนูญเขียนไว้ว่า ขาดประชุม ไซ้ใหม่ครับ ก็คงในความหมายระเบียบการประชุม ถ้าเผื่อเราอยากจะให้เข้มข้นหรือเราไม่แน่ใจว่าเข้มข้นหรือไม่เราคง ตั้งคำถามสอบถาม สสร. ว่าในความหมายของมาตรา ๑๐๖ (๑๐) คำว่า ขาดการประชุมหมายความว่ารวมถึง ตรงนี้ด้วยหรือไม่ ถ้าทาง สสร. ลงมติว่า รวม เราถึงได้บันทึก ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ตรงนี้นะครับ ผมคิดว่าต้องหารืออาจารย์คมสันกับอาจารย์เดโชก่อน แล้วก็ ลองไปพิมพ์เตรียมมา เผื่อจะต้องถามก็ขอให้ทางประธาน หรือรองประธานกรรมการไปถาม

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เราต้องแจกอันนี้เขาก่อนไม่ใช่หรือ ก่อนที่จะประชุม วันที่ ๒๐ เขาต้องแจกก่อน

ประธาน : เราจะหารือ แล้วต้องขออนุญาตประธานเพื่อที่จะแจกเอกสารเพิ่มเติมต้อง ขออนุญาตอยู่แล้ว

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เขาก็ดูแล้ว ถ้าไม่มาพูดก็ถือว่าปิดปากตัวเอง

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ดูแล้ว แต่เขาอาจจะลืมนะว่า เขาเสนออะไรเอาไว้บ้าง แต่ถ้า เป็นประเด็นสำคัญเห็นด้วยว่า เราควรจะถามเขาในที่ประชุม บางประเด็นที่เราบอกว่า ผ่าน ก็ ผ่าน แต่ถ้า ประเด็นอย่างนั้นน่าจะถามเขา เพราะว่าเขาก็มีเจตนา แต่ถ้าบอกว่าเราส่งไปแล้ว เขาอาจจะลืมนะว่าถาม ประเด็นนี้ เพราะว่าเขาพูดเอาไว้เยอะ เพราะว่าที่จริงสภาในกรณีนี้ของคสช.อาจจะไม่ถือว่าขาด แต่ไม่ครบองค์ เพียงแต่ว่ามันอาจจะต้องปรับ แต่ไม่อย่างนั้นก็เกินกว่าครึ่ง มันก็ต้องเตรียมหน้าหน้า หน้าของ สสร. หลักก็คือ ประชุมสภา ถ้าเราจะบอกว่าเราไปประชุมอื่นก็เป็นไปได้ แล้วถึงเวลาเดินทางไปที่ทำงานว่า กว่าเขาจะนับองค์เขาโทรเรียกกันอยู่ตลอดอยู่แล้ว เขามีเวลาตั้งเกือบครึ่งชั่วโมงในการที่จะให้กลับมา เพื่อที่จะ มานับองค์ประชุม

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : มันมีข้อปลีกย่อย

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : ไม่เป็นไร ถ้าอย่างนั้นดิฉันเสนอว่า ถามในสภา ถ้าสภาไม่เอา ก็ไม่เอา แต่เสนอให้ถามในสภา เสนอว่าเราไม่ควรจะตัดสินใจว่าเราจะไม่ถาม

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : โอ.เค. ใหม่ เฉพาะที่บ้านที่กไว้

ประธาน : คือตอนนี้อย่างไม่บันทึก

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ไซ้ ไม่นับอยู่แล้ว อันนี้ โอ.เค. ตามนี้ ส่วนที่เขาเสนอมานี้ ก็อีกเรื่องหนึ่ง โอ.เค.

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ที่เสนอต้องไปถาม ต้องชวนไว้ มันไม่ใช่ ไม่ว่าจะประชุมที่ไหน ๆ ธรรมชาติของการประชุม ไม่ใช่ใช้กรณีขาดประชุมอย่างแน่นอน แล้วเราจะไปเอาอะไรกับเรื่องในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งไม่เป็นธรรม เดียวก็จะย้อนไปถึงว่าต่อไปนี้ สส. ทำไม่ได้ ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ข้าราชการทุกกระทรวง ทบวง กรม ก็ด้วย ปปช. ด้วย ใคร ๆ ก็ด้วยทั้งหมด คุณจะประชุม อนุ ปปช. ปปช. จังหวัดอะไรต่าง ๆ ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ต้องแล้ว ซึ่งผมไม่เห็นด้วยการให้ความเห็นอย่างนี้มีผลรุนแรง ถ้าไม่อย่างนั้นต้องแก้รัฐธรรมนูญมาตรานี้ ต้องแก้ ใช้คำว่า ขาดประชุม ไม่ได้ อันนี้ไม่ใช่กรณีขาดประชุม เมื่อเขามาปรากฏตัวแล้วมาเซ็นชื่อเขาไม่ขาดประชุมแล้ว

นางรัฐภรณ์ แก้วสนิท : ไม่เป็นไร ท่านประธานก็ถามสภาไปแล้วกัน ตอนนี้น่าจะผ่าน เพราะว่าเรามีความเห็นชัดเจน ๒ ฝ่ายไว้แล้ว เพราะฉะนั้นเสนอให้ถามในสภา

ประธาน : โอ.เค. ครับ อันนี้ก็ต้องไปหาทางปรึกษาอาจารย์คมสัน กับอาจารย์เดโช คุณช่วยเตรียม แล้วก็ถ้าจะต้องแจกไม่รู้ต้องทำอะไรชุด เดียวจะมีอย่างอื่นด้วย อันนี้มาร์คไว้ก่อน ต่อไปครับ สสร. คุณวุฒิสภาติ มาตรา ๑๑๙ นะครับ

นางรัฐภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธาน ถ้าอย่างนั้นมีทางออกอีกทางหนึ่งก็คือ โทรถาม คุณวุฒิสภาติว่า เขาขอถอนไหม ถ้าเขาถอน

ประธาน : เขาอภิปรายไปแล้วครับ

นางรัฐภรณ์ แก้วสนิท : นั่นหมายถึงว่าประเด็นของเขาที่เราจะต้องบันทึก แต่ถ้าไม่ถามเจ้าตัวเขา เสนอให้ถามในสภานะคะ ต่อให้อาจารย์คมสันบอกว่า ไม่ต้องถาม ดิฉันเสนอว่าต้องถาม นอกจากถามตัวแล้ว เจ้าตัวเขาไม่ติดใจอีกเรื่องหนึ่ง

นายประโกศล สภาวสุ : ท่านประธาน ขออนุญาตนะครับ คือ ผมมีความเห็นที่เจตนารมณ์ที่เขียนมา ที่จะต้องให้เราแก้ไขหรือให้เราเขียนเพิ่มเติม ไม่ใช่เป็นความประสงค์ของทั้งสภาแน่ ๆ เพราะฉะนั้นเมื่อใดก็ตามที่เราต้องการแก้ไขหรืออะไรตามเขา ผมว่าเราก็ต้องย้อนกลับไปถามนี่เป็นความคิดเห็นของทั้งสภาหรือเปล่า แล้วจะมีประเภทตกหล่น สูญหาย หรืออ่านไม่ทัน ลืมมอง ลืมดูอีกเยอะ แล้วสุดท้ายออกไปตุ้มเราก็จะถูกว่าที่หลังได้ว่า ไปเขียนขึ้นมาได้อย่างไร แล้วกว่าเราจะอธิบายได้ว่ามีคนเขียนเราโดนด่าไปเรียบร้อยแล้วครับ ใช่ไหมครับ

ประธาน : ผมเห็นด้วย โอ.เค. ครับ เรายุบายไปถามอาจารย์คมสันแล้วกันครับ แต่ว่าความเห็นจริง ๆ แล้วเราก็คุยกันไปเยอะแล้ว เราคงไม่ต้องพูดกันอีก ต่อไปนะครับ

มาตรา ๑๑๙ สสร. คุณวุฒิสภาติ (๗) ในกรณีที่มิชอบประชุมของ สว. ครับประเด็นเดียวกัน ตอนนั้นเราก็พิจารณากันก็พูดถึงเรื่อง Workout อันนี้ก็เหมือนกันผ่านนะครับ ต้องถามทั้ง ๒ กรณี

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

มาตรา ๑๓๕ หน้า ๑๓๒ สสร. การรูด ใสงาม เป็นผู้แปรญัตติให้เพิ่มกรณีการขาด
หมายเรียกของรัฐสภา โดยไม่มาตามหมายเรียกนั้น ให้มีโทษตามที่กฎหมายบัญญัติ เพื่อให้มีมาตรการ
ที่เด็ดขาดบังคับให้ผู้ที่ถูกหมายเรียกต้องมาตามหมายนั้น โดยอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน หรือ
วิสามัญ ที่จะออกหมายเรียกของข้าราชการดังกล่าว อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตจากสมาชิก สสร. หลายท่าน
ว่า การบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น อาจมีปัญหาที่กรรมการอาจออกหมายเรียกบุคคลผู้ดำรงตำแหน่ง
หรือองค์การอิสระ หรือผู้พิพากษาที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งจะไม่มีผลดีต่อหน้าที่การงานของบุคคลดังกล่าว
และจะมีการให้อำนาจแก่กรรมการมากจนเกินไป ต่อเนื่องกันกรรมการ

คุณไพฑูริย์ วราหะไพฑูริย์ จึงเสนอให้มีการบันทึกไว้ในเจตนารมณ์ของมาตรานี้ด้วยว่า
ตามมาตรา ๑๓๕ กรรมการมีอำนาจที่จะควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารเท่านั้น ไม่ได้มี
อำนาจในการควบคุมศาล หรือองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ เป็นการบริหารราชการแผ่นดินเท่านั้นไม่รวม
ถึงศาลหรือองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ ครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : เขียนชัดเจนแล้วครับ พรรคสอง บรรทัดที่สี่ระบุไว้ว่าแต่คำสั่งเรียก
ที่ว่านั้น มิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษา หรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

ประธาน : อยู่ในตัวบทแล้วครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมว่าคงไม่ต้องไปเขียน

ประธาน : ครับ ๆ อยู่ในตัวบท ต่อไปครับ

อาจารย์จรัญ ภัคดิธนากุล ขอให้บันทึกถ้อยคำของคุณการรูด ที่อภิปรายเรื่องกระบวนการ
ให้คณะกรรมการของสภาใช้อำนาจออกคำสั่งหมายเรียกตามมาตรา ๑๓๕ เพื่อให้เป็นแนวทางในการ
ออกกฎหมายข้อบังคับ เพื่อให้เห็นว่าสภาว่ารัฐธรรมนูญมีความระมัดระวังในเรื่องนี้ ไม่ใช่ว่ากันไปตาม
การประนีประนอม คุณการรูด ใสงาม กรณีกรรมการมีคำสั่งเรียก เอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใด
ต้องมีการเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องและทราบข้อมูลในเรื่องที่คณะกรรมการ
ทำการสอบสวน หรือศึกษาอยู่ การออกคำสั่งเรียกในสถานะของการสอบสวนต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
การสอบสวน ไม่ใช่เรื่องทั่วไปที่ท่านอธิบายไปหลายอย่าง

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : เรามีอยู่แล้วครับ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวน หรือศึกษา
อยู่นั้นครับ

ประธาน : โดยมตินั้นต้องระบุว่าคนใดบ้างอยู่ในข่ายการออกกฎหมายเรียก และเอกสาร
ใดที่ต้องออกหมายเรียกแล้วจึงจะเข้าสู่ขั้นตอนการออกคำสั่งเรียกได้ โดยวิธีการออกหมายเรียกจะต้องมี
ความรอบคอบเป็นขั้นตอนไม่ใช่การออกตามอำเภอใจ และหากผู้ได้รับคำสั่งเรียกดังกล่าวขัดขืนไม่ปฏิบัติ
ตามละเว้นทำให้บกพร่องหรือไม่ให้ซักซำก็จะมีโทษ หรือตามที่กฎหมายบัญญัติ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : เราบังคับแล้วครับ ว่าโทษตามที่กฎหมายบัญญัติ เพียงแต่เราไม่ได้เขียนเอาไว้ว่า จะได้ออกกฎหมายลูก ตามที่กฎหมายลูกบัญญัติ

ประธาน : ต่อกันไปครับ เลื่อนลงมา

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : นี่ต้องเป็นคำสั่งเรียก ไม่ใช่หมายเรียก เขาอภิปรายผิดที่จริงมันเป็นคำสั่งเรียก ถ้าหมายมันเป็นหมายศาลอย่างเดียว

ประธาน : ในหน้า ๑๓๒ เราบังคับที่ว่าเป็นคำสั่งเรียก ตกลงว่าจะต้องเติมข้อความอะไรหรือไม่ครับ คือ ท่าน สสร.หลายท่าน ท่านอธิบายมาตรานี้ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เกิดประสิทธิภาพใหม่ ในชั้นกรรมาธิการ เขาก็เกรงว่าจะใช้อำนาจนี้เกินเลยไป เรียกอธิบดีมาตำหนิ เขาก็เป็นห่วงเหมือนกัน คือมันเป็นดาบ ๒ คม เขาจึงได้ออกกฎหมายว่า ให้มีกฎหมายชั้นตอนคนที่ออกคำสั่งเรียกได้ จะต้องเป็นใครไม่ใช่ใคร ๆ ก็ออกได้ และก็ไม่ใช่เป็นหมาย ที่นี้ที่อภิปรายไว้ ผมว่าอยู่ในเนื้อนี้เหมือนกัน

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมดูที่อภิปรายทั้งหมด รวมอยู่ในนี้แล้วครับ เว้นอยู่จุดเดียวที่อาจารย์จรูญฝากเอาไว้ว่า ให้บังคับตามของ คุณการุณ ไสงาม ที่บอกว่าจะไปออกกฎหมายลูกต่อไป ตรงนี้เรารับได้แต่เพียงว่า โดยคำสั่งดังกล่าวให้มีผลบังคับในลักษณะเป็นโทษตามที่กฎหมายบัญญัติ

ประธาน : เหมือนนะ เพราะฉะนั้นน่าจะครบแล้ว ถ้าอย่างนั้นขออนุญาตผ่าน ตรงนี้น่าจะบังคับได้แล้ว เพียงแต่เราบังคับใช้ถ้อยคำที่ค่อนข้างจะสั้นเท่านั้นเอง ต่อกันไป

สสร. ศิวะ แสงมณี ขอให้บันทึกในเจตนารมณ์ว่า การที่คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกบุคคลใดมาสอบสวน ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาก่อน ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาก่อน

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ตรงนี้ผมขออนุญาตอภิปรายนะครับ คืออย่างนี้ครับ ในอดีตเขาไม่ได้ขออนุญาตจากสภาก่อน แต่กรรมาธิการก็พิจารณาแล้วก็เรียกไป แต่ในทางปฏิบัติเรียกแล้วเขามาก็แล้วไป เขาส่งเอกสารก็แล้วไป แต่เขาไม่ส่งเอกสารหรือเขาไม่มาก็เรียกซ้ำ แล้วก็รายงานไปยังหน่วยเหนือของผู้บังคับบัญชาเขา เพื่อให้ทราบถึงการที่เขาไม่ดำเนินการมีเพียงเท่านั้น แต่ไม่ได้ขออนุญาตจากสภาก่อนนะครับ เพราะไม่งั้นถ้าขออนุญาตจากสภาก่อน จะขัดในการดำเนินการอย่างยิ่ง อันนี้เรียกให้ทราบ

ประธาน : ผมจะปรึกษาว่า ต้องบันทึกหรือเปล่าครับ ทำไมต้องเห็นชอบจากสภาก่อน

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือในความเห็นผม คงไม่ใช่ถึงกับเห็นชอบจากสภา แต่ว่าคนที่ออกจะต้อง Authority คืออาจจะไปรองประธานหรืออะไรเป็นคนออกคำสั่งเรียก คล้ายเป็นคำสั่งเรียก ไม่ใช่ใคร ๆ ก็ออกไปได้อย่างนี้ คงจะเป็นกลั่นกรองก่อน หรือประธานกรรมาธิการอย่างนั้นใช่ไหม แต่ผมคิดว่ากฎหมายถ้าให้มีผล Function อย่างนี้คงไม่ใช่ประธานกรรมาธิการออกได้ ต้องสูงกว่า

คณะกรรมการบ้านทึกเจตนารมณ
วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นพพร ๘/๕

นั่น ไม่นั่นกลับแก้งชาวบ้าน โดนวินัยสั่งให้ท่านรองมาชี้แจงท่านไม่มา ท่านโดนวินัยมีโทษอย่างนี้ ผมว่า
ไม่ยุติธรรมสำหรับหน่วยงานอื่น ต้องสกรีนสูงมาก

ประธาน : ตัวบทยบอว่า คณะกรรมการยอมมีอำนาจออกคำสั่งเรียกนะครับ คือถ้ามี
อำนาจทำไมต้องไปขอ

นายประโกศล สภาวสุ : มันน่าจะเป็นมติที่ประชุมหรือเปล่า

ประธาน : ที่ประชุมคณะกรรมการ

นายประโกศล สภาวสุ : ไม่ใช่ของสภาตามที่ท่านคิดะท่านอยากให้เป็น มันจะเปลือง
เวลาสภาตั้ง ๒๑ คณะอย่างนี้มาขอมติกันทุกวัน

ประธาน : ตัวบทยบเขียนเอาไว้เพื่อการทำงานของกรรมการมีประสิทธิภาพ แล้วก็
ระบบงานของสภามีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นเป็นมติกรรมการมากกว่า และตัวบทยบเขียนไว้ทำนองนั้น
ให้อำนาจได้เลย อำนาจของคณะกรรมการนะครับ ถ้าอย่างนั้นคงไม่ใช่เห็นชอบจากประธานสภาหรือจาก
มติของตัวสภา คงไม่ใช่ครับ ต่อไป

สสร. วัชรฯ ขอให้บันทึกในเจตนารมณว่าในการที่คณะกรรมการสามัญจะแต่งตั้ง
ที่ปรึกษา หรือผู้ชำนาญการให้ตั้งจากบุคคลที่ได้รับการยอมรับว่า มีความรู้ความสามารถสูงกว่าในกิจการ
ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสามัญ เพื่อช่วยเหลือในการทำงานของคณะกรรมการสามัญ
ดังนั้นจึงควรมีกติกาในการแต่งตั้งบุคคลที่จะเข้ามาช่วยงานของคณะกรรมการสามัญ เพื่อให้ได้บุคคล
ที่เหมาะสมมีคุณค่าและมีบทบาทในการช่วยเหลือกรรมการอย่างแท้จริง ไม่ใช่ตั้งมาจากบุคคลที่มีความ
ใกล้ชิด บุคคลที่มีพระคุณ หรือบุคคลที่เป็นผู้ติดตามให้เข้ามามีบทบาทอยู่ในคณะกรรมการ คือเกณฑ์
ก็มีอยู่ครับ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายคณิต วัลยะเพชร : ผมก็เห็นด้วยครับ ปกติเขาก็ต้องเลือกจากผู้เข้ามาช่วยงาน ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีประสบการณ์ ผู้มีความรู้ทางด้านนั้น

ประธาน : ที่จริงที่มันมีข้อขัดข้องคือไปตั้งราชการไม่ได้ เคยมีคนขีดเส้นใต้ไว้ตัวชัดเลย แต่ว่าจริง ๆ มีเกณฑ์มีอะไรอยู่ แล้วก็เกณฑ์ที่มีอยู่ก็ไม่ได้ไปตามที่อภิปราย เขามีเกณฑ์อยู่แล้วของสภา แต่ว่าขอตรงนี้ก็ก่อนนะครับ ที่ท่าน สสร. วุฒิสภา หงส์ประภัสร์ อภิปรายนะครับ ตรงนี้ต้องเขียนใหม่ครับ คือจริง ๆ เกณฑ์นี้ก็มีอยู่แล้วจะต้องบันทึกใหม่ครับ

นายคณิต วัลยะเพชร : ขอถามคุณกริรมย์อีกทีหนึ่งครับ คุณกริรมย์ครับเกณฑ์มีอยู่แล้วหรือเปล่าครับที่เป็นลายลักษณ์อักษร เกณฑ์เกี่ยวกับคนที่จะมาเป็นกรรมการหรือว่าอนุกรรมการอะไรพวกนี้

นางกริรมย์ เจริญรุ่ง : มีค่ะ ปกติแล้วเวลาเขาเลือกตั้งเสร็จใช้ใหม่คะ การที่จะเข้ามาเป็นกรรมการหรืออะไรนี้ เราก็จะมีโควต้าตามสัดส่วนของแต่ละพรรคไปคะ เขาจะมาดูว่าพรรคไหนได้เท่าไรแล้วเขาก็ไปกำหนดสัดส่วน อันนี้คือกรรมการสามัญซึ่งต้องเป็น สส. ทั้งหมด แต่ถ้าเป็นวิสามัญก็คือส่วนหนึ่งจะเป็น สส. และอีกส่วนหนึ่งก็คือคนนอก ซึ่งจะมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินั้น ๆ นะคะ เขาจะมีเกณฑ์กันอยู่คะ

นายคณิต วัลยะเพชร : ถ้ามีเกณฑ์อยู่แล้วก็คงอย่างที่อาจารย์สมเกียรติบอกนะครับ ว่าก็เป็นไปตามเกณฑ์

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ประธานโทษค่ะ คือสำคัญก็คือมันไม่ไปทำตามเกณฑ์ มีเกณฑ์ แต่ว่าไม่ได้ทำตามเกณฑ์ อย่างประเภทถ้าสมมุติว่าผู้ที่จะมาเป็นอะไรอย่างนั้นจะคะ ถึงสุดท้ายมาก็อย่างที่เขาว่าแล้วก็ไม่มีใครทำงแล้วมันก็เขียน มันก็จะมียกเว้นสมมุติว่าจะเป็นผู้เชี่ยวชาญประจำตัว จะต้องจบปริญญาโทหรือปริญญาตรีและมีประสบการณ์ที่ปีที่ไปเอาช้อยยกเว้นเสียเป็นส่วนใหญ่ รวมทั้งกรรมการสามัญเป็นนักวิชาการอะไรหรือว่าวิสามัญ แต่วิสามัญจะไม่มีเกณฑ์หรอก เพราะว่าก็เป็นผู้รู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น อาจจะเป็นพวกแล้วแต่เขาจะเสนอใครก็ได้ถ้าวิสามัญ เพราะสามัญมีเกณฑ์อยู่แล้วไม่ได้ทำตามเกณฑ์เท่านั้นละคะ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เรื่องนี้เราบันทึกสั้นมาก นิดเดียวเอง ๓ - ๔ Paragraph เดียวเอง ถ้าจะเอาใส่ก็ยาวเลยหรือเอาไปใส่ในหมายเหตุได้ใหม่เป็นข้อ ๆ ไป เช่น เกณฑ์การตั้งกรรมการ ต้องคำนึงอะไรอย่างนี้ ถ้าเป็นอย่างนั้นจะได้ใหม่อาจารย์

ประธาน : มันเหมือนกับที่ผมไปอภิปรายเรื่องนักศึกษา เดียวนี้ทุกวิธีการสอบแล้วไม่รู้ตัวว่าทำการทุจริตใช้ใหม่ครับ ที่นี้เราก็ยังเขียนบันทึกเจตนารมณ์ว่า วิธีการตั้งคณะกรรมการนะครับ แต่ว่าเกณฑ์ก็มีอยู่แล้วเขาก็ทำมานาน จะให้บันทึกผมก็ดูแปลก ๆ อยู่ครับ เพราะว่าเหมือนกับที่เราให้ชุด สสร.

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ชุดนี้มาบันทึก ก็จะไปเข้าลักษณะที่ว่าเราไปมองในแง่ร้ายครับ ทั้งที่จริงเกณฑ์มีอยู่ แล้วเวลาเขาตั้ง เขาก็ตรวจสอบตามเกณฑ์นะครับ จะให้บันทึกดูแปลก ๆ อยู่ครับ บันทึกลงไปแบบนี้ครับ

นางรัฐภาภรณ์ แก้วสนิท : หรือถ้าบันทึกอย่างเก่งก็แค่บอกว่า การแต่งตั้งนี้ต้องทำตามหลักเกณฑ์ที่มีอยู่อย่างนี้ละ ก็คือให้ย้าว่าคุณต้องทำตามหลักเกณฑ์นะ ซึ่งย้าไม่ย้าก็เหมือนกันนะ เวลาเขาจะไม่ทำ

ประธาน : จริงอย่างที่ท่านว่า ก็มีข้อยกเว้นอยู่ครับ เพียงเขายกเว้นตีความแคบหรือไม่แคบอย่างไร มีข้อยกเว้นอยู่เสมอครับ จริง ๆ เกณฑ์เขาเริ่มต้นเขาจะมีเกณฑ์ไว้ค่อนข้างเข้มข้น เสร็จแล้วมีประสบการณ์มีอะไรเข้ามาเป็นข้อยกเว้นอยู่ เขาจะมีเขาเรียกสิทธิประโยชน์ คู่มีครับ มีคู่มืออยู่เล่มหนึ่ง อันนั้นผมก็เห็นด้วยก็ทำตามนั้นอยู่ แล้วก็ขอหลักฐานด้วยนะครับ ขอ CV ขออะไรส่งหลักฐานมา จะเป็นที่ปรึกษากรรมการหรือ ส่งหลักฐานมาสิ มี Spec มีอะไรหมดเลยครับ

นายคณิต วัลยะเพชร : เป็นในลักษณะที่ทุกคนทำตามเกณฑ์ เพียงแต่ว่าคนที่เข้าเกณฑ์ มีข้อยกเว้นอย่างไร เขาก็ไปเลือกเอาคนที่เข้าเกณฑ์และใกล้ชิดที่สุดใช้ใหม่ครับ แล้วก็ลืมคำนึงไปว่าคนคนนั้นจะมาทำงานหรือไม่ มาแต่ชื่อหรือมาทั้งตัวทั้งชื่อ นั่นนะคือปัญหาครับ

ประธาน : อย่างน้อยที่สุดอยู่ในรายงานการประชุม สสร. นะครับ อันนี้คัดมาจากรายงานการประชุม อย่างนั้นขออนุญาตไม่บันทึกนะครับ แต่จะปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมสภาว่ารัฐธรรมนูญอยู่แล้วนะครับ ต่อกันนะครับ

สสร. ปริญญา บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเข้ามาทำงานต้องมีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบในการทำงาน อันนี้ท่านเองเดียวกันนะครับ

อาจารย์จรัญ สุวรรณมาลา การออกกฎหมายตามมาตรา ๑๓๕ วรรคสอง อาจเกิดปัญหาในการลิดรอนสิทธิประชาชนจากการใช้อำนาจรัฐตามมาตรา ๑๓๕ วรรคสอง การออกกฎหมายดังกล่าว ต้องคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิประชาชนให้มาก รัฐธรรมนูญต้องการให้อำนาจกรรมการนะครับ เพราะฉะนั้นไม่บันทึกตรงนี้นะครับ อันนี้ขอผ่านนะครับ

สสร. สมเกียรติ รอดเจริญ ขอแปรญัตติในมาตรา ๑๓๘ (๑๐) ให้เพิ่ม พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญเข้าไปอีกเรื่องหนึ่ง แต่ว่ามันตกไปนะครับ เพราะฉะนั้นผ่านนะครับ

อาจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ ชี้แจงอะไรไม่รู้ เพื่อใช้กับองค์กรปกครองทั่วไป สภาเป็นองค์กรตามกฎหมาย อันนี้น่าจะประกอบกันนะครับ ผ่านไปนะครับ เพราะฉะนั้นไม่ได้บันทึกเอาไว้ครับ แล้วก็ไม่ได้เกี่ยวแล้วบันทึกไม่ได้ ชัดกับตัวบท ผ่านไปนะครับ

ต่อไปมาตรา ๑๗๑ วรรคสอง อาจารย์ศรียาชา เจริญพานิช สงวนคำแปรญัตติเพื่อให้สามารถตั้งบุคคลที่ขอให้บันทึกเจตนารมณ์ อันนี้ผ่านนะครับ บันทึกไม่ได้ ชัดด้วยทศวรรษ ผ่านไปครับ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

มาตรา ๑๗๑ วรรคสี่ อาจารย์จรัญ สุวรรณมาลา ในกรณีดำรงตำแหน่งครบแปดปีก่อน อายุสกลสิ้นสุดลง ให้นายกรัฐมนตรีผู้พ้นจากตำแหน่งและให้สภาผู้แทนราษฎรดำเนินการเลือกคนใหม่ ดำรงตำแหน่ง อันนี้ตามตัวบทนี้ครับ ใช่ไหมครับ เขียนแล้วด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ขออนุญาตผ่าน นะครับ เดี่ยวผมขอเรียนนิดหนึ่งนะครับ คือในรายงานการประชุม สสร. ก็มีหลาย ๆ คนที่ให้บันทึกเรื่อง ๒ วาระ และเราพิจารณากันไปแล้วว่าไม่บันทึก เพราะขัดกับตัวบท แล้วก็มี สสร. พิเชียร วรประเสริฐ ผมก็ ไปอ่านดูเพราะรายงานการประชุมหายไป ๓ หน้านะครับ ท่านก็ถามว่า ถ้าเป็นมาเจ็ดปี เสร็จแล้วก็เว้นวรรค ไปปีหนึ่งไม่ต่อเนื่องนะครับ แสดงว่าเป็นได้เกินแปดปีใช่หรือไม่ ก็ตามตัวบทก็ใช่อยู่ ที่นี้ต้องสมมุติดูจาก ตรงนี้ลงมาหรือเปล่า เพราะว่าในตัวบทบอกว่าเกินแปดปีติดต่อกันไม่ได้ แล้วก็อีกมาตราหนึ่งบอกว่า ถ้าครบแปดปีพ้นจากตำแหน่ง แล้วก็อย่างที่อาจารย์จรัญอภิปราย ก็คือให้สภาไปเลือกนายกรัฐมนตรี คนใหม่ต่อไปได้ตามรัฐธรรมนูญ ที่ปัญหาคือที่ สสร. พิเชียร อำนาจวรประเสริฐ ถามนี้ต้องบันทึกไหมครับ ความเห็นผมนี้ ผมเห็นว่าก็เป็นตัวอย่างของการปรับใช้ตัวบท แต่ว่าในเจตนารมณ์ในมาตรา ๑๗๑ เราก็ เขียนไว้ส่วนหนึ่งแล้ว แล้วก็ต้องติดต่อกัน ก็แสดงว่าเป็นได้ เพราะว่าไม่ได้เป็นนายกรัฐมนตรีติดต่อกัน เกินแปดปี อันนี้ก็เกินมากกว่าแปดปีได้ ดังนั้นไม่ต้องบันทึกนะครับ เพราะว่าเป็นส่วนรายงานการประชุม ที่พวกที่มิวิชาการเขาไม่ได้อ่าน

มาตรา ๑๗๒ ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลง กรณีให้นำมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ วรรค สดท้ายใช้ใหม่ครับ มาใช้กับการสิ้นสุดสมาชิกภาพของรัฐมนตรีเฉพาะบุคคลตาม (๒) (๓) (๕) และ (๗)

อาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ตั้งข้อสังเกตว่ากรณีวรรคสุดท้ายมาตรานี้ให้อำนาจกรรมการ การเลือกตั้งเสนอเรื่องต่อประธานสภา เพื่อส่งต่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย เมื่อมีเหตุให้รัฐมนตรีสิ้นสุด สมาชิกภาพว่าประธานสภาอาจไม่ส่งเรื่องดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ดังนั้นจึงขอให้บันทึกไว้ในเจตนารมณ์ว่าให้เป็นหน้าที่ของประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภา ที่จะต้องเรื่องให้ศาล รัฐธรรมนูญวินิจฉัย โดยที่ไม่มีอำนาจในการใช้ดุลยพินิจว่าจะส่งหรือไม่ ทั้งนี้ ภายหลังคณะกรรมการ การได้ปรับเปลี่ยนถ้อยคำในวรรคสุดท้ายเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยให้ กกต. สามารถส่งเรื่องไปยังศาล รัฐธรรมนูญได้โดยไม่ต้องผ่านประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภา

นายณัฐพล จันทะศิริภาส : คือตอนหลังเขาแก้ตัวบทให้ กกต. ส่งแทน

ประธาน : อย่างไรเราเขียนบรรทัดเดียว เพื่อกำหนดเหตุที่ทำให้ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุด ลงเฉพาะตัว แล้วก็เขียนในหมายเหตุข้อ ๑ ว่า เพิ่มหลักการในวรรคสาม ให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง สามารถส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้ อันนี้ก็แก้ไขปัญหาเรื่องประธานสภาส่งไม่ส่งอยู่แล้ว ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นกฎหมายก็เขียนไว้อยู่แล้ว ตรงนี้คงไม่ต้องบันทึกใช่ไหมครับ ขออนุญาตตามที่

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประชุมครับ ต้องบันทึกที่มาของการมาเขียนตรงนี้ใหม่ครับ ไม่ต้องนะครับ เพราะว่าเขียนไว้ในตัวบท เพราะฉะนั้นตรงนี้อยู่ในรายงานการประชุมอยู่แล้ว ขอไม่บันทึกนะครับ

ต่อไปอาจารย์จรัญ ภักดีธนากุล กรรมการ ได้กล่าวให้บันทึกเจตนารมณ์ตามที่อาจารย์ เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง และ สสร. การุณ ไสงาม ได้อภิปรายไว้เกี่ยวกับมาตรานี้ว่า

๑. เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งส่งเรื่องแล้วการขาดสิทธิการสิ้นสุดลงไปที่สภาแล้วต้อง ส่งไป ไม่เป็นดุลยพินิจของประธานสภา ผ่านนะครับ

๒. ในกรณีของ (๒) ของมาตรา ๑๘๒ เรื่องการลาออก อันนี้จะเป็นเรื่องใหม่แล้วนะครับ (๒) เรื่องการลาออก การลาออกของรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีต้องถือว่าเป็นนิติกรรมทางการเมือง ซึ่งต้องถือเอาเจตนาเป็นสำคัญยิ่งกว่าถ้อยคำ และในการวิเคราะห์เจตนาจะต้องประมวลพฤติกรรมการทั้งหมด เป็นเครื่องบ่งชี้เจตนาเพื่อลดปัญหาในการยึดติดในวาทะถ้อยคำ ทั้งนี้ แม้ว่าจะมีการปรับถ้อยคำในวรรค ทำยให้กรรมการการเลือกตั้งสามารถส่งเรื่องดังกล่าวไปยังศาลรัฐธรรมนูญได้ โดยไม่ต้องผ่านประธานสภา แต่องค์กฤษฎะก็ยังสามารถแทรกแซงได้ ดังนั้นจึงต้องบันทึกไว้ในเจตนารมณ์ด้วย คือเรื่องลาออก

ที่นี้เราจะทำอย่างไรครับ จะต้องเพิ่มใหม่ให้อีกข้อหนึ่งใหม่ครับของอาจารย์จรัญ โอ.เค. ไปเพิ่มของอาจารย์จรัญ ผมขออนุญาตรับหลักการไปว่าเดี๋ยวลงไปดู ถ้ามีเวลามาเสนอในที่ประชุม ที่นี้ อีกครั้งหนึ่ง ถ้าไม่มีเวลาจะขอยังไม่ดูถ้อยคำ แล้วก็เอาไปพิมพ์ในตัวไหนอีกข้อหนึ่งของอาจารย์จรัญนะครับ ขอหลักการไว้ก่อนแล้วกันนะครับ ถ้ามีเวลาก็เอาเข้ามา ถ้าไม่มีเวลาขอไว้ก่อนนะครับ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : อาจารย์จรัญพูดทำนองว่า ลากออกไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือก็ถือว่าลากออกใช่ไหม แล้วเวลาเขาจะคิดว่าเห็นจำเป็นานาญเขาจะคิดอย่างไร คือต้องคิดไปถึงตรงนั้นด้วยนะ เพราะมีคำตอบแทน ค่าอะไรต่ออะไร จะคิดอย่างไร

ประธาน : ก็นับแต่วันที่คนเขารู้กัน ที่โฆษณาออกมา

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ไม่ใช่ ทางกฎหมาย ผมว่า อาจารย์จรัญอย่าไปเชื่อท่านมากนัก ผมว่าบางทีไปไม่ได้หรอก จริง ๆ เป็นไปไม่ได้จะได้ยังไง เขา Announce ออกมา เราถือว่าลากออกแล้วทางกฎหมายล่ะ ไม่ได้ มันต้องมีหลักฐาน คนลากออกสิ้นสุดจะผูกพันตามกฎหมายต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือใช่ไหม ผมว่าไปไม่ได้นะเจตนาธรรมณ์อันนี้

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ถ้าอย่างนั้นก็แขวนคะท่านประธาน แขวนแล้วก็เอาไปถามในที่ประชุม

ประธาน : เดียวนะครับ ท่านอาจารย์รัชฎาภรณ์ให้เอาไปถามอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าอย่างนั้นขอถามท่านอาจารย์คมสันหรืออาจารย์เดโชก่อนนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ได้ ๒ ประเด็นแล้วนะครับ ประเด็นเรื่อง สส. กับเรื่อง สว. ที่ว่าขาดประชุม ขาด ไม่ขาดประชุมใช่ไหมครับ ๒ มาตรานั้น แล้วก็ตรงนี้ มาตรา ๑๘๒ เรื่องลากออกของอาจารย์จรัญ ภาควิชาการ โอ.เค. นะครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ไปถามว่าเราจะถามใน สสร. ใหม่ใช่ไหมคะ

ประธาน : ครับ ได้ไหมครับ จริง ๆ ทางกฎหมายเดียว ถ้าอภิปรายเดี๋ยวยาวครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : เราก็ไม่อภิปราย เพียงแต่ถ้าจะไปถามท่านอาจารย์คมสันหรืออาจารย์เดโชตัดสินแทนเราเลย หรือตัดสินแทนสภาเลย ถ้าประธานทำได้ก็รับผิดชอบเขาเอง

ประธาน : คือประเด็นที่ท่านวัชรินทร์อภิปรายมี ๒ ประเด็นนะครับ ก็คือการลากออกแต่ไม่ทำเป็นหนังสือมีผลหรือไม่มีผลอันหนึ่ง

แล้วอีกอันหนึ่ง เรื่องการคิดคำตอบแทนอะไรต่าง ๆ ที่จริงเป็นการอธิบายกันในทางวิชาการ แม้ไม่ได้ทำหนังสือ แต่พูดให้นักข่าวฟังถ้าเจตนาธรรมณ์ชัดเจนว่าลากออก มิได้พูดเล่นนะครับ อย่างนี้มีผลทันทีเลยนะครับ มีผลทันทีเลยที่ประกาศแสดงเจตนาออกมา แต่ว่าเรื่องแบบนี้ในทางกฎหมายเขาก็พูดกัน แต่ว่าบางคนอาจจะคิดว่าไม่เป็นที่ยึดถืออย่างไร เอาอย่างนี้ก็แล้วกันนะครับ เป็นว่าในการบัณฑิตกเจตนาธรรมณ์อันนี้ นะครับ ผมขออนุญาตหรือเลยนะครับ ประเด็นที่ท่านอาจารย์รัชฎาภรณ์ตั้งประเด็นนี้ขึ้นนะครับ เป็นว่าเราทำเอกสารแล้วจะไปถามเลย เพราะว่าที่ประชุมนี้ก็พิจารณาแล้วเห็นว่ามีประเด็นที่จะต้องไปถาม แล้วมากกว่า ๑ ประเด็นด้วย มากกว่าเรื่องขาดประชุม เขาเป็นว่าไม่ต้องถามอาจารย์คมสันหรืออาจารย์เดโชได้ไหมครับ ก็คือเอาไปถาม สสร. เลย

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นางรฎาภรณ์ แก้วสนิท : ไซ เพราะว่ที่จริงเขาอภิปราย เขาอภิปรายในสภานะคะ เพราะฉะนั้นถ้าเขาจะอธิบายแก้อะไรกันก็ควรจะรับรู้กันในสภา

ประธาน : เขาไปถามตัวสภาว่รัฐธรรมนูญนะครั้บ โอ.เค. เพราะฉะนั้นเดี๋ยวลางฝ่าย เลขานุการลองประสานด้วย เพราะเข้าใจว่จะทำเอกสารทำอะไรต้องขออนุญาต ต้องเรียนท่านประธาน อะไรต่าง ๆ เอาตามรูปแบบวิธีการที่มี อันนั้นเตรียม Process ตอนนีเขาเป็นว่เป็นมติของคณะกรรมการสิทธิการก็แล้วกันนะครั้บ แล้วก็ต้องทำไปตามระเบียบของสภา เพื่อจะเสนอที่ประชุมท่านประโกชณ

นายประโกชณ สภาวสุ : ขออนุญาต ความจริงมติของคณะกรรมการสิทธิการถือว่เป็น เด็ดขาดไม่ได้นะครั้บ ต้องสู่คณะกรรมการวิสามัญก่อนว่เห็นชอบตามที่คณะกรรมการเห็นหรือ เปล่านะครั้บ ต้องเสนอวันพรุ่งนี้เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ประธาน : เตรียมเอกสารเสนอที่ประชุมพรุ่งนี้นะครั้บ ก็ต้องทำในนามคณะกรรมการ ขอบพระคุณครั้บ โอ.เค. ครั้บ เขาเป็นมติของชุดนี้นะครั้บว่เสนอกรรมการ เตรียมเอกสารให้หน่อยครั้บ แล้วเขาเข้าหาหรือที่ประชุม ขอบพระคุณครั้บ

ต่อไปมาตรา ๒๓๙ สสร. สุรัชัย เลียงบุญเลิศชัย เป็นผู้แปรญัตติให้มีการเพิ่มเติม มาตรา ๒๓๙ วรรคสอง

กรณีเมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่ควรให้มีการเลือกตั้งใหม่ หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดหลังการประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว และได้มีการเสนอเรื่องให้ศาลวินิจฉัยให้บุคคลนั้นไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่ศาลจะยกคำร้อง ทั้งนี้ได้เสนอให้บันทึกไว้เพื่อจะได้เข้าใจตรงกันว่ กรณีดังกล่าวนี้ไม่ได้มีผลให้สมาชิกสภาของบุคคล ดังกล่าวสิ้นสุดลง ซึ่งเมื่อสมาชิกสภาไม่สิ้นสุดลงจะทำให้มีผลกระทบเรื่ององค์ประชุมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งคณะกรรมการยกว่รัฐธรรมนูญก็ได้แก้ไข โดยการ กำหนดวรรคสามขึ้นเพื่อกำหนดให้ไม่นับบุคคลดังกล่าวเข้าเป็นจำนวนรวมของสมาชิกเท่าที่มีอยู่ของ สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา เขียนไว้แล้ว อธิบายหรือครั้บ ผ่านไปนะครั้บ ไม่ต้องบันทึกนะครั้บ มีอยู่ใน ตัวบทในวรรคสามว่ไม่ให้ันรวม แล้วเราก็บันทึกสั้นว่ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และขอบเขตอำนาจของ คณะกรรมการการเลือกตั้งเรื่องการวินิจฉัยให้มีการเลือกตั้งใหม่ หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง แล้วก็มีการเขียน ไว้ในหมายเหตุอยู่ มีอะไรอีกไหมครั้บ ตรงนี้สรุปแล้วก็คืออธิบายตัวบท อธิบายว่ทำไมเป็นวรรคสอง ทำไม มีวรรคสามเข้ามา ขอมตินะครั้บว่ไม่ต้องบันทึกอะไรเพิ่มนะครั้บ มาตรา ๘๔ (๑๑) เชิญท่านคณิตครั้บ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : มีมาตรา ๘๔ (๑๑) มีนิตหนึ่งครั้บ ไม่ใช่ Comment ของ คณะกรรมการนะครั้บ เป็นของเราที่ว่ยังเถียงตอนนั้นเราใช้คำต่างกัน ผมตั้งข้อสมมุติฐานมาตรา ๘๔ (๑๑) ซึ่งอยู่ในหน้า ๘๐ นะครั้บ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

(ก) ห้ามแปรรูปโครงสร้างและโครงข่ายสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ หากมีความจำเป็นในการแปรรูปให้ทำได้เฉพาะในการดำเนินกิจการบางส่วนเท่าที่จำเป็น ซึ่งมีใช้โครงสร้างของโครงข่ายสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และต้องไม่ให้เกิดเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน

(ข) เราจะขยายความว่า ที่เขาห้ามแปรรูปโครงสร้าง คำว่า โครงสร้างและโครงข่ายสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐคืออะไร เราก็มาเป็น (ข) ว่า เช่น รางรถไฟ สถานี สายไฟ อะไรทั้งหลาย จนกระทั่งถึง เป็นต้น แล้วก็มาเติมเข้าไปอีกว่า ต้องมิให้เกิดเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน ผมเลยตั้งข้อสังเกต (ข) ดังนี้

ข้อความตั้งแต่ โครงสร้างหรือโครงข่าย ผมขอใช้คำซ้ำกับ (ก) ว่า เป็น โครงสร้างหรือโครงข่ายสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ เช่น รางรถไฟ ราง หรือสถานีรถไฟ ไล่ไปเรื่อยจนกระทั่งถึง เป็นต้น แล้วก็คำว่า ต้องมิให้เกิดเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน คำนี้ผมขอตัด เพราะจะไปซ้ำกับ (ก) เพราะ (ข) มีไว้เพื่อจะขยายความว่ามีอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นเมื่ออ่านได้ความทั้งหมดแล้ว (ข) จะได้ว่า โครงสร้างหรือโครงข่ายสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน หรือความมั่นคงของรัฐ เช่น ราง หรือสถานีรถไฟ เสา สายส่ง หรือสถานีไฟฟ้า โครงข่ายหรือเครือข่ายโทรคมนาคม ดาวเทียมหรือวงจรรวมดาวเทียม เป็นต้น เท่านั้นครับ

ประธาน : ท่านคณิตเสนอว่าเป็นเรื่องของการยกตัวอย่าง เพราะฉะนั้นน่าจะต้องใช้ถ้อยคำให้ครอบคลุม แล้วก็ถ้อยคำที่ต่อเนื่องนะครับ ผมก็มีความเห็นว่ามันน่าจะปรับแก้ตามข้อเสนอของท่านคณิตนะครับ คือในตอนนี้อาจจะปรับแก้ในต้นฉบับก่อนที่จะไปจัดพิมพ์ ที่จะเป็นรูปเล่มต่อไป สุดท้ายจะขอปรับแก้ถ้อยคำตรงนี้เล็กน้อยครับ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ผมหาหรือไปนิดหนึ่งว่า หลังสภาเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบแก้ไขเยอะแล้ว เราจะต้องประชุมกันอีกเพื่อที่จะปรับอีกหลายยกเลย ผมมองว่าอย่างนั้นนะครับ แล้วเข้าสภาอีกรอบหนึ่ง ถูกไหมครับ

ประธาน : ผมเข้าใจว่าจะไม่มีโอกาสเข้าสภาแล้ว จะเป็นหลักการว่าให้ไปแก้ไขปรับปรุงอย่างไร

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : เป็นไปได้หรือที่เราจะแก้ไขตรงตามใจเขา จะต้องมีปัญหาอีกเยอะเลย เพราะเขาคงไม่ให้สูตรสำเร็จรูปมาให้เราใส่ลงไป เขาอาจจะพูดนั้น พูดนี้ แล้วเราก็ต้องไปปรับ แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเราปรับตรงกับที่เขาต้องการ

นายวัชรินทร์ บัณฑิตวิญญูสกุล : เท่าที่ผมทราบวันนี้จะมีรับรองรายงานการประชุมของเราตั้งกี่ปีก็เยอะเลย ชุดหนึ่ง แล้วก็อันนี้ แล้วก็กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญอีก ๓ ฉบับ

คณะกรรมการบริหารงานที่กเจตนาธรรมณ์
วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นพพร ๑๐/๔

ประธาน : แล้วก็การรายงานของกรรมการชุดอื่น

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เยอะแยะเลยเขาไม่มีเวลาหรอก เว้นแต่ว่าเขาไปอ่าน แล้วเขาเห็น แล้วเขาก็จะ Mark ให้เรา อย่างนี้แล้วก็เอา Comment ตามที่เขาแค่นั้นเอง

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ไม่ได้ ที่เขา Mark ให้เราแล้วไม่ใช่เป็นมติของสภา เราจะไปทำตามได้อย่างไรครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ไม่ได้ Mark ก็ต้องพูดในสภา

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : นั่นสิครับ เมื่อเขาพูดในสภาเสร็จแล้ว แล้วเราแก้ไข แล้วไม่ผ่าน กลับไปสภาจะเป็นไปได้อย่างไรครับ เราก็ต้องถอดคำพูดเขาทุกคำใส่ลงไปสิครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผมว่าอย่างนั้นไม่ได้หรอก ถ้าอย่างนั้นเราไม่จบ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : แต่ทำไม่ได้ นะครับ ในหลักการก็ทำไม่ได้ แล้วสภาเขาปิดเมื่อไร สิ้นเดือนนี้ไม่ใช่หรือ ในเมื่อเขาจะต้องหาวันมาดูนี่อีกทีหนึ่ง ไม่ว่าจะมาช้ามาเร็ว แต่ต้องผ่านตาอีกรอบหนึ่ง แต่ถ้าเขาผ่านแล้วจะใช้เวลาแค่ไหนอีกเรื่องหนึ่ง แต่มันต้องผ่านหลังจากแก้ไข ขั้นตอนต้องเป็นอย่างนั้น ถ้าจะปล่อยให้เขาแก้ไขไปตามนั้นแล้วถือว่าเป็นเรื่องที่สภายอมรับ ไม่ว่าจะแก้ไขอย่างไรก็ตาม ไม่ได้นะ เพราะอันนี้สำคัญมาก ๆ เลยครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือต้องอยู่ที่ท่านประธานเดโชด้วย อาจจะรับมาว่า ก็คือในฐานะเป็นประธานอาจจะแล้วแต่ท่านรับอย่างไรอีกทีหนึ่ง ถ้ารับที่จะต้องกลับเข้าไปก็แล้วแต่ทาง โฉนดเขามีไหม ใช่ไหมครับ

ประธาน : โดยหลักเหตุผล แล้วก็โดยหลักการทำงาน ควรจะต้องมีการประชุมสภาร่าง รัฐธรรมนูญอีกครั้งหนึ่ง เพียงแต่ว่าจากการหารือเท่านั้น นะครับ ว่าในแง่ของกรอบเวลาเป็นเรื่องยากที่เขาจะ ประชุมกัน แต่ว่าเขาเป็นว่าอย่างนี้นะครับว่า แล้วแต่สภาร่างรัฐธรรมนูญใช่ไหมครับ โดยปกติแล้วขึ้นอยู่กับ มติของสภาว่าจะทำอย่างไร กับตอนแรกที่ได้เคยปรึกษามา ก็เข้าใจว่าจะต้องเอาเรื่องกลับเข้าไปใหม่อีกรอบหนึ่ง เว้นเสียแต่ว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญไม่อาจประชุมได้อีก อันนี้เข้าใจว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญยังไม่ หมดยุคครับ ถ้ารัฐธรรมนูญผ่านประชามติไป เพราะฉะนั้นสภาร่างรัฐธรรมนูญก็น่าจะหมดยุคประมาณ ต้นเดือนกันยายน หรืออย่างเร็วก็สิ้นเดือนนี้ เพราะฉะนั้นเขาเป็นว่า โดยหลักการแล้วนะครับ ๒ เรื่องนะครับ

ประเด็นแรกก็คือ ข้อสังเกตของท่านประโกชฌ์ โดยหลักแล้วเข้าใจว่าเขาคงต้องมีการ ประชุม ถ้าสภาร่างรัฐธรรมนูญสามารถประชุมได้

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ท่านประธาน ผมเคยพูดเรื่องนี้กับท่านเดโชในที่ประชุม คณะกรรมการวิสามัญครั้งหนึ่งว่า ผมอยากรู้ว่ามันทำอย่างไร ท่านบอก ไม่มีอะไรหรอก เขามาดูผ่าน ๆ เขาก็รับ ท่านพูดง่าย ๆ อย่างนี้ แต่ผมไม่เชื่อเลยจริง ๆ ว่าจะง่าย ๆ อย่างนั้น มันไม่น่าจะเป็นไปได้ แล้วผม

คณะกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย
วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นวพร ๑๐/๕

ก็ไม่แน่ใจว่าถ้าเกิดรับร่างรัฐธรรมนูญเรียบร้อยแล้วเขาจะมีโอกาสเข้าได้หรือเปล่า คือมีขั้นตอน ต้องไปอ่าน
ในรัฐธรรมนูญชั่วคราว ปี ๒๕๔๙ ดูหรือเปล่านั้นมันมีรายละเอียดอยู่หรือเปล่านั้นสามารถเปิดได้หรือเปล่า
เขาไม่ลงรายละเอียดขนาดนั้น ถูกไหมครับ ผมก็ไม่แน่ใจ ไม่มีรัฐสภาแล้วใช่ไหมครับ สิ้นสุดแล้ว

ประธาน : เมื่อประกาศใช้บังคับรัฐธรรมนูญในราชกิจจานุเบกษาเรียบร้อยแล้ว จบเลย หมดเลยครับ

นายประโกศล สภาวสุ : ถ้าอย่างนั้นท่านประธาน ผมคิดว่าเมื่อใดก็ตามที่มีการแก้ไขเรา
ต้องสรุป Wording เดียวนั้นเลย แล้วก็ให้รับรองเดี่ยวนั้นเลย ว่าตกลงเป็นอย่างนี้ ๆ เพราะฉะนั้นจะต้อง
เตรียมทีมที่จะต้องนั่งเขียน แล้วร่างถ้อยคำเดี่ยวนั้นให้เบ็ดเสร็จเลย แล้วก็อ่านไปเลยว่า โอ.เค. นะครับ อันนี้
ขอเปลี่ยนแปลงนี้เป็นอย่างนี้นะครับ จบ ตูม ไม่เห็นด้วย ว่ามา เอาตามนี้นะ เอาตามคุณเลยนะ ก็เขียนตามนี้
เลย ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ ไม่มี จบ คือต้องรัดคอให้จบเป็นรายมาตราเลย ตามนั้นเลย ต้องเป็นอย่างนั้น
เลย แล้วเราก็จะหมดหน้าที่แล้ว เพราะว่าเราขอแก้ไขตามนี้แล้วเราเป็นอย่างนี้ อย่างนั้นคนที่บ่นอะไร
อย่างนี้ต้องให้ท่านประธานเดซิหรือว่าอาจารย์คมสัน ท่านประธานลองหาหรือดูว่าขอให้ขมวดเป็นประเด็น ๆ
ให้จบ ๆ ในตอนนั้นเลย

นายคณิต วัลยะพีธีร์ : อย่างนั้นปัญหานี้เราคงคุยวันพุธนี้ตอนเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา
ได้ไหมครับ เพราะว่าพุธนี้ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : เอาจประเด็นนี้ด้วยนะครับ

นายคณิต วัลยะเพชร : อย่างนั้นตรงมาตรา ๘๔ (๑๑) นะครับ

ประธาน : ตรงนี้ถ้าสามารถแก้ไขได้นี่ ขอแก้ไขตามข้อเสนอของท่านคณิตได้ไหมครับ

นายประโกชณ์ สภาวสุ : ไม่ได้หรอกครับ ท่านคณิตหรือใครก็ตามจะมาแก้ไขตามนี้ไม่ได้ เพราะอันนี้พิมพ์แล้ว วันศุกร์แล้ว แล้วเราจะไปขอที่สภาบอกว่าเราขอแก้ไขสิ่งที่เราทำว่ามันผิด ไม่อายเขา ตายหรือครับ ไม่ได้แล้ว นอกจากจะเป็นใบแทรกกว่าแก้คำผิดได้พิมพ์ผิดไปมีแทรกแบบตรงนี้ไว้ว่า ใบแทรก ข้อนี้ หน้าที่ จากเดิมข้อความนี้ข้อความใหม่เป็นอย่างไร คือมีการพิมพ์ผิดเกิดขึ้น ความจริงพวกเราเข้าใจ ถูกหมด แต่คนเอาไปพิมพ์พิมพ์ผิดอย่างนี้ได้เป็นใบแทรก อย่างนี้ได้

ประธาน : ถ้าอย่างนั้น ถ้าดูความหมายแล้วไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงมาก เพียงแต่ว่าต้องการให้ถูกต้องว่านี่ ถ้าอย่างนั้นถ้าหากว่าแก้ไขไม่ได้ก็คงไม่ต้องแก้หรอกนะ

นายคณิต วัลยะเพชร : ถ้าแก้ไขไม่ได้ก็คงไม่แก้ นะครับ เพราะว่าเราต้องการที่จะให้คำ ตรงกันเท่ากันเท่านั้นเอง ให้มันสละสลวย

นายประโกชณ์ สภาวสุ : เยอะไหมละ ถ้าไม่เยอะก็ทำใบแทรกได้เขาพิมพ์เพิ่ม แล้วก็ แทรกเข้าไป ที่สภาทำประจำไม่ใช่เป็นเรื่องพิสดารเลย ไม่ได้ถือว่าเราบกพร่องเลย เพียงแต่ว่าบางที่เราต้อง ระวังทำกันเพื่อจะให้มันออกมาเป็น ๓๐๐ ชุดมันไม่ง่าย

ประธาน : คงไม่เยอะถ้าอย่างนั้นนะครับ

นางภิรมย์ เจริญรุ่ง : ขอรู้นิดหนึ่งนะคะ คือจะยกตัวอย่างของกรณีร่างพระราชบัญญัติ นะคะว่า สมมุติเข้ามาคณะกรรมการวิสามัญใช้ใหม่คะ ตัวกรรมการทั้งหมด ๓๕ คน โอ.เค. ผ่านออก แล้วเสนอเข้าสภา แต่ตัวกรรมการสามารถจะอภิปรายได้ นะคะ ไปยกมืออภิปรายตรงที่ตัวเองยังติดใจอยู่ ได้คะขอแก้ตรงนั้นได้ นะคะ เขามีสิทธิคะ

นายประโกชณ์ สภาวสุ : ท่านประธาน เราทำอย่างนั้นเราจะเสีย Credit เพราะว่ามันไม่ใช่ พระราชบัญญัติธรรมดา มันเป็นเรื่องรัฐธรรมนูญ แล้วคุณก็มีเวลาทำงานต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลายาวนาน และคุณยังไม่จบกันอีกหรืออย่างนี้จะมีคำถาม ผมว่าถ้าเป็นใบแทรกน่าจะ ได้ แต่ว่าถ้าให้เราขึ้นแย้งกันตาม ตาม ๆ ดูไม่ใช่มีอาชีพ

ประธาน : จริง ๆ ก็เป็นมือสมัครเล่น ถ้าอย่างนั้นอย่างนี้ใหม่ครับ ขออนุญาตเป็นว่าจริง ๆ แล้ว ถ้าไม่แก้ไขนี้ความหมายไม่เปลี่ยนมาก เรามีแล้วว่าร่างสถานีไฟฟ้าสายส่งตรงนั้น นะครับ เขียนซ้ำ ๒ หน้า ในข้อ ข ซ้ำข้อ ก เข้าไป ถ้าอย่างนั้นขอไม่แก้แล้วกัน นะครับ ถ้าอย่างนั้น

นายคณิต วัลยะเพชร : เมื่อดูแล้วว่าจริง ๆ แล้วความหมายไม่เปลี่ยน เพียงแต่ต้องการ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นำพร ๑๑/๒

ให้ดีขึ้นในแง่ที่ว่าค่าได้ซ้ำค่าเดิม เพราะเราผลอใช้สลับที่กัน แต่ถ้าเมื่อเกิดแล้วเสียฟอร์ม ผมว่าอย่างนั้น
เราไม่แก้แล้วครับ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ก็มีอีกวิธีหนึ่งซิกแซกก็คือว่าให้อาจารย์คมสันสะกิด สสร.
ท่านหนึ่งขอมายกไขกัจบครับ อย่างนั้นก็ได้อีกก็เขียนใส่ให้ อาจจะให้ท่านมีชัยของเราก็ได้นะครับ
ท่านมีชัยท่านมาบอกในวงเล็บนี้จะไรนี่ขอแก้เป็นตรงนี้ ๆ ได้ไหม ท่านทำให้เราได้นะ

ประธาน : ก็สะกิดให้คนมาสอนมวยกรรมาธิการอีกครับ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ไม่เป็นไรครับ เราถือว่าเราพร้อมเกลตามเขาอยู่แล้วเราไม่เสีย

ประธาน : ลองดูครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ไม่น่าจะผิดอะไรนะ เพราะว่าอันขอนี้มันหมายถึงพวก
ทางรถไฟสายส่งอะไรนี้ห้ามสิ่งเหล่านี้ แต่ว่ากิจการทั้งกิจการยังได้เอกชนเป็นเจ้าของได้ แต่ว่าสิ่งเหล่านี้จะ
ไปเป็นของเอกชนไม่ได้

นายคณิต วัลยะเพชร : เพียงแต่ว่าตรงช่วงนี้เป็นของเอกชนไม่ได้คือข้อ ก คือเป็นของ
เอกชนไม่ได้ แต่ว่าเราจะขยายความว่าเป็นของเอกชนไม่ได้มันจะอะไรบ้าง เพื่อ Lock เอาไว้กันคนดิน
เราก็มา Lock ไว้ในข้อ ข ไขใหม่ครับ ที่นี้พอเราจะเอามา Lock ไว้ข้อ ข ค่าที่เราจะตั้งของข้อ ก มาเพื่อ
ยกตัวอย่างก็คืออะไรนะ คำนับังเอิญเราตั้งขึ้นมาแล้วมันสลับที่กันนิดเดียว อย่างเช่น สาธารณูปโภค
เราไปไว้ข้างหลัง แต่ข้อ ก เราเป็นสาธารณูปโภคอยู่ด้านหน้า เราไว้ผิดตำแหน่งเท่านั้นเอง

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ไม่เป็นไรเทคนิค

นายคณิต วัลยะเพชร : ผมเลยกะว่าจะเอามากันคนดินอีก แต่เมื่อเกิดแล้วเสียฟอร์ม
อย่างที่บอกเมื่อก็คงไม่ต้อง

ประธาน : ขออนุญาตท่านคณิตนะครับ จริง ๆ แล้วข้อ ข เขาเขียนเอาไว้เพื่อยกตัวอย่าง
แล้วก็ Lock ไว้อีกชั้นหนึ่งว่า ไม่ให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน ก็คืออย่างหนึ่งครับ เขาเป็นอย่างนี้ได้ใหม่
ว่าท่านวัชรินทร์มีอะไรใหม่ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ถามว่าที่เราพูด ๆ จะแก้ในนี้หรือเปล่า ไม่ได้แก้
ไขใหม่ครับ

ประธาน : แก้ในนี้ไม่ได้ แต่ว่าต้องเป็นอย่างที่ท่านประโกชฌ์แนะนำเท่านั้นเองครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ก็วันนั้นคุยกับท่านประโกชฌ์บอกว่า ถ้ารายละเอียดให้
ไปดูจุดหมายเหตุ เมื่อก็กับบอกท่านโยนลูกให้ท่าน ก็ถ้าเมื่อเขาเอารายละเอียดมากก็ไปดูจุดหมายเหตุเอา
ไขใหม่ครับที่จะให้ละเอียดยิบเลยคงไม่ได้ก็ต้องไปดูจุดหมายเหตุ

ประธาน : โอ.เค. ถ้าอย่างนั้นไม่แก้ดีกว่านะครับ เสร็จแล้วใช้ใหม่ครับ มาตรา ๒๐๔ เราจะ
ผิดเวลามากนะครับวันนี้ เยอะใหม่ครับอีกทีหน้า ๕ - ๖ นะ อย่างนั้นไปอย่างรวดเร็วจะครับ

มาตรา ๒๐๔ (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิสังคมศาสตร์กินความแค่นี้ ผมเข้าใจว่าสังคมศาสตร์
ไม่ใช่สังคมวิทยา แต่เป็นสังคมศาสตร์ที่กินความกว้างกว่านั้น จะเป็นเศรษฐศาสตร์หรือจะเป็นอะไรต่ออะไร
ก็ได้ เพราะศาลรัฐธรรมนูญดูแลหลายเรื่อง นี่เขียนแล้วผ่านไปนะครับ

มาตรา ๒๐๕ (๓) สสร. วุฒิสภา หงส์ประภัสร์ เคยเป็นนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ เราถือว่า
ยาวแล้วนี่ครับ อาจารย์วิชา มหาคุณ อดีตที่ร่วมมาแล้ว เราดูหมดแล้วนี่ครับท่านนุรักษ์ มาประณีต เป็น
มาแล้วสามสิบปี อันนี้เราดูหมดแล้ว มาตรา ๒๐๕ (๓) ท่านกรรมการไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ต้องดูควบคู่
กับมาตรา ๒๐๔ ที่ว่าต้องมีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับทางด้านบริหารราชการแผ่นดินอย่างแท้จริง อันนี้
เราพูดกันแล้วนะครับ คุณอัษฎพร เงื่อนไขมี ๒ ข้อ

๑. ดำรงตำแหน่งทางบริหารในส่วนราชการ

๒. บุคคลนั้นใช้อำนาจบริหารเทียบเท่าได้หรือไม่ อันนี้ก็ดูแล้วจำได้ครับ เพราะอันนี้เรา
เขียนละเอียดเลย

ต่อไปมาตรา ๒๑๒ สสร. วุฒิสภา หงส์ประภัสร์ ปัญหาถ้าบัญญัติไว้เช่นนี้แล้ว ทำให้ไม่
สามารถยื่นเรื่องได้จริง ท่านไพบูลย์อธิบายว่า ศาลรัฐธรรมนูญต้องตรวจสอบบทบัญญัติแห่งกฎหมายตาม
มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ และมาตรา ๒๕๗ แล้วนั่น คือประชาชนต้องยื่นเรื่องผ่านทาง ๓ ช่องทางนี้ก่อน
แล้วไม่มีช่องทางอื่นใดที่จะยื่นเรื่องได้แล้ว จึงมีสิทธิตามมาตรานี้ ทั้งนี้จะไปออกพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของรัฐธรรมนูญอีกชั้นหนึ่ง เขียนไว้แล้วครับ

ต่อไปมาตรา ๒๕๙ คุณอรรถวิวัฒน์ รัตนจันทร์ ให้เพิ่มในส่วนของข้าราชการ พนักงานของรัฐ
และรัฐวิสาหกิจ ให้มีหน้าที่ที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เนื่องจากบุคคลเหล่านี้
ปฏิบัติงานใกล้ชิดกับประชาชน ดังนั้นโอกาสที่จะทุจริตคอร์รัปชันเรียกรับผลประโยชน์สินบนจากประชาชน
และสร้างความเดือดร้อนและความเสียหายให้แก่ประชาชนและประเทศชาติในภาพรวมได้มากที่สุด ทั้งยัง
อาจเป็นเครื่องมือในการเก็บสินบนส่งผู้บังคับบัญชาในระดับสูงด้วย

คุณไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ ได้บัญญัติตำแหน่งต่าง ๆ ไว้ครอบคลุมครบถ้วนแล้ว ไม่ต้องบันทึกนะครับ

คุณเสรี สุวรรณภานนท์ เนื่องจากในรัฐธรรมนูญนี้ กำหนดให้มี ป.ช. จังหวัดแล้ว อันนี้
รองประธานเสรีใช้ใหม่ครับ จึงอาจไปกำหนดให้บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งในระดับกลาง มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินหนี้สินในส่วนของจังหวัดต่าง ๆ ได้ โดยให้ไปกำหนดไว้ในเจตนารมณ์ เพื่อที่จะออกเป็น

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

นำพร ๑๑/๔

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

กฎหมายลูกอีกชั้นหนึ่ง แต่ไม่ควรบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ปปช. จังหวัดอีกมาตราหนึ่งใช่ไหมครับ รัฐีกจะมีอยู่ในมาตรา ปปช. จังหวัด อยู่มาตรานี้หรือครับ

นายก้อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : เรื่องนี้อยู่ในบัญชีครับ เพราะในนี้มันจะมีแต่ผู้บริหารระดับสูงก็มีผู้อภิปรายมาว่า ความเป็นจริงให้ครอบคลุมทั้งระดับล่างด้วย กรรมการก็ชี้แจงว่าในกฎหมายลูกกำหนดไว้อยู่แล้ว

ประธาน : ที่นี้มาตรา ปปช. จังหวัดมีแล้วใช่ไหมครับ ปปช. จังหวัดอยู่ไหนครับ

ประธาน : หน้า ๒๓๕ หรือครับ ปปช. จังหวัด หน้า ๒๔๙ นะครับ หน้า ๒๔๙ วรรค

สุดท้ายตกลงมาตราไหน จะหามาตรา ปปช. จังหวัด

นายก้อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : หน้า ๒๓๕ ถึงหน้า ๒๓๖ ครับ

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : มาตรา ๒๔๖ ครับ ปัญหาคือที่ท่านเสรีพูดถึงในตัวบทพูดแต่เพียงว่า ให้มี
กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด โดยคุณสมบัติกระบวนกรสรรหาและอำนาจ
หน้าที่ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต เขาเขียนเอาไว้ก็เป็นเรื่องคุณสมบัติ กระบวนกรสรรหา และอำนาจหน้าที่ของ ปปช. จังหวัด
แล้วไปมีเรื่องยื่นบัญชีทรัพย์สินอะไรครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ให้ท้องถิ่นให้มี ปปช. จังหวัดดูแลของท้องถิ่น และไป
ออกกฎหมายให้ท้องถิ่นยื่นบัญชีกับจังหวัด ผมเข้าใจอย่างนั้น บางที่เขาพูดกันที่คุณการุณอภิปรายคือ
อยากจะไปคุ้มครอง อดบ. เขาโกงกินในพื้นที่ เพราะ ปปช. ภาค มันไม่สามารถจะดูแลได้ เขาเสนอให้มี
ปปช. จังหวัดเขาก็โหวตกันก็ชนะ เพราะว่ากรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญมันไปทำอย่างอื่นอยู่ พอโหวตปั๊บ
คุณการุณก็เลยชนะ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : คือไหน ๆ ก็มีแล้วก็เลยอยากจะเสนอว่า ให้ยื่นพวก อดบ.
พวกนายกเทศมนตรี ให้ยื่นกับจังหวัดเสียเลย

ประธาน : คือมีปัญหาว่า คุณเสรี สุวรรณภานนท์ บอกว่าในกฎหมายลูกจะให้มาบันทึก
ว่า ให้เจ้าหน้าที่ที่บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งในระดับล่าง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน หนี้สินใน
ส่วนของจังหวัดต่าง ๆ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือไปออกกฎหมายของ ปปช. กำหนดให้หมายความว่า
คือไม่ให้ ปปช. จังหวัดเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่เป็นส่วนหนึ่งของ ปปช. แห่งชาติกลาง โดยออก
กฎหมายขึ้นมาอีกฉบับหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันนี้เขามีระเบียบอยู่แล้ว แต่ว่าให้ออกเป็นกฎหมาย ที่นี้คุณเสรีนี่ก็
เสนอว่ากฎหมายนั้น ควรจะกำหนดให้พวกท้องถิ่นยื่นบัญชีต่อ ปปช. จังหวัดทำนองนั้นก็หมายความว่า
ถ้าจะบันทึกก็บันทึกว่าในกรณีถ้าออกกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ปปช. จังหวัดให้รวมถึงการกำหนด
เงื่อนไขในการยื่นบัญชีของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย ถ้าจะบันทึกก็ต้องบันทึกอย่างนั้น
อาจารย์ครับ

ประธาน : ถ้าจะเติมก็ต้องเติมในหมายเหตุ จะให้เติมในหมายเหตุใหม่ครับ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ท่านประธานครับ ในกรณีที่เราจะต้องการแก้ไขโดยที่ทุกคน
ก็เห็นพ้องตรงกับผู้ที่มีเสนอขอเพิ่ม เราอาจจะต้องเขียนข้อความทิ้งไว้ก่อนเลย แล้วก็ถามผู้อภิปรายเลยว่า
ข้อความนี้เห็นด้วยไหม รัฐสภาเห็นด้วยไหม คือกำชับเป็นข้อความเป็นถ้อยคำที่ชัดเจนลงไปเลย อันนี้ต้อง
เขียนกันก่อนเลย แล้วก็ถึงจะเสนอ ก็คือจะต้องมีใบแจกในที่ประชุมเลยใช่ไหมครับ

ประธาน : อันนั้นผมขอความเห็นเลย ถ้าจะทำจะต้องรีบทำแล้ว เวลานี้ก็ร้องเพลงไม่สนุก
แล้วสำหรับบางคน ตกกลางว่า ให้ถามใช่ไหมครับ จะให้ถาม ก็เอาข้อความตรงนี้ไปเขียน

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผมหารืออย่างนี้คือ ถ้าเรามีใบแทรกไปเยอะเยอะเขาก็จะดูว่าเราทำงานไม่เรียบร้อยหรือเปล่า ปัญหาก็คือตรงนั้น คล้าย ๆ กับว่าเวลาตั้งนานทำไมไม่ทำอะไรอยู่แล้วมาแก้ มาแทรกเติมเต็มเลย

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : อย่างนี้ คือข้อสงสัยของเราที่ไม่นำมาเป็นบทสรุป เพราะเห็นว่าเราค่อนข้างที่จะมีความเห็นตรงกันว่า การฝากเจตนารมณ์ตามที่เขียนไว้ไม่ใช่เป็นความต้องการของทั้งสภา เรามีความเชื่ออย่างนั้น เพราะว่าในขณะที่พูด ๆ ฝากเจตนารมณ์ไปด้วยบางคนไม่ได้ฟัง ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นเราจึงจำเป็นต้องมาขอความเห็นชอบกับสภาอีกครั้งว่า ตรงตามนี้ไหม เราก็จะได้แก้ตามนี้ ไม่ใช่เป็นความบกพร่องของเรา แต่เรามีเข้าใจว่า ไม่น่าที่จะเป็นความเห็นตรงกัน แล้วอีกอย่างหนึ่งถ้าเราส่งถ้อยคำอะไรต่าง ๆ มาผู้อภิปรายกว้างขวาง แล้วเรามาขมวดถ้อยคำอาจจะไม่ตรงกับผู้ที่เสนอขอแก้ไขต้องการก็ได้ เพราะฉะนั้นมีวิธีเดียวก็คือเราต้องใช้สภาเป็นสื่อการตัดสินใจ แล้วก็หาข้อยุติในการทำงาน ไม่ใช่ประเด็นเป็น เพราะเราผิดพลาดจะต้องบอกไปอย่างนี้ครับ เราเรียบร้อยเราเห็นมาตั้งนานแล้ว เราดูของเรามาตั้งนานแล้ว เพียงแต่เราไม่ใส่ใจไป เพราะเดี๋ยวเกิดไม่ใช่ เพราะว่าค่อนข้างที่จะละเอียดอ่อนมาก บางอย่างกระทบกระเทือนเกี่ยวกับเรื่องของระบบการเงินของประเทศด้วยซ้ำไป อย่างนี้ครับ

ประธาน : ไม่เยอะครับ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ใช่ไหมครับ ที่เราผ่านมานี้เราเกือบจะจบแล้ว ที่เราเห็นพ้องกันไม่กี่มาตราเอง ๒ มาตราหรือ ๓ มาตราเอง ไม่เยอะเลยครับท่านทำได้ครับ ผมว่าทำได้ ถ้ามที่ประชุมพรั่งนี้ อีกทีหนึ่ง

ประธาน : ไม่มาก ถ้าอย่างนั้นขอไว้ว่าเอาไปถามที่ประชุมพรั่งนี้ ถ้าที่ประชุมเห็นด้วยเราก็รีบทำแล้วก็รีบส่งตามไปเลยครับ

นางภิรมย์ เจริญรุ่ง : ทำไม่ได้ เราต้องแจ้งเจ้าหน้าที่เขา ระเบียบวาระเขาแจกวินนั้น ถ้าเกิดที่ประชุมเห็นชอบใช่ไหม เขาก็จะต้องแจกวินศุกร์ แจกในห้อง

ประธาน : ซึ่งก็พอทำได้ แต่ว่าขอเป็นว่าตรงนี้เราเห็นว่า ควรจะต้องไปถามที่ประชุมของกรรมาธิการก่อน โอ.เค. นะครับ อันนี้ถามกรรมาธิการก่อนว่าจะเห็นชอบให้ไปถามที่ประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญหรือไม่ ขอคุณนะครับ เรื่องการยื่นบัญชีทรัพย์สินตรงนี้นะครับ ถ้าใส่จะเป็นใส่หมายเหตุ โอ.เค. ครับ ต่อไปครับ

มาตรา ๒๔๖ ปพข. สสร. คุณการุณ ไสงาม ปพข. จังหวัด อันนี้เราเขียนแล้วนี้ครับ อันนี้เราดูแล้ว เลื่อนลงไปเลยครับ

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

มาตรา ๒๕๗ อาจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ บอกว่า บทบาททั้ง ๒ บทบาทของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนที่เป็นกรรมการสิทธิสามารถเรียกเอกสารจากหน่วยราชการได้ กับบทบาทที่ทำหน้าที่ฟ้องหน่วยงานด้วยตัวเอง อาจจะเป็นบทบาทที่ขัดแย้งกันได้ เนื่องจากเรื่องการฟ้องคดีของศาลยุติธรรมเป็นเรื่องใหม่ จึงต้องไปกำหนดในกฎหมายให้ชัดเจนว่าบทบาท ทั้ง ๒ บทบาท ไม่ถ่วงดุลกันต้องมีบทบาทที่ชัดเจนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

นายคณิต วัลยะเพชร : หน้า ๒๔๖ ๓ บรรทัดสุดท้าย

ประธาน : ครับ เขียนแล้วครับ ต่อไปครับ หยอดหรือยัง หยอดแล้วครับ มีข้อหารือประเด็นสุดท้ายนะครับ ก็คือเราจะต้องนัดประชุม ผมขออนุญาตหารือครับว่า เราจะประชุมกันได้เมื่อไรนะครับ เสนอว่า น่าจะเป็นช่วงวันที่ ๒๑ สิงหาคม วันที่ ๒๒ สิงหาคม วันที่ ๒๓ สิงหาคม วันที่ ๒๔ สิงหาคม คงต้องมีการประชุมกัน เราจะต้องเร่งและเตรียมทำต้นฉบับด้วย ประชุมอนุกรรมการครับ

นายประโกชน์ สภาวสุ : ท่านประธานคือถ้าสรุปเป็นประเด็น ๆ อย่างที่ผมบอกในสภาพแบบจะไม่ต้องประชุมได้เลย เพราะว่าที่ประชุมก็บอกแล้วว่า อันนี้ตกลงแก้ไขเป็นอย่างไร ก็แบบจะไม่ต้องมานั่งดูกันอีกทีเลย เพราะเราไม่มีสิทธิที่จะไปแก้ไข เพิ่มเติม ถูกไหมครับ เราไม่มีสิทธิ ถูกไหม ไม่ว่าเราจะเห็นชอบ คือถ้าผ่านสภาตุ่มก็ต้องเป็นไปตามนี้ เพราะฉะนั้นเราแบบจะไม่มีโอกาสที่จะเข้ามาแก้ไขเลย เราจะประชุมไม่ได้ว่าง่าย ๆ อยู่ที่พุงนี้ เพียงแต่ว่าตัวอักษรถ้าพิมพ์ผิดเท่านั้นเอง ตรวจตัวอักษรเท่านั้นเอง

ประธาน : ผิดพลาด เป็นไปอย่างที่ท่านประโกชน์ว่า คือเราไปเปลี่ยนหลักการอะไรไม่ได้ แต่ว่าเรื่องตัวอักษร เรื่องรูปแบบ แล้วก็เรื่องรับรองตัวเล่มที่จะต้องเอาไปจัดพิมพ์ และจะมีคำนำที่ยังไม่ได้ดู และอีกอันหนึ่งก็คือบันทึกการประชุมประมาณ ๔ ครั้ง ๕ ครั้ง ซึ่งเราวันนี้เราเลื่อนไปเราไม่ได้เอาต้นฉบับจะต้องรับรอง อาจจะต้องมีการขอประชุมครั้งหนึ่ง แต่ว่าเป็นเฉพาะเรื่องปลีกย่อย เรื่องเหล่านี้ครับ ผมขออนุญาตว่า เราจะประชุมได้วันไหนนะครับ ถ้าเกิดจะประชุมวันศุกร์ที่ ๒๔ สิงหาคม หรือว่าจะเป็นวันอื่นครับ วันที่ ๒๔ สิงหาคมจะสะดวกไหมครับ

นางศรีวิการ์ เมฆวัชชัยกุล : ท่านประธาน วันที่ ๒๔ สิงหาคมจะไปะลาวันที่ ๒๓ ต้องไปภาคใต้กับภาคอีสานกำลังไม่รู้จะตัดสินใจอย่างไรวันที่ ๒๔ ไม่อยู่ด้วย

ประธาน : เรียกประชุมใหม่ครับ

นางภิรมย์ เจริญรุ่ง : คณะใหญ่จะประชุมครั้งสุดท้าย ผ่านพุงนี้ก่อน แล้วก็ทิ้งยาวเลย

ประธาน : วันที่ ๒๑ ไม่มีประชุมกรรมการ แต่มีนัดที่โรงแรม ริเวอร์ไซด์ ห้องตะเภาแก้ว เวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

นวพร ๑๒/๔

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือผมอยากให้ฟังที่เข้า สสร. ก่อนว่าเขาอภิปรายหรือ
เขาอย่างไร แล้วเราถึงมานัดอีกได้ไหม เพราะว่าเราก็ไม่รู้เขาจะประชุมเสร็จวันนั้นไหม ถ้าเกิดเขาไม่ได้
พิจารณาของเราเขาเลื่อนไปเราก็ต้องรออีก คือผมกลัวเขาจะไม่ได้พิจารณาของเรา สมมุติเกิดวันที่ ๒๐
เขาไม่มีเวลาของเราเลยอย่างนี้เขาอาจจะเลื่อนไปวันหลังอย่างนี้ เราก็ต้องรอเขาอีก

ประธาน : จะขอนัดวันว่างไว้ก่อนเดี๋ยวเกิดมันไม่ว่าง บังเอิญนัดกระชั้นชิด ถ้าอย่างนั้น
จะนัด วันที่ ๒๑ เวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกาครับ ขออนุญาตนัดไว้ก่อน ถ้ามีเปลี่ยนแปลงก็คือเราจะต้องแจ้ง
วันที่ ๑๗ เลย แต่ขออนุญาตนัดไว้ก่อน จริง ๆ มันมีเรื่องบันทึกการประชุมที่จะต้องมาดู แล้วก็ตัวเล่มที่เรา
ต้องมาดูกัน นัดขออนุญาตนัดวันที่ ๒๑ เวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา ขอขอบคุณครับ ขออนุญาตปิดประชุมนะครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๔๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข